

1973 மார்ச் 28]

[... ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1973-74 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கம்

தோற்றுவாய்.

1972-73 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வேளாண்மைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியதில் அடைந்த முன்னேற்றம் குறித்த ஆய்வுரையையும், 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான செயல் திட்டத்தையும் இப்பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

பல்வேறு வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களின்கீழ் நமது ஆற்றலுக்கு அறைகூவல் விடுக்கும் மாபெரும் பணியை நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். பல்வேறு வகைப் பயிர்களுக்கு முடிவிட்ட இலக்குகளை அடைய வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள பணியாளரைமப்பு முழுவதும் பணியாற்ற ஊக்குவித்து முடுக்கி விடப்பட்டது. இருந்த போதிலும், தென் ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் வெள்ளம் காரணமாக நாம் உற்பத்தியில் பெரிதும் பின்னடைய நேரிட்டதும், சுமார் 5,463 ஹெக்டேர் (13,500 ஏக்கர் நிலம்) மணல் மேடிடப்பட்டதும் அனைவரும் அறிந்ததே. ஆயினும், மற்ற பகுதிகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நாம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் சிறிதும் தடுமாறவில்லை. கடந்த ஆண்டு உற்பத்தியாகிய 70.45 லட்சம் டன்னுடன் ஒப்பிடுகையில், 1972-73-ல் 72.02 லட்சம் டன் உற்பத்தி நிலையை அடையக் கூடும் என்னும் நம்பிக்கையுடையவர்களாய் உள்ளோம். தமிழ் நாட்டு உழவர் பெருமக்கள் உணவு உற்பத்தியில் துணிவுடன் இந்த அறைகூவலை ஏற்றுப் பாராட்டும் வகையில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உணவு உற்பத்தி இலக்கை இதே அளவில் நிலைநிறுத்தலாம் என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கையும் உண்டு.

அடுத்து வரும் ஆண்டுக்கான உற்பத்தி (1973-74) இலக்கு 79 லட்சம் டன் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. உழவர்பெருமக்களும், அரசுப் பணியாளர்களும் உடன் நின்று உறுதியுடன் உழைப்பதன் மூலம் நாம் நமது திட்ட இலக்கை அடையக் கூடும் என்று நம்புகிறோம்.

1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த பல்வேறு சிறப்புக் கூறுகளைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பருவ நிலைமகள்.—இவ்வாண்டில் 1972 மே மாதம் முடிவதற்குள் முன்னதாகவே தென்மேற்குப் பருவமழை தொடங்கிய போதிலும், மழை போதிய அளவுக்கு இல்லாததோடு பரவலாகவும் பொழியவில்லை.

[1973 மார்ச் 28]

இதன் காரணமாக, குறுவைக் காலத்தில் உணவு தானிய விளைச்சல் குறைந்து விட்டது. உணவு தானிய உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட குறைவு சுமார் 2.54 லட்சம் டன் என மதிப்பிடப்பட்டது.

இம்மாநிலத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் 1972 அக்டோபரிலிருந்து 1972 நவம்பர் இடைப்பகுதி வரை வடகிழக்குப் பருவ மழை தீவிரமாக இல்லை. 1972 டிசம்பரில் வங்காள விரிகுடாவில் ஏற்பட்ட காற்றழுத்தங்களினால், மாநிலமெங்கும் கனத்த அடை மழை பெய்தது. இம் மாநிலத்தின் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் குறிப்பாக டிசம்பர் திங்கள் முதற்பாதியில் கனமழை பொழிந்தது. திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்கள் புயற்காற்றுக்கும் வெள்ளச் சேதங்களுக்கும் உள்ளாயின. மாநிலம் முழுவதும் மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பெருத்த மழையினால், 2.20 லட்சம் ஏக்கர் நெற்பயிர், 50,000 ஏக்கர் பருத்தி, 12,000 ஏக்கர் கரும்பு, 0.22 லட்சம் ஏக்கர் பலவகைப் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டன.

உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு.—1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு 72.02 லட்சம் டன் வரை இருக்கக்கூடும் என்பதை தற்காலிக மதிப்பீடு சுட்டிக் காட்டுகிறது. தனித்தனியான விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

				(லட்சம் டன்களில்.)
அரிசி	..	..	..	55.00
சிறு தானியங்கள்	..	..	..	15.10
பருப்பு வகைகள்	..	..	..	1.92
மொத்தம்				72.02

தென்மேற்குப் பருவக்காலத்தின் போது, டிசம்பரில் கனத்த மழையோடு பாதகமான பருவ நிலைகள், பருத்தி, நிலக்கடலை உற்பத்தியிலும் மோசமான விளைவுகளை உண்டாக்கின.

1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான உணவு தானிய உற்பத்தியளவு கீழ்க் கண்டவாறு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது :—

				(லட்சம் டன்களில்.)
அரிசி	..	..	..	59.00
சிறு தானியங்கள்	..	..	..	17.50
பருப்பு வகைகள்	..	..	..	2.50
மொத்தம்				79.00

1973 மார்ச் 28]

மத்திய அரசுக்குழு ஒன்று 1972 டிசம்பர் கடைசி வாரத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்தது. இம் மாநிலத்தில் புயற்காற்றும், வெள்ளமும் விளைவித்த சேத நிலைமையை உரிய இடங்களுக்கே சென்று மதிப்பிட்டுப் பார்த்த பிறகு மத்திய உதவிக்காக செலவு வரம்பை பரிவுரை செய்தது. இந்தப் பரிவுரைகளின் அடிப்படையில், இந்திய அரசு மற்றவைகளுக்கு இடையில் 1972-73, 1973-74 ஆண்டுகளுக்காக மொத்த மத்திய நிதியுதவி ரூ. 14.25 கோடியிலிருந்து, மணல் மேடிட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்காக உதவித் தொகையாகவும், கடனாகவும் முறையே ரூ. 25 லட்சமும், ரூ. 50 லட்சமும் அனுமதித்துள்ளது. 1973-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 14-ஆம் நாள் ஷராயில் மணல் மேடிட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்துவதன் கீழ் மேற்கொண்ட செலவு ரூ. 10 லட்சம்; 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாளுக்குள் மேற்கொள்ள எதிர் பார்க்கும் செலவு ரூ. 50 லட்சம் ஆகும்.

மிகு பயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம்.—நெல், சிறுதானியங்கள் உற்பத்தியை உயர்த்தும் பொருட்டு 1966-67-லே தமிழ்நாட்டில் மிகு பயன்தரும் தானிய வகைத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1966-67-ல் 5.27 லட்சம் ஏக்கர் என்று சிறிய அளவில் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம், 1971-72-ல் 64.14 லட்சம் ஏக்கராக படிப்படியாக உயர்ந்துள்ளது. குடியானவர் நிலங்களில் பெரிய அளவில் பயிர் முறை விளக்கங்களைச் செய்து காட்டுவதோடு, வானொலி, ஒலி-ஒளிச் சாதனங்கள் மூலம் பயிர் முறை பற்றி அவர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் வேளாண் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிருக்கு இடப்படும் உரத்தின் அளவு, பயிரிடும் முறை ஆகியவற்றில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. குடியானவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் வேண்டியுள்ள விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பயிர் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் முதலியவை போன்ற பயிரிடு பொருட்கள் யாவற்றையும் கொடுப்பது இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

சிறு பாசனம் மூலமாகவும், நிலநீர் ஆதாரங்களைக் கண்டு பிடித்து அதன் மூலமாகவும், கூடுதல் பாசன வளத்தை ஏற்படுத்தி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இவ்வரசு முனைப்பாக ஈடுபட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில், இந்தப் பகுதிகளில் மிகு பயன் தரும் பயிர்வகைகளை முனைப்பாகப் பயிராக்கி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1971-72 ஆம் ஆண்டில் மிகு பயன் தரும் நெற்பயிர் (ஐ.ஆர். 8) 55.43 லட்சம் ஏக்கரும், அதன் இனத்தைச் சேர்ந்த மற்ற ரகப் பயிர்கள் 31.53 லட்சமும், மற்ற வகைப் பயிர்கள் 23.90 லட்சமும், கலப்பினச் சிறு தானியங்கள் 3.92 லட்சமும், வீரியக் கம்பு (எச்.பி. 3) 4.81 லட்சமும் விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ் பயிரிட்டு பிரம்மாண்டமான சாதனைகளை அடைந்தோம். இந்தச் சாதனையின் அடிப்படையில் 1972-73, 1973-74

[1973 மார்ச் 28]

ஆம் ஆண்டுகளிலும், நெற்பயிர் 55 லட்சம் ஏக்கரும் சிறு தானியங்கள் 4.15 லட்சம் ஏக்கரும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், எச்.பி. 3 வீரியக் கம்பு பயிரிடும் விரைவு திட்ட இலக்கு 1972-73-ல் 11 லட்சம் ஏக்கராக உயர்த்தப்பட்டு, அதே இலக்கு 1973-74-ஆம் ஆண்டிலும் அடைய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் அரிசி உற்பத்தி 1965-66-ல் 35.24 லட்சம் டன் மட்டுமே இருந்தது. நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாக அனைத்து மாவட்டங்களிலும் மிகு பயன் தரும் பயிர் வகைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாக, இதன் உற்பத்தி 1972-73-ல் 55.00 லட்சம் டன்காக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது பெருமிதப்பக்கூடியதாகும்.

அவசரகால சம்பா உற்பத்தித் திட்டம், 1972-73.

இவ்வாண்டில் 1972 மே மாதம் முடியமுன்னமேயே, தென்மேற்குப் பருவ மழை தொடங்கியபோதிலும் மழை போதுமானதாயில்லை. மழையும் அங்கோரிடத்திலும் இங்கோரிடத்திலும் பொழிந்தாலும், தேவைப் பட்டபோது உரிய காலத்தில் பொழியவில்லை. இதன் காரணமாக, அரிசி 1.00 லட்சம் டன்னும், சோளம் 0.86 லட்சம் டன்னும், கம்பு 0.58 லட்சம் டன்னும், பருப்பு வகை தானியங்கள் 0.10 லட்சம் டன்னும் ஆக மொத்தம் 2.54 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களில் இழப்பு ஏற்பட்டது. 1972 டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் பெய்த கனமழை காரணமாக, பாசனத் திட்டங்களுக்கும், பாசன ஏரிகளுக்கும் போதிய அளவு நீர் கிடைத்தது.

இவ்வாறு 1972 குறுவைப் பயிர் காலத்தில் 2.54 லட்சம் டன் உணவுத் தானிய இழப்பை ஈடு செய்வதற்காக, அவசரகால சம்பாப் பயிர் திட்டம் தொடங்குவதென்று திட்டமிடப்பட்டது. இத் திட்டம், நெற்பயிருக்காக, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 1972 டிசம்பர் மூன்றாவது வாரத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்டது.

பாசனம் பெறும் சிறு தானியங்களாகவும் இதைப்போன்றதொரு திட்டம், கோயம்புத்தூர், சேலம், தருமபுரி, மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் 1973 ஜனவரியில் தொடங்கப்பட்டது. பருப்பு வகை தானிய விளைச்சல் திட்டம் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்டத்திலும், 1972 டிசம்பரிலும், 1973 ஜனவரியிலும் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

நவரைப் பருவத்தின்போது, அவசரகால சம்பாப் பயிர் உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 4.82 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்படும். CO. 29 ரகத்திற்குப் பதிலாக ஐ. ஆர். 8, ஐ. ஆர். 20 இங்கு பயிரிடப்படுகிற பிரதான நெற்பயிர் ரகங்களாக அமைந்திருக்கும்.

நெல்.—CO. 29 மற்றும் ஏனைய ரகங்களுக்குப் பதிலாக ஐ. ஆர். 8, ஐ. ஆர். 20 ரகங்களைக் கூடுதலாக 2 லட்சம் ஏக்கரில் தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் நவரையின்

1973 மார்ச் 28]

போது பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று மாவட்டங்களில் நவரைக் காலத்தில் பயிரிடப்படும் ஐ. ஆர். 8 ரகங்கள் பின் வருமாறு :—

	லட்சம்	ஏக்கரில்.
செங்கற்பட்டு	1.97	
வட ஆற்காடு	1.83	
தென்னாற்காடு	1.02	
மொத்தம் ..	4.82	

புதிய ரகங்களையும் புதிய பயிர் முறைகளையும் பிரபலப்படுத்துவதற்காக கிராம நிலையில் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்குத் தனி முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. முனைப்புப் பயிர் நடைமுறைகளையும், பயிரிடுவதில் சரியான முறைகளையும் பின்பற்றுவதில் கவனம் செலுத்துவதற்கு பொருட்காட்சிகளும், தனிப்பிரச்சார இயக்கங்களும் நடத்தப்படும்.

இப்பிரச்சார இயக்கத்தின்போது முனைப்புப் பயிர் நடைமுறையினைப் பற்றிய விளம்பரங்கள் மூன்று கட்டங்களாக வெளியிடப்படும். முனைப்புப் பயிர் நடைமுறையை விளக்கும் சிலைடுகள் திரையிடப்படும்—அத்தடன் களப்பணியாளர்களால் சிலைடுகள் காட்டி விரிவுரை ஆற்றவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது—தமிழகம் முழுவதும் கிராம வளர்ச்சிக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படும்.

சிறு தானியங்கள்.—சிறு தானியப் பயிர்களுக்கு இரசாயன உரம் அல்லது பயிர்ப்பாதுகாப்பு முறைகள் இயல்பாகவே வெகுவாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. மிக அண்மையில் தான் CH1, CH3, சுவர்ணா, சோளம், CO 1, CO 2, சாரதா கேழ்வரகு, HB 1, HB 3, HB 4, கம்பு பிரபலமடைந்துள்ளன. இத்தகைய மிகு பயன்தரும் பயிர்வகைகள் பயிரிடப்படும் பகுதியை கூடியமட்டில் நவரைக்காலத்தில் விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதற்கண் ஆறு மாவட்டங்களில் ஜனவரி மத்தியிலிருந்து மார்ச் முடிய பாசனத்தினால் பயிரிடப்படும் சிறு தானியங்களுக்கு இரசாயன உரம், பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகள் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதில், குடியானவர்களுக்கு அறிவுரை தரவும் திட்டமிட்டுள்ளது. சிறு தானியங்களுக்கு இரசாயன உரங்களையும் பயிர்ப் பூச்சிக்கொல்லிகளையும் பயன்படுத்துமாறு குடியானவர்களுக்கு நயமுடன் எடுத்துச் சொல்லப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ், கீழ்க்காணும் பகுதி கொண்டுவரப்படும்.

மாவட்டத்தின் பெயர்.

பரப்பளவு
ஏக்கரில்.

1. கோயம்புத்தூர்	1,50,000
2. சேலம்	60,000
3. மதுரை	67,500
4. திருச்சிராப்பள்ளி	65,000
5. திருநெல்வேலி	52,000
6. தருமபுரி	19,000

மொத்தம் .. 4,13,500

[1973 மார்ச் 28]

பருப்பு வகைகள்.—தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்டத்திலும் உள்ள தரிசு நிலங்களில், பெருவாரியான பகுதிகளில் பருப்பு வகைப்பயிரை பயிரிடுவதையே, இத் திட்டம் முக்கியமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உளுந்து, பச்சைப் பயிறு 3.5 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டதற்கு மாறாக, மேலும் 2.0 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்ட மிட்டு உள்ளது. ஆக மொத்தம் 5.5 லட்சம் ஏக்கரில் பயறு வகைகள் பயிரிடப்படும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்டத்தில் 40,000 ஏக்கர் பயிரிட மதிப்பிட்டதற்கு மாறாக, 20,000 ஏக்கர் கூடுதல் பரப்பளவில் பயிரிடவும் திட்டமிட்டுள்ளது. பருப்புத் தானியங்களின் கீழ், மேலும் கூடுதலான பகுதிகளைக் கொண்டு வருவதற்கும், அந்தப் பயிர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும்.

பருப்புத் தானியங்களின் நபர்வாரிச் செலவு 8 கிராம் மட்டும் தான். ஆனால், இதன் தேவையே 56 கிராம். தமிழ் நாட்டில் பருப்புத் தானியங்களின் தேவை ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 7 லட்சம் டன் ஆகும். நான்காவது திட்டமுடிவுக்குள் தமிழ் நாட்டின் தேவையை ஈடு செய்ய நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

பருப்புத் தானியங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் முக்கியமான ஏற்பாடுகளில் ஒன்று, தரம்படுத்திய விதைகளைப் பயன்படுத்துவதாகும். துவரை விதைகளின் தேவையை ஈடு செய்யும் பொருட்டு திருவரங்குளம் காட்டுப் பகுதியில், விதைப் பெருக்குத் திட்டப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தனிப் பயிராகவும், ஊடு பயிராகவும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பருப்புத் தானியங்களைப் பயிரிடுவதைப் பிரபலப்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ், 31-12-1972 வரை பருப்புத் தானியங்கள் 16.20 லட்சம் ஏக்கரின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. தற்புயிர் ஊடுபயிராகவும், இவ்வகையில் இலக்கமிட்டதன் அளவு 23.50 லட்சம் ஏக்கர்தான். இவ்வாண்டைப் போலவே 1973-74-லிலும் 23.50 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்படக் கூடும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரத்திலும் நெல் பயிரான பின்னர் உள்ள தரிசு நிலங்களில் பருப்புத் தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பருப்புத் தானிய உற்பத்திக்கென மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்ற திட்டம் ஒன்றுக்கு, இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ், பயிரிடு பொருட்களுக்கு ஆகும் செலவிற்கு நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. தரமுள்ள பருப்புத்தானிய வகைகளைப் பயிரிட விளக்கப்பாத்திகள் அமைப்பதற்கு குடியானவர்கள் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வர். அரசுப் பண்ணைகளில், விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கப் பயிரிடு பொருட்களின் விலையில் 50 சதவீதம் வரையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உதவித் தொகையாக ரூ. 75 கொடுக்கப்படுகிறது. 1972-73, 1973-74-ஆம் ஆண்டுகளில், குறுவை, சம்பாப் பயிர்க் காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் மொத்தச் செலவு ரூ. 19 லட்சமாக இருக்கும்.

1973 மார்ச் 28]

1973-74-ல் அரசு மேற்கொள்ளக் கருதி வரும் புதிய திட்டங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) அவசர கால உணவுப் பயிர் கோடைத் திட்டத்தின் கீழ், ஐ.ஆர். 8 மற்றும் மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைகளாகிய சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு ஆகியவற்றில் 2.75 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்படுதல்.

(2) பருப்பு தானிய விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ், 23.5 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடுதல்.

(3) சூரியகாந்தி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், 3.75 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடுதல்.

பல போகப் பயிர் முன்னேடித் திட்டம்.—தமிழ்நாட்டில் பலபோகப் பயிர் முன்னேடித் திட்டம், மூன்று வேளாண்மைக் கோட்டங்களாகிய கடலூர் (தென்னார்க்காடு மாவட்டம்), முசிறி (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்), பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் 1971 மார்ச் திங்களிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்த முன்னேடித் திட்டத்தின் நோக்கம் மூன்றாண்டுக் கால அளவில் அதாவது 1971-72 முதல் 1973-74 வரை பயிரிடப்படும் பரப்பளவை 20 சதவீதத்திற்குப் பெருக்குவதே ஆகும்.

ஒவ்வொரு திட்டத்தின் கீழும் பயிரிடப்படும் அளவு 1 லட்சம் ஏக்கராகும்.

இந்தப் பகுதிகளில் ஆராய்ச்சி சோதனைகள், நவீன முறை விளக்கங்கள், ஒலி-ஒளிச் சாதனங்களுடன் குடியானவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல் ஆகியவை மூலம் பலபோகப் பயிர் வளர்ச்சித் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்படும்.

நீண்ட கால வரலாயமான பயிர்களுக்குப் பதிலாக மிகு பயன்தரும் குறுகியகாலப் பயிர் பயிரிடப்படும். ஊடு பயிரும் தொடர்பு பயிரும் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

1971-72-ல் முசிறித் திட்டத்தில் (10,000 ஏக்கர்), 4,000 ஹெக்டேர் இலக்கிட்டதற்கு மாறாக, 51.51 ஹெக்டேர் (12,877.5 ஏக்கர்), பட்டுக்கோட்டையில் (15,000 ஏக்கர்), 6,000 ஹெக்டேருக்கு மாறாக 4,734 ஹெக்டேர் (11,835 ஏக்கர்), கடலூரில் 2,000 ஹெக்டேருக்கு (5,000 ஏக்கர்) பதிலாக 4,140 ஹெக்டேர் (10,350 ஏக்கர்) பயிரிடப்பட்டன.

1972-73-ல், கடலூர் திட்டத்தில் 3,140 ஹெக்டேர் (7,850 ஏக்கர்), முசிறித் திட்டத்தில் 5,000 ஹெக்டேர் (12,500 ஏக்கர்), பட்டுக்கோட்டைத் திட்டத்தில் 8,066 ஹெக்டேர் (20,165 ஏக்கர்) மேற்கொண்டும் கூடுதலாகப் பயிரிடப்படும்.

1973-74-ல் முசிறியில் 5,750 ஹெக்டேர் (14,375 ஏக்கர்), கடலூரில் (5,264 ஹெக்டேர் (13,160 ஏக்கர்), பட்டுக்கோட்டையில் 5,070 ஹெக்டேர் (12,675 ஏக்கர்) கூடுதலாகப் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28]

தஞ்சாவூர் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்

(i) முனைப்புப் பயிர் முறைகளை உருவாக்கிப் பல உத்திகளை குடியானவர்களிடையே பிரபலப்படுத்தியும், (ii) குடியானவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் பயிரிடு பொருட்களைக் கிடைக்கச் செய்து, சராசரி நெல் உற்பத்தி அளவையும், பயிர்ப் பரப்பளவையும் பெருக்குவதற்காக 1960 ஆம் ஆண்டில் மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

எல்லாத் துறைகளின் ஒருங்கிணைந்த உதவியோடு தரப்படுத்தப்பட்ட விதைகள், நைட்டிரஜன் போன்ற ரசாயன உரங்கள், தகுந்த பயிர்ப் பாதுகாப்பு, ரசாயன மருந்துகள் போன்ற பயிரிடு பொருட்கள், அந்தப் பயிரிடு பொருட்களை வாங்கக் குடியானவர்களுக்குத் தேவைப்படும் கடன்கள் ஆகியவை கிடைக்கின்றன.

பயிர் முறை ஆராய்ச்சி, புதிய முறையில் அமைந்த பயிர் வளர்ப்புத் திட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்தப் பட்டன. விரிவான ஆய்வுக்குப் பிறகு மாநிலம் முழுவதும் சோதனை செய்து நவீன முறையில் அமைந்த பயிர் முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆராய்ச்சிச் சோதனைகளோடு மூன்று ஏக்கரில் பல் பயிர் விளக்கங்களும் நடத்திக் காட்டப்பட்டு வருகின்றன.

பயிர் ரகங்களை மாற்றியமைத்தும், பயிராகும் பரப்பளவை முனைப்பாக்கி யதன் காரணமாகத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் உற்பத்தி 1959-60-ல் 8.86 லட்சம் டன்னாக இருந்தது, 1971-72-ல் 13.59 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவிற்குப் பெருக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதி திட்டம்

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம் இப்பொழுது மதுரை, செங் கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் உள்ள 169 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இடையறா பாசனவசதியுள்ள பெருவாரியான பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளதால், இந்த மாவட்டங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பகுதியிலுள்ள குடியானவர்கள் தங்கள் நிலங்களில் பயிரிடுவதில் முனைப்புத் திட்ட முறைகளைப் பின்பற்றுமாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். இரசாயன உரங்கள், பயிர்ப் பூச்சிக் கொல்லிகள், விதைகள் முதலியவை போன்ற பயிரிடு பொருட்கள் வாங்குவதற்கு குடியானவர்களுக்கு அவசியமான கடன் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. 31-12-1972 வரை, ரூ. 10.67 லட்சம் இலக்கிற்கு, ரூ. 7.61 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த செய்முறை விளக்கத் திட்டங்கள் முனைப்புப்பயிர் முறை களை குடியானவர்கள் பின்பற்றுவதற்கு நடத்தப்படுகின்றன. இந்த விளக்கத் திட்டங்கள் நெல், சிறு தானியங்கள் போன்ற மிகு பயன் படும் பயிர் வகைகளுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பயிர்முறை விளக்கங்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு முக்கியமான இடங் களில் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், பயிராகும் ஒருங்கமைந்த தொகுதிக்கு இந்த விளக்கங்கள் நல்ல பயனை

1973 மார்ச் 28]

விளைவிக்கும். 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கு இலக்கிட்ட செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள் 605 ஆகும். ஆனால், 31-12-1972 வரை கிட்டிய சாதனை 548 பாத்திகளாகும். 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு 1,405 செய்முறை விளக்கப் பாத்திகளாகும். ஒவ்வொரு செய்முறை விளக்கப் பாத்திக்கும் உதவித் தொகையாக ரூ. 125 அளிக்கப்படுகிறது.

நீரை விவேகமுடன் பயன்படுத்தி குறைந்த அளவு நீரைக் கொண்டு நிறைந்த பயனைப் பெறுவது பற்றி குடியானவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த பயிர் முறை விளக்கங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பயிர்முறை விளக்கப் பாத்தியின் பரப்பளவும் 5 ஏக்கராகும். ஒவ்வொரு பயிர்முறை விளக்கப் பாத்திக்கும் உதவித் தொகையாக ரூ. 750 கொடுக்கப்படுகிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு 76 பயிர் முறை விளக்கப் பாத்திகளாகும்; சாதனை 31-12-1972 வரை 75 ஆகும். 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு 76 விளக்கப் பாத்திகளாகும்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தின் கீழ், பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைத்தல்.

ஆயக்கட்டுப் பகுதி

பயிரிடுவதில் மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் குடியானவர்களுக்குச் செய்து காட்டவும், திட்டப் பகுதிகளில் தகுந்த பயிர் முறையை வகுக்கவும், பாசனப் புன்செய்ப் பயிர்களைப் பிரசித்திப் படுத்தவும், குடியானவர் நிலங்களில் பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் நடத்துவதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

1969-70 ஆம் ஆண்டில், 134 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு உதவித் தொகையாக ரூ. 26,036 கொடுக்கப்பட்டது. 1970-71 ஆம் ஆண்டில், 180 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, உதவித் தொகை ரூ. 43,566 கொடுக்கப் பட்டது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 180 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, உதவித் தொகையாக ரூ. 49,980 கொடுக்கப்பட்டது.

பயிரிடப்பட்ட பயிர் வகை பருத்தி, சிறு தானியங்கள், நிலக்கடலை என்பனவாகும். இப்போது சூரியகாந்தியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் 180 பண்ணைகள் என்று இலக்கிட்டதற்கு மாறாக, 500 ஏக்கருக்கு ஒரு பண்ணை வீதம் 156 பண்ணைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன.

1973-74 ஆம் ஆண்டிற்காக 103 பண்ணைகள் அமைக்கவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1973-74 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 49,500 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டத்தில் பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைத்தல்.

[1973 மார்ச் 28]

ஆயக்கட்டுப் பகுதி

இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன.—(i) குடியானவர் நிலங்களில் பயிர் முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைத்துப் பயிரிடுவதில் நவீன முறைகளைச் செய்து காட்டுதல்.

(ii) இந்தத் திட்டப்பகுதிக்கு ஏற்ற பயிர் ரகங்களை வகுத்தல்.

(iii) பாசனத்தின் கீழ், குறைவான நீர் தேவைப்படும் பயிர்கள் வளர்ப்பதைப் பிரபலப்படுத்தல்.

1969-70-ல் 25 பண்ணைகளும், 1970-71-ல் 26 பண்ணைகளும், 1971-72-ல் 26 பண்ணைகளும் அமைக்கப்பட்டன. 1969-70-ல் ரூ. 6,000-மும், 1970-71-ல் ரூ. 45,000-மும், 1971-72-ல் ரூ. 53,000-மும் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்டது.

பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் பயிரிடப்படும் ஒரே ஒரு பயிர் நெல் ஆகும்.

1972-73 ஆம் ஆண்டு இலக்கான 6 விளக்கப் பண்ணைகளுக்கு மாறாக, 1972 செப்டம்பர் வரையில் 26 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பயிர் முறை விளக்கப் பண்ணைகளின் உழவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குவதற்காக ரூ. 8,500 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1973-74 ஆம் ஆண்டில் 46 பண்ணைகள் நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1973-74 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 8,500 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்தியா-ஜெர்மனி-நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

இந்திய அரசுக்கும், மேற்கு ஜெர்மானிய அரசுக்கும் இடையில் 14-6-1966 அன்று கையெழுத்திடப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் 1967 மே-ஜூன் முதற்கொண்டு இந்தியா-ஜெர்மனி-நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது. தமிழ்நாட்டின் நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கென ஆலோசனை நடவடிக்கைகளைக் கூட்டாக நடத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ், கீழ்க்கண்ட துறைகளில் பணி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே நோக்கமாகும் :—

(i) பயிரிடுவதற்கேற்ற நிலங்களில் பயிர் செய்தல், பயிர்ச் சத்து, உரமிடுதல்.

(ii) உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுதல், உருளைக்கிழங்கு செடிகளை வளர்த்தல் ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்பிடமளித்து, பயிர்ச் சாகுபடி பயிர் வளர்ப்பு பணிகள்.

(iii) பழ, காய்கறி வளர்ச்சி.

(iv) பயிர்ப் பாதுகாப்பும், பயிர் நோய்க் கட்டுப்பாடும்.

(v) கிராமப்புறங்களில் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல்.

1973 மார்ச் 28]

நீலகிரி உழவர்கள் மும்முர வேளாண்மையை மேற்கொள்வதற்கென அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களது பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதும், வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைவாகப் பெருக்குவதும் இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

31—12—1972-க்குப் பிறகும் இத்திட்டக் கால அளவை நீட்டிப்பது குறித்து, ஜெர்மானிய கூட்டாட்சியைக் கலந்து கொண்டு இந்திய அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது.

1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 36.05 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 31—12—1972 வரை ஆன மொத்தச் செலவு ரூ. 11,55,412.81 ஆகும். தாசாணித் திட்டக்குமதி மீது சங்க வரி விலக்கு அளிக்க இந்திய அரசைக் கேட்டுள்ளோம்.

பழ வளர்ச்சித் திட்டம்

பழத் தோட்டங்களை வளர்ப்பவர்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலமும், பழ உற்பத்தி குறித்து இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமும் பழத் தோட்டங்கள் உள்ள பகுதியை அதிகப்படுத்த இத்திட்டம் கருதுகிறது. ஒவ்வொரு தனி யாருக்கும் திராட்சை பயிரிடுவதற்காக நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 6,000 என்கிற உயர்ந்த அளவுத் தொகைக்குட்பட்டு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும், ஏனைய பழமரங்களை வளர்ப்பதற்கு நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 2,000 என்ற உயர்ந்த அளவுக்குட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதமும் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்க இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்திட்டம் இம்மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 1,800 ஏக்கர் நிலம் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மாதிரி பழத் தோட்டங்கள்.—பழத் தோட்டங்களை அறிவியல் முறையில் வளர்ப்பதற்கும், பழ உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் நாற்றுக்களை வழங்குவதற்கும், தரமான பயிரிடு பொருட்களை வழங்குவதற்கும் விளக்கப் பாத்திகளாகப் பணிபுரியும் பழத் தோட்டங்களை சிறுவுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம்மாநிலத்தில் தற்போது 9 பழத்தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள், பிற்சேர்க்கை ஒன்றில் காட்டிய இடங்களில் உள்ளன. ஒவ்வொரு பழத் தோட்டத்திலும் வழங்கப்படும் பயிரிடு பொருட்கள் கணிசமான அளவு உயர்ந்துள்ளது.

வாழை பயிரிடுவது குறித்த முனைப்புத் திட்டம்.—முனைப்பு நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றி தற்போதுள்ள பகுதிகளில் வாழை உற்பத்தியை மும்முரப்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டம், வட ஆர்க்காடு, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க குட்டைவகை வாழை, 'ரோபஸ்டா' வாழை போன்ற வகைகள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், இத்திட்டத்தின் கீழ் வாழை பயிரிடுபவர்களுக்கு இலவசமாகத் தொழில்

[1973 மார்ச் 28]

நுட்ப ஆலோசனை அளிக்கப்படுகிறது. நோயற்ற வாழைக் கன்றுகள், வாழை பயிரிடுபவர்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. பயிரிடுபவர்களின் நிலங்களில் விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு, வணிக வங்கிகளின் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 1,500 வரை குறுகிய காலக் கடன்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் 23,188 ஏக்கர் நிலத்தில் இத்திட்டம் அமுலாக்கப் பட்டது. 1973-74-ல் இத்திட்டம் தொடர்ந்து 25,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க வாழை வகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட திட்டம்.—செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இத்திட்டம் 1971-72 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க வாழை வகைகளைப் பயிரிடுவதென்னும் குறிக்கோளுடன் இத்திட்டத்தின்கீழ் மூன்று ஆண்டுகளில் 3,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் இவ்வாழையைப் பயிரிடுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பயிரிடு பொருட்கள் வாங்கப்படுவதற்காக பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 உதவித் தொகையுடன் விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படும். யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 உதவித் தொகையுடன் விசைத் தெளிப்பான்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகள் 50 சதவீத உதவித் தொகையுடன் கிடைக்கிறது.

1972-73-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் 2,000 ஹெக்டேர் பரப்பைக் கொண்டு வரவும், 124 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்படும் நிலம் 3,000 ஹெக்டேர் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மலைப் பகுதிகளில் தோட்ப்பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—கோடைக் காலம், கல்ராயன், ஜவ்வாது, கொல்லிமலை, பச்சைமலை ஆகிய ஐந்து மலைப் பகுதிகளில் தோட்ப்ப பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 16-2-1972-லிருந்து செயற்படுத்தப்படுகிறது. அப்பகுதியின் வளங்கள் குறித்த ஆய்வு தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

1973-74 ஆம் ஆண்டிலும் உதவித் தொகையுடன் தொடர்ந்து இத்திட்டத்தை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி, தோட்ப்ப பயிர்கள், காய்கறிகள் முதலியவை பயிரிடுவதன்கீழ் 1,160 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டுவர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—நம் நாட்டின் வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தில் எண்ணெய் வித்துக்கள் முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றன. 10 லட்சம் டன் அடிப்படை உற்பத்தி அளவுக்கு மாறாக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி அளவை 13 லட்சம் டன்னுக்கு உயர்த்துவதற்காக எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பல செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

1973 மார்ச் 28]

பகுதிகளை நல்ல தரமுள்ள விதைகளின் கீழ்க் கொண்டுவருவதற்காக தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன் மூலம் இம்மாநிலத்தின் உற்பத்தியை உயர்த்தலாம். வேர்க்கடலை பயிரிடுவதற்காக, உழவர்கள் நிலங்களில் மண்டலத் தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணைகளும், இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. தவிர, குடுமியான் மலையிலுள்ள அண்ணா பண்ணையில் 200 ஏக்கர் பரப்பிலும், வேதகரை, மேக்கரை ஆகிய இடங்களில் 147.12 ஏக்கர் பரப்பிலும் மூல விதைப் பண்ணைகளும் துறைக்கண்காணிப்பில் நடத்தப்படுகின்றன. குத்தகைக்கு அதிகமாக நிலங்கள் கிடைக்கும்போது இப்பரப்பளவு அதிகப்படுத்தப்படும் விதைப்பெருக்கத் துள் மூன்றாம் நிலைப் பணியை வேளாண்மைத் துறையின் தொழில்நுட்ப ஆலோசனையுடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் கவனித்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பயிர்ச் சாகுபடியின் மேம்பட்ட முறையைப் பிரபலப்படுத்துவதற்கென 300 செய்முறை விளக்கங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் கொண்ட விளக்கப் பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ. 50 உதவித் தொகையும் வழங்கப்படுகிறது. அதேபோல், எள், ஆமணக்கு விதைப் பண்ணைகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, விதைகள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன.

விதைப்பண்ணை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து, வேர்க்கடலை, ஆமணக்கு விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் அங்காடி விலைக்கு மேல் 20 சதவீதம் அதிகத் தொகை கொடுத்தும் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன. எள்ளைப் பொறுத்தவரையில் 5 சதவீதம் அதிகத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டம்.—முனைப்புத் திட்டத்தின் நடைமுறைகளை உழவர்கள் அறியச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அவை யாவன :—

- (1) தர விதைகளை வழங்குதல்,
- (2) மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகள்,
- (3) உரங்களைப் பயன்படுத்துதல்,
- (4) பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

செய்முறை விளக்கங்களும் இத்திட்டத்தின்கீழ் நடத்தப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பிற்சேர்க்கை இரண்டில் குறிப்பிட்ட 8 பிரிவுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலப்பகுதி விளக்கப்பாத்தி ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. குறுவைப் பயிர் போன்ற முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 350 வீதமும் சம்பா போன்ற பின்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 450 வீதமும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலம் குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

நிறுவனக் கடன் உதவி.—இத்திட்டத்தின்கீழ், 1973-74-ஆம் ஆண்டில் 240 விளக்கப் பாத்திகள் அமைப்பது நீங்கலாக, 3.65 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் வேர்க்கடலை பயிரிடப்படுவதன் கீழ் கொண்டுவரப்படும்.

[1973 மார்ச் 28]

ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்திற்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டம்.—இது மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும். பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ள முனைப்புத் திட்ட நடைமுறைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வதன்மூலம் ஏற்றுமதி செய்யும் காரியங்களுக்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த நடைமுறைகளாவன :—

(1) தர விதைகளை வழங்குதல்,

(2) உரமிடுதல்,

(3) பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளல்.

ஏற்பளிக்கப்பட்ட மேம்படுத்திய வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளலும், கட்டில் விளக்கங்களை நடத்துதலும் செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் பிற்சேர்க்கை மூன்றில் குறிப்பிட்டுள்ள 11 பிரிவுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. முன்பருவப் பயிர்கள் குறித்தும், பின்பருவப் பயிர்கள் குறித்தும் செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றை நடத்துவதற்காக, முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 வீதமும், பின்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 வீதமும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 70 வீதமும் பின்பருவப் பயிருக்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதமும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலமாக குறுகிய காலக் கடன்களும் வழங்கப்படுகின்றன. 1973-74-ல் இத்திட்டத்தின் கீழ் 8.58 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் கொண்டுவரப்படும். 1,540 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படும்.

ஆமணக்கு செய்முறை விளக்கத் திட்டம்.—SA 1, SA 2 போன்ற குறுகிய காலத்தில் மிகு பயன் அளிக்கும் ஆமணக்கு ரகங்களையும், முனைப்புத் திட்ட நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளுதலையும் அனைவரும் அறியச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சேலம், தருமபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கர் பரப்புள்ள பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்ற உதவித் தொகையுடன் உழவர்களின் நிலத்தில் செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஏக்கர் பரப்புள்ள 200 விளக்கப் பாத்திகள் உழவர்களின் நிலங்களில் தொடர்ந்து அமைக்கப்படும்.

சூரியகாந்தி

நாள் ஒன்றுக்கு நபர் ஒருவருக்குத் தேவைப்படும் சூரியகாந்தி எண்ணெயின் அளவு 57 கிராம் (அனைத்துநாட்டு தரத்தில்) ஆகும். தற்போதைய தேவையைச் சரிக்கட்ட 31 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் தேவைப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் எண்ணெய் வித்துக்களின் (வேர்க்கடலை, எள், ஆமணக்கு ஆகியவற்றின்) மொத்த அளவு சுமார் 11 லட்சம் டன் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உணவு எண்ணெய்களின் அதிகரித்து வரும் தேவையைச் சமாளிப்பதற்கென அந்த எண்ணெய்களின்

1973 மார்ச் 28]

உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு அதிக எண்ணெய் தரும் கூடுதலான எண்ணெய் வித்துக்களை நாம் நாடவேண்டியுள்ளது. சூரியகாந்தி அதிக எண்ணெய் கொடுக்கும் வளமுடையதாகும். மேலும், யூனிட் பகுதி ஒன்றுக்கு அது அதிக விளைச்சலைத் தரும்.

ஊட்டச்சத்துணவு நோக்கில் பார்த்தாலும், சூரியகாந்தி எண்ணெய் பிற எண்ணெய்களைக் காட்டிலும் மேன்மையானதாகும். சூரியகாந்தி எண்ணெய்யில் கொழுப்பும் A,B,C,K போன்ற கரையத்தக்க உயிர்ச் சத்துக்களும் உள்ளன. சூரியகாந்தி எண்ணெய்யில் 52 சதவீதம் முதல் 62 சதவீதம் வரை “லினோலிக்” அமிலம் உள்ளது. அது கரையா நிலையிலுள்ள கொழுப்பு அமிலமாகும். இதய நோயுள்ளவர்களுக்கு அது ஓர் வரப்பிரசாதமாகும். “ஆர்த்தரோஸ்க்லேரோஸிஸ்” என்ற கொடிய ரத்தவோட்ட வியாதி பரவுவதை இந்த எண்ணெய் குறைக்கிறது. நீரிழிவு நோயைக் கட்டுப்படுத்தவும் இந்த எண்ணெய் பயன்படுகிறது. சூரியகாந்தி எண்ணெயில் நுண்ணியிர் இயக்கமும் உள்ளது. அது சிறுநீர்க் கழி வினைத் தூண்டுகிறது. காற்றுக் குழாய், குரல்வளை, நுரையீரல் சார்ந்த தொற்றுகளில் கபத்தை வெளிக்கொணரும் மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.

உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், வீடு, தொழிற் பயன்களுக்கான உணவு எண்ணெய்களின் அதிகரித்துவரும் தேவையை நிறைவு செய்யவும், 1971-72 முதல் 1973-74 வரையிலான கால அளவுக்கு இம்மாநிலத்தில் சூரியகாந்தி உற்பத்தி குறித்த செய்திமுறை விளக்கத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த நோக்கத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, 1971-72-ல் வெளிநாட்டு ரகத்தைச் சேர்ந்த, குறுகிய காலத்தில் மிகுபயன் தரக்கூடிய, அதிக அளவு எண்ணெய்ச் சத்துள்ள சூரியகாந்தி விதைகளைக் கொண்டு செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப் பட்டன.

400 ஏக்கர் நிலத்தில் மொத்தம் 299 பாத்திகள் அமைக்கப்பட்டன.

EC. 68415 வகை சூரியகாந்தி, தமிழ்நாட்டிற்கு தகுந்ததாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. எனவே, சூரிகாந்தியை 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிடுவதற்கான மத்திய அரசால் தொடங்கப்படும் திட்டம் ஒன்று, ரூ. 26.175 லட்சம் மொத்தச் செலவில் கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக மாநிலம் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்படுவதற்காக 1972-73-ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் சுமார் 0.50 லட்சம் டன் சூரியகாந்தி விதைகளை உற்பத்தி செய்யக் கருதுகிறது. மேம்பட்ட முனைப்பு நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றி 800 விளக்கப் பாத்திகளும் அமைக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ.300 வீதம் உழவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 4 டிரோபிகிராம் விதைகளும், பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகளும், பயிரிடு முறை குறித்த சிறு வெளியீடு ஒன்றும் அடங்கிய சிறுபைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. அந்தப் பை ஒவ்வொன்றின் மதிப்பு ரூ. 11 ஆகும். இவை தவிர, ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதத்தில் குறுகிய காலக் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் வழங்கப்படும்.

[1973 மார்ச் 28]

1973-74-ல் 3.75 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலம் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும். 500 செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படும்.

தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம்

தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்காணும் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

(i) தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துதல்.—தரமான தென்னங்கன்றுகளை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தென்னை வளர்க்கும் தனிப்பட்ட நபர்கள், ஊராட்சிகள் ஆகியோருக்குத் தேவைப்படும் தரமான தென்னங்கன்றுகளை வழங்குவதற்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 8.10 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வளர்க்கும் வசதியுடன் கூடிய 18 தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் பிற்சேர்க்கை நான்கில் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் தற்பொழுது இம்மாநிலத்தில் உள்ளன. உயரமான அல்லது குட்டை வகையைச் சேர்ந்த தென்னங்கன்று ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1.50 என்ற சலுகை வீதத்திலும், “ஜாவாஜெயண்ட்” என்ற வகையைச் சேர்ந்த தென்னங்கன்று ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1.80 என்ற சலுகை வீதத்திலும் உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் சேலம், வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் மேலும் இரண்டு தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகளைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ii) தமிழ்நாட்டில் தென்னை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கானத் திட்டம்.—தென்னை வளர்ப்பை மக்களிடையே பிரபலப்படுத்தி மேம்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மேம்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவற்றைக் கடைப் பிடிக்க மும்மூர்ப் பிரச்சாரம் இம்மாநிலத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. ஒவ்வொரு தெளிப்பானுக்கும் ரூபாய் 100 என்ற பேரளவு உதவித் தொகைக்குப்பட்டு தென்னங்கன்றுகளுக்கு மருந்து தெளிப்பதற்குத் தகுந்த தெளிப்பான்களுக்கு 50 சதவீத உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

இம்மாநிலத்தில் தென்னை வளர்ப்பின்கீழ் உள்ள மொத்தப் பரப்பில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 100 தெளிப்பான்கள் பங்கிடப்படும்.

(iii) புதிய தென்னந் தோப்புகளை ஏற்படுத்துதல்.—தென்னை வளர்ப்பின் கீழ் அதிகப் பரப்பைக் கொண்டு வரும் நோக்கத்துடன், நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூபாய் 3,000 என்ற உயர்ந்த அளவுக்குப்பட்டு, எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 300 வீதம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இக்கடன்கள் பதினொராவது ஆண்டிலிருந்து வட்டியுடன் ஐந்து சத ஆண்டுத் தவணைகளில் திரும்ப வசூலிக்கப்படத்தக்கவையாகும். நீலகிரி, கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இம்மாநிலம் முழுவதும் இந்நிறைவேற்றப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 28]

1973-74-ஆம் ஆண்டில் 800 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள நிலத்தில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

(iv) கீழ்க்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம். —நிலமற்ற ஏழைக் குடும்பங்களையும் இலங்கை அகதிகளையும் குடியமர்த்துவது இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும் 3 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் உதவி அளிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தென்னை பயிரிடுவதை மேற்கொள்ளச் செய்யப்படுகிறது.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்புரியும் தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆண்டு தோறும் 1.20 லட்சம் தென்னங் கன்றுகளை உற்பத்தி செய்யும்.

(v) முன்னோடி விளக்கப்பாத்திகள் (Pilot Demonstration Plots) அமைப்பதற்கான திட்டம். —நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின் இறுதியில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள 900 விளக்கப் பாத்திகள் அமைப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ், தென்னை வளர்ப்பவர்களுக்கு உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், விசையேற்றங்கள் வாங்குதல் ஆகியவற்றிற்காகும் செலவுக்காக உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1973-74-ல் 200 விளக்கப்பாத்திகள் அமைக்கப்படும்.

(vi) ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையம். —தென்னங்கன்றுகளைப் கருந்தலை கம்பளிப் புழு தாக்குவதால் ஏற்படும் பயிர் நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கென ஒட்டுண்ணிகளைப் பெருமளவில் வளர்த்து, நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட தென்னத் தோப்புகளில் அவற்றை இலவசமாக விடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். காஞ்சிபுரம், குடியாத்தம், இராமநாதபுரம், உடங்குடி, நாகர்கோவில், சேலம், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, தருமபுரி ஆகிய இடங்களில் 11 ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. 1973-74-ல் கூடுதலாகச் சில நிலையங்கள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(vii) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதியில் தென்னை, முந்திரி வளர்ப்பு. —சாகுபடி செய்யத்தக்க தரிசு நிலங்களில் தென்னை வளர்ப்பதற்காக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் தென்னங் கன்றுகளை வளர்த்து வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். முந்திரி, தென்னைப் பயிர்களை வளர்ப்பதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 370 நீண்ட காலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. 1973-74-ல் 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடவும், 750 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தென்னங் கன்றுகளின் வகை (மத்திய அரசு தொடங்கிய திட்டம்).

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கலப்பினத் தென்னங்கன்றுகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

[1973 மார்ச் 28]

வேப்பங்குளம் வட்டாரத் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உயரமான, குட்டையான, கலப்பினத் தென்னங் கன்றுகள் பயிரடப்பட்டு வருகின்றன. 1973-74-ல் 5,000 தென்னங்கன்றுகள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி

முந்திரி, இம்மாநிலத்திற்கு டாலர் வசதியை ஈட்டித்தரும் முக்கியமான வணிகப் பயிராகும். தற்போது 2,09,103 ஏக்கரில் (சாதாரண பகுதிகள் 1,36,468 கூட காட்டுப் பகுதிகள் 72,635 ஏக்கர்) முந்திரி பயிரிடப்படுகிறது. இப்பகுதிகளில் 21,000 மெட்ரிக் டன்னுக்கு மேல் முந்திரி கிடைக்குமெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் கீழ்க்காணும் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன :—

(a) தமிழ்நாட்டில் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம்;

(b) கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் முந்திரித் தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டம்.

(c) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் முந்திரி, தென்னைத் தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டம்.

(d) முந்திரி பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் (மத்திய அரசு தொடங்கிய திட்டம்)—

(i) முந்திரி பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்.

(ii) முந்திரி விளக்கப் பாத்திகளை அமைத்தல்.

ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூபாய் 3,000 என்கிற உயர்ந்த அளவுக்குப் பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 150 வீதம் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்கி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 ஏக்கர் வீதம் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 25,000 ஏக்கரில் முந்திரிச் சாகுபடியை நீட்டிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 5,000 ஏக்கர் பரப்பில் முந்திரிச் சாகுபடி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 3,000 ஏக்கரிலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் 2,916 ஏக்கரிலுமாக மொத்தம் 5,916 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதும், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், தஞ்சாவூர், திருச்சி, இராமநாதபுரம், செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் 310 விளக்கப்பாத்திகளை அமைப்பதும், முந்திரி வளர்ப்பு முனைப்புத் திட்டத்தின் (இது 1970-71-ல் தொடங்கப்பட்டது) நோக்கமாகும். பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ், முந்திரி வளர்ப்பவர்களுக்கு இரசாயன மருந்து வாங்குவதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 25 உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. விளக்கப்பாத்திகளின் கீழ், 2 ஏக்கர் ருக்கு ரூபாய் 300 உதவித் தொகை இந்திய அரசால் வழங்கப்படுகிறது 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 7,900 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் மூலம் உற்பத்தி 20 சதவீதம் உயருமென்று எதிர்பார்த்தப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 28]

பாக்கு.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 4,500 ஏக்கரில் பாக்கு பயிரிடப்படுகின்றது. பாக்கு உற்பத்தித் திட்டம் ஒன்று செயற்பட்டு வருகின்றது. இத திட்டத் தின்கீழ், சுமார் 100 ஏக்கரில் துறையினைச் சேர்ந்த நாற்றுப் பண்ணைகள் மூலம் வழங்கப்பட்ட உயர்ந்த சக நாற்றுகளைக் கொண்டு பாக்கு பயிரிடப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது பாக்கு பயிரிடுவோர் இனிமேல் பாக்கு பயிரிடும் வாய்ப்புள்ளவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, வட்டார அடிப்படையில் குற்றாலம், கன்னியாகுமரி, கல்லார், கூடலூர், பெரியகுளம் ஆகிய இடங்களில் ஐந்து நாற்றுப் பண்ணைகளை அமைத்து, தரமான பாக்கு நாற்றுகளை வளர்த்து வழங்குவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பம்பாய் வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடன், பெத்தநாயக்கன் பானையத்தில் பாக்கு பயிரிடும் திட்டம் ஒன்று நடைபெற்று வருகின்றது.

பம்பாய் வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடன் மேட்டுப்பாளையத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் O. V. C. கால்வாய்க்கு அருகில் உள்ள பிற வட்டாரங்களிலும் 245 ஏக்கரில் பாக்கு பயிரிடும் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், பயிரிடுவோர் ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் கடனாக ரூபாய் 5,000 வழங்கப்படுகின்றது.

பருத்தி

தமிழ்நாட்டின் பயிர்களில் பருத்தி இன்றியமையாத வாணிகப் பயிராகும். சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கரில் பருத்தி பயிரிடப்படுகின்றது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள ஆலைகளின் தேவையை நிறைவு செய்ய குறைந்தது 7 லட்சம் பஞ்சப் பொதிகள் வேண்டியுள்ளது. ஆனால், இம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதோ 4 லட்சம் பொதிகளேயாகும். இக்கடுமையான பற்றாக் குறை ஆலைகளின் பணிகளைப் பாதிப்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள பருத்தி பயிரிடும் முழுப் பரப்பையும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோயில் பட்டியில் மானவாரிப் பகுதி முழுமையையும் மும்முர வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டக் கண்ணோட்டத்துடன் பருத்திச் சாகுபடியின் கீழ்க் கொண்டுவந்து பருத்தி உற்பத்தியை 4 லட்சம் பொதியிலிருந்து 8 லட்சம் பொதியாக உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சேலம், தர்மபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களின் முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், 82,000 ஹெக்டேரில் பருத்தி சாகுபடிக்காகப் பல்வேறு அறிவியல் ரூப நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இலக்கினை எய்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28]

பின்வரும் திட்டங்கள் இம்மாநிலத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றன:—

திட்டத்தின் பெயர்.

**திட்ட இலக்கீட்டின் கீழ்
வரும் பரப்பளவு.**

பருத்தி முனைப்புத் திட்டம் 2.05 லட்சம் ஏக்கர்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டம். 3.87 லட்சம் ஏக்கர்.

மும்முர பருத்தி வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசால் 2.50 லட்சம் ஏக்கர்.
தொடங்கப்பட்ட திட்டம்.

1972-73 ஆம் ஆண்டிற்காக இலக்கீடப்பெற்ற பருத்தி உற்பத்தியின் அளவு, ஒவ்வொன்றும் 180 கிலோ கிராம் கொண்ட 5.30 லட்சம் பொதிகளாகும்.

1973-74-ல் ஒவ்வொன்றும் 180 கிலோகிராம் கொண்ட 5.35 லட்சம் பொதிகள் உற்பத்தி செய்ய மேற்குறிப்பிட்ட திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**சணல்-புளிச்சை (Mesta) வளர்ச்சி திட்டம் முன்னேடித் திட்ட ஆராய்ச்சி
சோதனைகள்**

இத் திட்டம் மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டதாகும். பொருத்தமான பகுதிகளில் சணல்-புளிச்சை சாகுபடியைக் கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியக் கூறுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1971-72-ல் தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டன; தொடர்ந்தும் நடைபெறுகின்றன.

இத் திட்டத்தின்கீழ் சணல்-புளிச்சை ஆகியவை ஒவ்வொன்றிற்குமாக 50 சோதனைப் பாத்திகள் போடப்பட்டுள்ளன. விதைகளும் பயிரிடு பொருட்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஊர வைப்பதற்கான தொட்டிகள், பலகைகள் ஆகியவை உழவர்களுக்கு வகைசெய்து தரப்படுகின்றன. தவிர, மும்முர முறைகளையும் பின்பற்றும்படித் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உழவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. துறையால் தொழில்நுட்ப ஆலோசனையும் வழிமுறையும் வழங்கப்படுகின்றன.

இத் திட்டத்திற்கு 1971-72-ல் ரூ. 30,785-ம் 1972-73-ல் ரூ. 46,500-ம் செலவானது.

புகையிலை அபிவிருத்தித் திட்டம்

சுருட்டுப் புகையிலை, தாம்பூலப் புகையிலை ஆகியவற்றின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஏக்கர் ஒன்றில் புகையிலை விளைச்சலை அதிகரிக்கச் செய்ய, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் புகையிலை முனைப்புத்

1973 மார்ச் 28]

திட்டம் ஒன்றும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சுருட்டுப் புகையிலைக் காகச் சோதனைத் திட்டமொன்றும், புகையூட்டிப் பக்குவப் படுத்தப்பட்ட வர்ஜீனியா புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டமும் ஒசூர்ப் பகுதியில் செயல்படுகின்றன.

மேற்சொன்ன திட்டங்களைத் தவிர, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் தற்போதுள்ள முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ்வரும் நிலப் பரப்பினை 6,000 ஏக்கராக உயர்த்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1973-74-ல் பின்வரும் பரப்பளவில் புகையிலை பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது :

புகையூட்டிப் பக்குவப் படுத்தப்பட்ட புகையிலைத் 245 ஹெக்டேர்கள்.

(P. C. V.) திட்டம்.

புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் 8,090 ஹெக்டேர்கள்.

சுருட்டுப் புகையிலை 170 ஹெக்டேர்கள்.

ஆராய்ச்சிச் சோதனைகள் 20 எண்ணிக்கைகள்.

புகையிலை வளர்ச்சிக்கான அடங்கல் திட்டம்

(i) மேம்பட்ட முறை சாகுபடி 12,000 ஹெக்டேர்கள்.

(ii) செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள் 40 எண்ணிக்கை.

மேற்கண்ட திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதனால், உற்பத்தி 24,000 மெட்ரிக் டன்னை உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

கரும்பு வளர்ச்சித் திட்டம்

இத் திட்டத்தின் நோக்கம், உழவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்கு மும்முர பிரசாரத்தை மேற்கொள்வதாகும். நிலப்பரப்பு முழுமையும் உறுதியாகப் பலன்தரக்கூடிய தூய, வளமிருந்த, நோயற்ற குறுகியகால கரும்புப் பயிர் நிறைந்திருக்கும் கருத்தோடு நோய்த்தடுப்புக்காப்பு, முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை நாற்றநங்கால்கள் பயிரிடுவோரின் நிலவுடைமைகளில் வளர்க்கப்படுகின்றன. அத்தகைய குறுகிய காலப் பயிர் நாற்றுக்கள் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கும்பொருட்டு, கரும்பு நாற்றுப் பண்ணைகள் வைத்துள்ள கரும்பு பயிரிடுவோருக்கும், அந்தப் பண்ணைகளிலிருந்து நாற்றுக்களைத் தங்கள் நிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று பயிரிடும் உழவர்களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலம் முழுமையும் மேம்படுத்தப்பட்ட கோயம்புத்தூர் ரகம் பயிரிடப்படுகின்றது. உரமிடுவது குறித்த செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. செய்முறை விளக்கப் பாத்தி ஒவ்வொன்றிற்கும் உதவித் தொகை ரூ. 50 அளிக்கப்படுகிறது. நியாயமான வாடகைக் கட்டணங்களில், கையால் இயக்கப்படுவனவும், மின்சார சக்தியால் இயங்குபவைபுமான தெளிப்பான்கள் உழவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யப்படுகின்றன. காஞ்சீபுரம், ஆம்பூர்,

[1973 மார்ச் 28]

கோபிச்செட்டிப்பாளையம், லால்குடி, மேலூர், விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்களில் உயிரியல் கட்டுப் பாட்டின்கீழ் ஒட்டுண்ணிகள் வளர்க்கப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன. கோடை காலங்களில் நீர் பற்றாக்குறையினால், கரும்பு உற்பத்தியில் தரமும், அளவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, கரும்பு பயிரிடுவோர், பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் கிணறுகள் தோண்டுவதற்காக கரும்பு வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் அரசின் விரைவுத் திட்டத்தினைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கோடைக்காலங்களில் முறையாக நீர்பாய்ச்சும்படி ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளனர். அதிக விளைச்சலைத் தரும் ரகங்களைப் பயிரிட ஊக்குவித்து, அதனால் உற்பத்தியைப் பெருக்க, மாநில, வட்ட, ஆலைகள் அளவில் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு ஒவ்வோராண்டும் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. பல்வேறுபட்ட ஆலை மண்டலங்களில், பல்வேறு ரக கரும்பு பயிடுவதற்கான தகுதிக் கூற்றினைக் கண்டறியவும் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சிறந்த வேளாண்மை முறைகளை வகுக்கவும் கரும்பு மண்டலப் பண்ணைகள் (Sugar Cane Zone Farms) நடத்தப்படுகின்றன. தேவையான நிலம், ஏனைய வசதிகளையும் சர்க்கரை ஆலைகள் தருகின்றன. சோதனைகளை நடத்துவதற்குத் தொழிநுட்பப் பணியாளர்களுக்கு வகை செய்கின்றது. பணியாளர்க்கு ஆகும் செலவினை அரசு ஏற்கின்றது. பயிரிடுவதற்கு ஆகும் செலவினை ஆலைகள் ஏற்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பினை 2.3 லட்சம் ஏக்கரிலிருந்து (1968-69 ஆம் ஆண்டிற்கு உறுதியளிக்கப்பட்ட அளவு) 1973-74 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 2.60 லட்சம் ஏக்கராக உயர்த்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வெல்லத்தின் விலை மிகவும் உயர்ந்திருந்ததாலும் ஏனைய சாதகமான சூழ்நிலைகளின் காரணமாகவும் 1968-69-ல் கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலப் பரப்பு இயல்புக்கு அதிகமாக 4.03 லட்சமாக உயர்ந்தது. 1972-73-ல் மதிப்பிடப்பட்ட நிலப்பரப்பு சுமார் 2.98 ஏக்கராகும். 1973-74 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், மதிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலப்பரப்பு இலக்கிடப்பட்ட நிலப் பரப்பு 2.60 லட்சம் ஏக்கருக்கு மாறாக, சுமார் 3.20 லட்சம் ஏக்கராக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

நான்காவது, ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் கரும்பு வெல்ல அளவில் 8.90 லட்சம் டன்னிலிருந்து 1973-74 இறுதியில் 11 லட்சம் டன்கை உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் திட்டமிடப்பட்ட இலக்கு 9.91 லட்சம் டன்னிற்கு மாறாக கரும்பு வெல்ல அளவில் மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்தி 9.96 லட்சம் டன்கை இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1973-74 ஆம் ஆண்டு

1973 மார்ச் 28]

இறுதியில் கரும்பு வெல்ல அளவு இலக்கான 11 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழான இலக்குகளும், சாதனைகளும் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	இலக்கு.	சாதனைகள்.	உற்பத்தியான வெல்லத்தின் அளவு.
	(லட்சம் ஏக்கரில்.)		(லட்சம் டன்களில்.)
1970-71	2.37	2.42	11.43
1971-72	2.48	2.48	9.91
1972-73	2.54	2.98	9.96
1973-74	2.60	3.20	11.00
	(எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.)		

1973-74-ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்குகள் பின்வருமாறு :—

- (i) கரும்பு பயிரிடப்படும் பரப்பினைப் பெருக்குதல் .. 3.20 லட்சம் ஏக்கர்
- (ii) நிலத்தைச் செவ்வனே பண்படுத்தல் 1.43 லட்சம் ஏக்கர்.
- (iii) தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவற்றைப் பயிரிடுதல் .. 1.32 லட்சம் ஏக்கர்.
- (iv) உரிய அளவு உரமிடுதல் 2.14 லட்சம் ஏக்கர்.
- (v) பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் 2.06 லட்சம் ஏக்கர்.
- (vi) முனைப்புத் திட்டம் 0.52 லட்சம் ஏக்கர்.
- (vii) கரும்பு உற்பத்தி லட்சம் டன்னில் .. 112.00 லட்சம் டன்கள்.
- (viii) வெல்ல அளவில் உற்பத்தி லட்சம் டன்னில் 11.00 லட்சம் டன்கள்.

1971-72 சர்க்கரை உற்பத்திக் காலத்தில், கரும்புக்கான குறைந்த விலை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 73.70 ஆக வரையறுக்கப்பட்டது. சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகத்தினரைக் கூட்டி குறைந்த விலையை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 85 ஆக உயர்த்துமாறு இணைக்கமாக அரசு கேட்டுக்கொண்டது.

2. 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்குக் கரும்பிற்கான குறைந்த விலையை உயர்த்துமாறு அரசு பரிவுரை செய்துள்ளது. கரும்பு விலையை நிர்ணயிப்பதில் விகிதாச்சாரத்தைப் பின்பற்றும்படி தென்னிந்திய சர்க்கரை ஆலைகள் வாதாடுகின்றன. 1972-73 கரும்பு பருவத்திற்கான விலையை நிர்ணயிக்கும்போது, இக்கருத்துக்கள் இந்திய அரசால் ஏற்றுக்

[1973 மார்ச் 28]

கொள்ளப்பட்டன. கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் நேர்வில் ஆலைகளாற் கொடுக்கப்படும் குறைந்த விலை, மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 90 அல்லது அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் விலை, இவற்றில் எது அதிகமோ அவ்விலையாகும்.

3. 1971-72 கரும்புப் பயிர் காலத்தில், கரும்புப் பயிரிடுவோருக்கு, கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையைக் காட்டிலும் அதிக விலையினைக் கொடுத்தன. 1972-73 கரும்புப் பயிர் காலத்தில்கூட, ஆலைகளுள் செயற்படுத்தன்மையைக் கவனித்த பிறகு கரும்பு பயிரிடுவோருக்கு விலை அதிகமாகக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கரும்பு தொழிற்சாலைப்பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம்

வயல்களிலிருந்து கரும்பைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எளிதாகவும், விரைவாகவும் எடுத்துச் செல்வதற்குச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பகுதி களிலும், அவற்றைச் சுற்றிலும் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

சர்க்கரை ஆலைகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதி ஒவ்வொராண்டும் இதற்காகச் செலவு செய்யப்படுகின்றது. 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உயர்த்தப்பட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 50 லட்சத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு, கரும்பு தொழிற்சாலைப் பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக சிறப்புப் பொறியியல் உட்குழு ஒன்று செயல்படுகின்றது. பவானி, பண்ணுருப்பு, திருச்சிராப்பள்ளி, திண்டுக்கல் ஆகிய இடங்கள் இக்குழுவிற்குக் கிளைகள் உள்ளன. கரும்பு வளர்ச்சியின்கீழ் பணிகளையும், ஏனைய சாலைப் பணிகளையும் கவனிப்பதற்காக, காவிரிப் பாசனப் பகுதியின்கீழ் (Cauvery Command Complex) தனியானதொரு வட்டத்தை அமைப்பது குறித்து, அரசு தனியாகப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. 1972-73-ல் பல்வேறு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் சாலைப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக ரூ. 265.68 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவிற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1972-73-ற்கான செலவு ரூ. 50 லட்சமாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்படும் சாலைப்பணிகள், தங்கு தடையற்ற கரும்பு போக்குவரத்துக்கு உதவும் வகையில் நல்ல நிலையில் உள்ளன என்பதை உறுதி செய்யும் முறையில், கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்படும். சாலைப் பணிகளைப் பேணும் பொறுப்பினை, அரசு, மாநில நெடுஞ்சாலைகள் துறையிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. அதற்காகும் செலவு கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும். 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்காக, கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதிச்சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1973-74 ஆம் ஆண்டின் இலக்கு 40 கிலோ மீட்டர் சாலைகளை அமைப்பதும் மேம்படுத்துவதுமாகும்.

1973 மார்ச் 28]

காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

மேம்படுத்தப்பட்ட முனைப்பு முறைகளைக் கையாண்டு, காய்கறி உற்பத்தியை பெருக்குவதும், காய்கறிப் பயிரின்கீழ் கூடுதலாகக் கணிசமான அளவு நிலப்பரப்பைக் கொண்டுவருவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கம். ஒவ்வொருவருக்கும் உயரளவு ரூ. 240 என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு, ஒரு பகுதி விதை, உரம் போன்றவையாகவும் ஒரு பகுதி ரொக்கமாகவும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகியக் காலக் கடன் வழங்கப்படுகின்றது. இத் திட்டம் 1973-74-லும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்படும். இத் திட்டத்தின் கீழ், 1973-74-ல், 3,200 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நகர்ப் பகுதித் திட்டம்.

வேளாண்மை மானியத் திட்டத்தின் கீழ், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது போல நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்க வகை செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ், பின்வரும் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன :—

இனம்.

சலுகை விலையில் விற்பனை.

1 காய்கறி விதைகள், பழச் செடிகள்.. காய்கறி விதைகள் 50 சதவீதமும், தென்னங் கன்றுகள் உட்பட பழச் செடிகள் 25 சதவீதமும் சலுகை விலையில் வழங்கப்படுகின்றது.

2 தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கருவிகள்.—

(1) மண்வெட்டிகள்	...	...	} 50 சதவீத சலுகை விலையில் வழங்கப்படுகின்றன.
(2) களைக் கொட்டுகள்	..	..	
(3) பரம்புகள்	..	..	
(4) வெட்டுக் கத்தரிகள்	...	...	
(5) பூவாளிகள்	..	..	

குறிப்பு—1. பொது நிறுவனங்களுக்கு முழுத் தொகுதியும் வழங்கப்படும்.

2. தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு கருவி மட்டும் வழங்கப்படும்.

இத் திட்டம் 84 நகராட்சிகளிலும் இந்த நகராட்சி, மாநகராட்சி எல்லைகளிலுள்ள பள்ளிகள், அனாதை இல்லங்கள் முதலிய பொது நிறுவனங்களிலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

[1973 மார்ச் 28]

உருளைக் கிழங்கு பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

கோடைக்காலனிலும், தருமபுரி மாவட்டம் ஓசூரிலும் உருளைக் கிழங்கு பயிரிடும் நிலப் பரப்பைப் பெருக்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஹோசூரில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோருக்குத் துறையின் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 750-ம், கோடைக்காலம் மலைப்பகுதியில் பயிரிடுபவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 900-மும் கடனாக வழங்கப்படுகின்றன. பயிரிடுவோருக்குத் துறையினைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள் தொழில் நுட்ப உதவிகள் அளிக்கின்றனர்.

தற்போது, “ரைபிள் ரேஞ்ச்” என்னும் இடத்தில் ஒன்றும் மதுரை மாவட்ட, கோடைக்கானல் கோட்டம் விலாபட்டியில் ஒன்றும் இரண்டு அரசு விதைப் பண்ணைகள் உருளைக்கிழங்கு விதைகளைப் பெருக்குவதற்காக உள்ளன. ரூ. 4.00 லட்சம் செலவில் உருளைக்கிழங்குப் பயிரின்கீழ் 5,200 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினைக் கொண்டு வருவதனால் 1973-74-ம் ஆண்டிலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்படும்.

தரவிதைகளும், 1973-74-ம் ஆண்டிற்கு அரசு விதைப் பண்ணைகளைத் தொடங்குதலும்

வோளாண்மை உற்பத்தி பெருக பாசனம், உரம், பயிர்ப்பாதுகாப்பு போன்ற பயிரிடு பொருட்கள் இன்றியமையாதவையாயிருப்பது போலவே தரவிதைகளும் இன்றியமையாதவையாகும். அரசு நடத்தும் அரசு விதைப் பண்ணைகளில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அடிப்படை விதைகள், இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளில் பெருக்கப்படுகின்றன. தனியார் பண்ணைகளில் பதிவு செய்து கொண்ட பயிரிடுவோர்களாலும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின்கீழும், அவர்களது ஆலோசனையின் மேலும் தரவிதைகள் பெருக்கப்படுகின்றன. அரசு விதைப் பண்ணைகளில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்வதற்காகத் தேவைப்படும் மூல விதைகள் அரசினால் நடத்தப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலிருந்து வழங்கப்படுகின்றன. தற்போது இம் மாநிலத்தில் குடுமியாமலையிலுள்ள அண்ணா பண்ணை உட்பட பிற சேர்க்கை ஐந்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 55 அரசு விதைப் பண்ணைகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. விதைப் பெருக்கத் திட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை அல்லது ஆரம்ப விதைகள் உற்பத்தி இலக்கினை அரசு விதைப் பண்ணைகள் எய்துமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

குடுமியாமலை அண்ணா பண்ணையில் விதைகளைத் தரப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று அமைக்கும் பணி முடிபுத்தறுவாயில் உள்ளது. 1972-73-ல் செயற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சாக்கோட்டையில் விதைகளைத் தரப்படுத்தும் மற்றொரு பிரிவு ஒன்று அமைக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது 1973-74-ல் தான் செயற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. “யூனிடெஃப்” (UNICEF) திட்டத்தின்கீழ், காய்கறிப் பயிர் விதைகளைப் பக்குவப்படுத்த விதைப் பக்குவப்படுத்தும் பிரிவுகள் இரண்டினை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 28]

தர விதை வழங்கும் திட்டம்.—நெல், சிறு தானியங்களின் சான்றளிக் கப்பட்ட விதைகளைப் பெருக்கி, வழங்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இரண்டாம் நிலை விதைகளைக் குடியானவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக அரசு விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அடிப்படை விதைகள் இரண்டாம் நிலை விதைகளாகப் பெருக்கப்படுவதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பயிரிடுவோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலை விதைப்பண்ணை உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விதைகள் செய்முறைப்படுத்தப்பட்டு, குடியானவர்களுக்கு அவை சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளாக விற்கப்படு கின்றன. இந்த விதைகள் மூலம் திட்டமிடப்பட்ட பகுதியை இத் திட்டத் தின் கீழ் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மூன்றாண்டு களுக்கொருமுறை மாறி மாறி இம்மாநிலத்திலுள்ள மொத்த விளைச்சல் பகுதியில் $1/3$ பகுதியில் தர விதைகள் விதைக்கப்படும். மேற் சொன்ன பகுதியின் $1/3$ பகுதியில் மாநில வேளாண்மைத் துறை வழங்கும் விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன. எஞ்சியுள்ள $2/3$ பகுதி யில் உழவர்கள் தங்களுக்குள் பரிமாற்றம் செய்து கொள்கிற விதை கள் பயிரிடப்படும். 1973-74-ல் பின்வரும் அளவுகள் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

	இலக்கு (டனில்.)
நெல் முதல் நிலை	2,780
நெல் இரண்டாம் நிலை	41,700
சிறுதானியங்கள் முதல் நிலை	60
சிறு தானியங்கள் இரண்டாம் நிலை	1,528

விதைகளின் தரம் பற்றி சான்றளிக்கும் திட்டம்.—குடியானவர் களுக்கு வழங்கப்படும் விதைகளின் தரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத் துடன், 1966-ம் ஆண்டு விதைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்திய அரசு, லெவ்வேறு மாநிலங்களுக்குச் சாகுபடி செய்யும் பயிர்களின் முக்கிய மான ரகங்களை அறிவிக்கிறது.

வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் விதைகள் தரம் குறித்துச் சான்றளிக்கும் நிறுவனம் ஒன்றைத் தமிழ்நாடு அரசு நிறுவியுள்ளது. இது 1-4-1970 முதற்கொண்டு செயல்படத் தொடங்கி யது. சான்றளிக்கும் பணியாளர்கள் விதை உற்பத்தி செய்யும் பகுதி களுக்கு மூன்று முதல் நான்கு முறை சென்று, அப்பயிரில் அயல் ரகங்கள் கலக்காமல் உள்ளதா என்று சோதிப்பார். விதைகளின் தரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, அறுவடை, உலரவைத்தல், சுத்தப்படுத்தல், சலித்தல், மூட்டைகளில் கட்டுதல் ஆகிய நடைமுறை களைச் சான்றளிக்கும் பணியாளர்கள் மேற்பார்வையிடுகிறார்கள்.

1972, டிசம்பர் வரை இத்திட்டத்தின்கீழ் 6,466 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28]

1972-73-ல் சான்றளிக்கப்படவிருக்கிற திட்டமிட்ட பகுதியின் பரப் பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

நெல்—3,000 ஏக்கர்.

பருத்தி—6,000 ஏக்கர்.

கலப்பினச் சிறு தானியங்கள்—3,000 ஏக்கர்.

விதைப் பரிசோதனை.—கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் மற்றொன்றுமாக இம் மாநிலத்தில் இரண்டு விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் உள்ளன. இந்த ஆய்வுக் கூடங்கள் ஒவ்வொன்றும், ஓராண்டில் 10,000 மாதிரிகளைச் சோதனை செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972 டிசம்பர் முடிய 9,161 மாதிரிகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத் தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகுபயன் தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. உள் நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்த இரசாயன உரத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியதன் காரணமாக மத்திய உரக் களஞ்சியம், இறக்குமதியாகும் உரங்களை மட்டும் பங்கீடு செய்து வருகிறது.

2. பல்வேறு இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவது படிப்படியாகப் பெருகி வருகிறது என்பது கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது:—

ஆண்டு.	பயன்படுத்தப்பட்ட இரசாயன உரங்கள்.			
	நைட்ரஜன்.	பாஸ்பேட்.	பொட்டாஷ்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
(லட்சம் டன்களில்.)				
1968-69	1.13	0.35	0.31	
1969-70	1.48	0.42	0.33	
1970-71	1.73	0.72	0.51	
1971-72	2.14	0.71	0.61	

1973 மார்ச் 28]

அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற இரசாயன உரங்கள் இறக்குமதியின் மீது கட்டுப்பாடுகள் விதித்ததன் காரணமாக, நாடு முழுவதும் உரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. தவிர, உள் நாட்டிலும் இந்த உரங்கள் உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை. இந்திய அரசிடமிருந்து, சிறப்பு நேர்வாக, உரம் பெறவும் இவ்வரசு தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. ஆயினும், இம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான 2.74 லட்சம் டன் நைட்ரஜனுக்குப் பதிலாக 1972 ஏப்ரல் முதல் 1973 ஜனவரி வரை 1.48 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரம் வழங்கப்பட்டது.

உரங்கள் போதிய இருப்பு இல்லாததன் காரணமாக, பருவக் காலத்தில், நைட்ரஜன் உரம் பயன்படுத்தும் அளவு வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது.

3. பெங்களூரில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 23, 24 ஆம் நாட்களில் நடந்த உர மண்டல மாநாட்டில் 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான உரத்தேவை பற்றி மதிப்பிடப்பட்டது. முன் பருவத்திற்கு (1973 பிப்ரவரி முதல் 1973 ஜூலை வரை) நைட்ரஜன் கணக்கில் 1.20 லட்சம் டன் உரம் தேவைப்படுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. கையிலுள்ள இருப்பு, தொகுப்பில் அடங்காத வழங்கல் அளவு ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு 1973 பிப்ரவரி முதல் ஜூலை ஈருகவுள்ள கால அளவில் நைட்ரஜன் கணக்கில் 44,000 டன் உரத்தைத் தொகுப்பு அளவிலிருந்து வழங்க வேண்டும்.

4. மாநில அரசு நியமனம் செய்துள்ள வணிகர்களுக்கு, ஒவ்வொரு மாதமும் முடிவதற்கு முன்பு, குறிப்பிட்ட அளவு உரத்தை வழங்குமாறு உள்நாட்டு உரத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் கட்டளை ஒன்றை இந்திய அரசு 1972 ஜூலையில் பிறப்பித்தது. இரசாயன உரங்கள் மண்டல மாநாட்டில் உரத் தயாரிப்பாளர்கள் வழங்க ஒப்புக் கொண்ட உர அளவின் அடிப்படையில் மாநில அரசுக்கு வழங்க வேண்டிய உரங்களின் அளவு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், மின்வெட்டு, தொழிலாளர் பிரச்சினை, மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காமை ஆகியவற்றினால், உள்நாட்டு உரத் தயாரிப்பாளர்கள் ஒப்புக் கொண்ட அளவினை வழங்க முடியவில்லை. எனவே, பல்வேறு வேளாண்மைத் திட்டங்களின் தேவையை நிறைவு செய்ய மாநில அரசு, மத்தியத் தொகுப்பையே முழுதும் நம்பியிருக்கிறது. உழவர்களின் தேவையை நிறைவு செய்ய, இயன்ற வரை மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து போதிய அளவு உரம் பெற மாநில அரசு பெருமுயற்சி செய்து வருகிறது. இரசாயன உரத் தயாரிப்பாளர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்ட சிறப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன, குறிப்பிடப்படா உரங்களை வழங்குமாறு அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவர். உரத்தரக் கட்டுப்பாடு நடவடிக்கைகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தவும், அரசு சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

[1973 மார்ச் 28]

பயிர்ப் பாதுகாப்பு.—1969-70 முதல் 1971-72 வரை வழங்கப்பட்ட பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயன உரங்களின் அளவு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

	1969-70	1970-71.	1971-72.	1972-73.
		(மெட்ரிக் டன்களில்.)		
தூள் (Dust)	23,247	25,079	30,787	23,586
திரவம் (Liquid)	639,880	543,293	1,057,384	589,154
	லிட்டர்.	லிட்டர்.	லிட்டர்.	லிட்டர்.

1969-70 முதல் 1971-72 வரை பயிர்ப் பாதுகாப்பு குறித்து ஏற்பட்ட செலவு பின்வருமாறு :—

	1969-70.	1970-71.	1971-72.	1972-73.	1973-74
				(திருத்த மதிப்பீடு).	(திருத்த மதிப்பீடு).
				(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
மொத்தம்	3,40.50	4,28.07	3,62.83	3,54.64	4,29.00
வருவாய் ..	2,25.89	2,85.61	2,44.09	3,30.00	3,50.00
நிகரம் ..	1,14.61	1,42.46	1,18.74	24.64	79.00

பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகை 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக 1972-73-ல் நிகரச் செலவு குறைந்துள்ளது.

பயிர்ப் பாதுகாப்பின்கீழ் செயல்படுத்தப்படவிருக்கும் பெரும் திட்டங்கள் பின்வருமாறு —

பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் வழங்குதல்.—துறை மூலமாக விற்பனைக்கு வரும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் அனைத்தும் முதற்கண் இரசாயன வகையிலும் நுண்ணுயிரியல் வகையிலும் நன்றாகச் சோதனையிடப்பட்டு அவை சிறந்தவையெனக் கண்டறியப்பட்ட பின்னரே அவற்றிற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட இந்த இரசாயனங்களை திறந்த ஒப்பந்தப் புள்ளி முறை மூலம் இயக்குநர் வாங்கி அவற்றை இம் மாநிலத்திலுள்ள வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்கள் அனைத்திற்கும் வழங்குகிறார். 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 562 லட்சம் மதிப்புடைய இரசாயனங்கள் வாங்கப்பட்டு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. நடப்பாண்டில், ரூ. 570 லட்சம் மதிப்புடைய இரசாயனங்கள் நமது விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 28]

தரக் கட்டுப்பாடு.—விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக தரமான மருந்துகள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள, மருந்துகள் பொதுமக்களுக்கு விற்பனைக்காக வழங்கப்படுவதற்குமுன்பு ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் குவியல் முறையில் பெறப்பட்ட இரசாயன மாதிரிகள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை கோவை, மதுரை, ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி மற்றும் காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஆய்வுக் கூடங்கள் ஐந்தில் சோதனையிடப்படுகின்றன. தரம் குறைந்த இரசாயனங்கள் வழங்கப்படும் நேர்வில், அவற்றை வழங்கியவர்கள் தண்டிக்கப்படுகின்றனர்.

பூச்சிக் கொல்லிகளை சோதனையிடுதல்.—தற்போதுள்ள பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் ஆண்டுபொன்றுக்கு 4,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனுடையவையாகும். நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில், சேலத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் மேலும் இரு ஆய்வுக் கூடங்களை விரைவில் அமைத்தும் இந்த ஆய்வுக்கூடங்களில் பணியாற்றும் வேளாண்மைத் துணை அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை எழுவரிலிருந்து 26 பேராக உயர்த்தியும், 20,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் அளவுக்கு இந்த ஆய்வுக்கூடங்களின் திறனளவை உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனம் வழங்குதல்.—கையினால் இயக்கப்படு பவையும், விசையில் இயங்குபவையுமான தெளிப்பான்கள், தூவு கருவிகள் ஆகியவை, சிறப்புத் திட்டப்பகுதிகளில் உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. கையினால் இயக்கப்படும் தெளிப்பான்கள், குறைந்த விலையில் வட்டாரங்களிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுடன், துறை அதிகாரிகள் பயிர்ப்பாதுகாப்புப் பொருள்களுக்கான மையத் தொகுதி ஏற்பாட்டை வைத்து வருகின்றனர். இந்த மையத் தொகுதியிலிருந்து பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் நாள்தோறும் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் 500 விசைத் தெளிப்பான்கள் வாங்கப்பட்டு இந்த மைய ஏற்பாட்டில் போதுமான அளவுக்கு இருப்பு வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இதோடு, அவசரத் திட்டத்தின் ஒரு பாகமாக, இவ்வாண்டு 2,000 விசைத் தெளிப்பான்கள் வாங்கப்பட்டு, அவசரத் திட்டம் செயலில் இருக்கும் மாவட்டங்களில் உள்ள தொகுப்புகளில் வைத்து வரப்படும்.

மேற்கண்டவற்றுடன், கிராமங்களிலும், வட்டாரங்களிலும் உள்ள தெளிப்பான்கள் தாமதமின்றி பழுது பார்க்கப்படும் வகையில் 6 இயல் ஊர்திப் பிரிவுகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு அவை இப்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆறு இயல் ஊர்திப் பிரிவுகளை மதுரை, வேலூர், திருவாரூர், கோவை, சென்னை மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகியவிடங்களிலுள்ள வேளாண்மை பொறியியல் தொழிற் கூடங்களுடன் இணைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

பயிர்களைப் பூச்சிகள் தாக்குவது பற்றிக் கண்காணிப்பு.—பயிர்களைப் பூச்சிகளும், நோய்களும் தாக்குவது பற்றி உழவர்களுக்கும், வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கும் முன்னதாக எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டால், உரிய வழிகளைக் கையாண்டு பூச்சிகள், நோய்கள் தாக்கா வண்ணம் பயிர்களைச்

[1973 மார்ச் 28]

சிறந்த முறையில் பாதுகாக்கலாம். எனவே, பூச்சிகள் தாக்குவதும், நோய்கள் பரவுவதும் பற்றி உழவர்களுக்கு முன்னதாகத் தகவல் தெரிவிக்கும் வகையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பூச்சிகள் கண்காணிப்பு—முன்னறிவிப்புத் திட்டம் தற்போது செயலில் இருந்து வருகின்றது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவில் இத் திட்டத்தை மாநிலம் முழுவதிலும் நீட்டிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

களைகளை இரசாயன முறையில் கட்டுப்படுத்துதல்.—இரசாயனங்களைப் பயன்படுத்தி களைகள் வளராவண்ணம் கட்டுப்படுத்துவது நவீனமுறையாகும். மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்த மேலை நாடுகளில் இந்த முறை மிகவும் பிரபலமாயிருந்தாலும்கூட, இது நமது நாட்டு உழவர்களை இன்னும் கவரவில்லை. நிலத்தில் போடப்படும் இன்றியமையாமையாப் பயிரிடுபொருள்களில் 25 சதவீதம் முதல் 50 சதவீதத்தினை இந்தக் களைகள் எடுத்துக் கொண்டு விடுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உரிய காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து இக் களைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதனால், பயிர்கள் அதிகம் விரயமாவதையும், அதனைத் தொடர்ந்து உற்பத்தி குறைவதையும் தவிர்க்கலாம். எனவே, களைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் இந்த நவீன முறையை உழவர்களிடையே பிரபலப்படுத்தும் பொருட்டு இரசாயன களைக் கொல்லிகளை 75 சதவீதம் விலையில் வழங்குவதற்காக 25,000 ஏக்கர் பரப்பில் ரூ. 3.75 லட்சம் செலவில் களைக் கொல்லிகள் பயன்படுத்தும் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சட்டம்.—1968 ஆம் ஆண்டு பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சட்டம் 1—8—1971 முதல் செயலுக்கு வந்தது. தரக் குறைவான மருந்துகளை வழங்கி அதன் விளைவாக மக்களின் உடல் நலன் கெடுவதைத் தடுப்பதும், தரமான பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை வழங்குவதுமே இச்சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

பயிர்களுக்கு பூச்சி மருந்து தெளிக்கும்பொழுது உயிர் இழக்கும் விவசாயியின் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படும்.

வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களைக் கூடுதலாகத் தொடங்குதல்.—மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம், நவரை முனைப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றினால், வேளாண்மை பயிரிடு பொருள்களை உழவர்களுக்கு உடனடியாக வழங்குவதற்காக அதிக இருப்பு வைத்துக் கொள்ள அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை பயிரிடு பொருள்களை உழவர்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கச் செய்ய, ஆண்டுதோறும் 50 விற்பனை நிலையங்கள் என்ற வீதத்தில் இதுவரை 150 விற்பனை நிலையங்களைத் தொடங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 150 விற்பனை நிலையங்கள் யாவும் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 15 விற்பனை நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சில்லறைச் செலவு நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறுபவர்களும், ஐந்தாண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளவர்களுமான குற்றேவலர்கள் 1,194 பேரை அரசுப் பணியாளர்களாக மாற்ற அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 597 பதவிகள் அரசுப் பதவிகளாக மாற்றப்படும். எஞ்சிய 597 பதவிகள் 1973-74 ஆம் நிதியாண்டில் அரசுப் பதவிகளாக மாற்றப்படும்.

1973 மார்ச் 28]

வேளாண்மை உற்பத்தித் திறன் குழு

உழவர்கள், கால்நடை வளர்ப்பவர்கள், வளர்ச்சி பணியாளர்கள், தொழில் முனைவர்கள், வேளாண்மையிலும், தொடர்புள்ள பிற துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் ஆகியவர்களுக்கு உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கும் உணர்வினை ஊட்டுவதற்காக, தமிழ்நாடு வேளாண்மை உற்பத்தித் திறன் குழுவை ஏற்படுத்தி தமிழகம் புதுமையான, முற்போக்கான நடவடிக்கை ஒன்றை எடுத்துள்ளது. இக்குழு தனது பிற பணிகளுடன் கீழ்க்கண்ட பணிகளையும் ஆற்றி வரும் :—

(1) வேளாண்மைக் கருத்தரங்குகள் பல நடத்துவதன் மூலம் உழவர்களிடையே உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கும் உணர்வினை ஊக்கி வளர்த்தல்;

(2) வயலிலே மேற்கொள்ளும் பணிகளிலும் நவீன பயிரிடு பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் வேளாண்மை உற்பத்தியில் தோன்றும் சிக்கல்கள் பலவற்றிலும் தொழில் நுட்ப உத்திகளை உழவர்களுக்கு அளித்தல்;

(3) வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத் துறையிலும் தொடர்புடைய பிற துறைகளிலும் உள்ள சிக்கல்கள் குறித்து ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் ;

(4) பொதுவாக எல்லா வகையான உழவர்களுக்கும் குறிப்பாக ஏழை உழவர்களுக்கும் பயனுள்ள ஆலோசனைகள் பலவற்றை நல்குதல்.

இக்குழுவை அமைப்பதற்காக ரூ. 1 லட்சம் தொகைக்கு அரசு முன்னரே ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இம்மன்றம் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்காக எண்ணற்ற உழவர்கள், வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்கள், பல்வேறு ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறக் கருதப்பட்டுள்ளது.

விற்பனை வசதி.

சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், துய்ப்போர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை, உற்பத்தியாளர் பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைபடுத்தப்பட்ட பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சேலம் மாவட்டத்திலும் விற்பனைக் குழு நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின்படி, முறைப்படுத்தப்பட்ட 128 அங்காடிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. பிற்சேர்க்கை ஆறில் இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒழுங்கு முறைவிற்பனைக் கூடங்கள் செயல்பட்டு வரும் இடங்களை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள், மேலும் 22 முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் நான்காம் திட்ட இறுதிக்குள் 150 அங்காடிக் கூடங்களை தொடங்கும் இலக்கு எய்தும். இம்மாநிலத்தில் இருக்கும் ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்களின் வளர்ச்சிக்காக, மத்திய அரசின் மூலமாக உலக வங்கியின் உதவி கோரி ஒரு ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை அனுப்பு

[1973 மார்ச் 28]

உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி திட்ட அறிக்கையாரிப்பில் உள்ளது. உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், தங்களது உற்பத்திப் பொருளின் தரத்தை மேம்படுத்தும்படி அவர்களைக் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், இதுவரை 28 தரப்பிரிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், 12 நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73 வரையில் 12 தரப்பிரிவு ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. “அக்மார்க்” தரத்தின் கீழ் எல்லாப் பொருட்களையும் தரப்படுத்துவதைக் கட்டாயமாக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருப்பூர், இராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி, பெருந்தறை, புதூர் ஆகிய விடங்களில் “கப்பாஸ்” பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1971-72-ல் வணிகத் தரங்களுக்கேற்ப கீழ்க்கண்ட அளவுள்ள வேளாண்மைப் பொருட்கள் தரம் பிரிக்கப்பட்டன :—

வரிசை எண்ணும், விளைபொருட்களின் பெயரும்.

எய்திய
சாதனைகள்.
(குவிண்டால்
அளவில்.)

1. வேர்க்கடலைப் பருப்பு	30,15,60
2. எள்	3,69,73
3. வெல்லம்	6,53,60
4. உருளைக்கிழங்கு	18,20,49
5. பழங்கள் (எண்ணிக்கையில்)	27,87,650

விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையைப் பெறவும், சென்னை மாநகரில் காய்கறி பயன்படுத்துபவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் புதிய காய்கறிகளை வழங்கவும் வேண்டி, சென்னை மாநகரில் காய்கறி விற்பனை வசதித் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

நிறுவனக் கடனுதவி

வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பின்வரும் திட்டம், வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவி பெற்றுச் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

தூத்துக்குடியிலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் உள்ள “தேரி நிலங்களை” வாழை பயிரிடுவதற்காக மேம்படுத்தும் திட்டம்

இத்திட்டம் தூத்துக்குடியிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள “தேரி நிலங்களை” ஏற்றுமதி செய்வதற்கேற்ற வாழை பயிரிடும் நிலங்களாக மேம்படுத்துவதைக் கருதியது. இத் திட்டத்தினால் 6,000 ஏக்கர்

1973 மார்ச் 28]

நிலங்கள் பலன் பெறும். 3,000 ஏக்கர் வாழை பயிரிடுவதின் சீழும், எஞ்சிய பரப்பு, நெல், வேர்கடலை போன்ற பயிர்களையும், காய்கறிகளையும் பயிரிடுவதன் கீழும், கொண்டுவரப்படும். இதற்காகும் மொத்தக் கடன் தொகை ரூபாய் 443.30 லட்சமாகும்.

1970 மே 1-லும் அதற்குப் பிறகும் உழவர்களுக்குக் கடனாக, வழங்கிய தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதற்கு இத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 241.80 லட்சம் வரை, மாநில அரசு, வேளாண்மை நிதியுதவி கழகத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும். இத்திட்டத்தின்கீழ் வெட்டப்படும் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 580-லிருந்து 380-ஆகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று வேளாண்மை நிதியுதவித் கழகம் அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளது. இச்செயற்குறிப்பு குறித்து அரசு, சென்னை-17, நிலநீர் இயக்குநருடன் கலந்தாலோசித்துப் பரிசீலித்து வருகிறது.

வானிக வங்கிகள்

தமிழ்நாடு அரசின் உத்திரவாதத்தின் கீழ் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பதினொன்று கடன் வழங்கி வருகின்றன. இத் திட்டத்தின் கீழ் டிராக்டர்கள், மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்கள், எண்ணெய் என்ஜின்கள், விசைக் கலப்பைகள் முதலியவை வாங்குவதற்காக உழவர்களுக்கு நடுத்தரக் காலக் கடன்களை, இந்த வங்கிகள் வழங்குகின்றன. பதினொரு வங்கிகளுக்கும் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ரூபாய் 490.00 லட்சம் அளவில் வங்கிகள், ரூபாய் 347.11 லட்சத்தைக் கடனாக வழங்கியுள்ளது.

வேளாண்மை மறுநிதியுதவித் கழகம்—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

பம்பாயிலுள்ள வேளாண்மை மறுநிதியுதவித் கழகம், வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகக் கடன் வழங்குகின்றது. இக் கடன்கள் மாநில நிலவள வங்கி, தொடக்க நிலவள வங்கிகள் மூலமாக வழங்கப் படுகின்றன. நிலவள வங்கி வெளியிடும் கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களில் வேளாண்மை மறுநிதியுதவித் கழகமும் மாநில அரசும் 3:1 என்ற விகிதத்தில் பங்கேற்றுள்ளன.

2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கும் திட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1,500 ஏக்கர் பரப்பில் ரப்பர் வளர்க்கும் திட்டம் ஆகிய இரு மலைத் தோட்டத் திட்டங்கள் வெற்றி கரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு திட்டங்களில் தென்னை, ரப்பர் வளர்க்கும் பணிகள் முடிவடைந்துள்ளன. இவற்றை நல்ல முறையில் பேணி வருவதற்காகக் கடன்கள் வழங்க இத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இதுபோலவே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் சிறு தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்களுக்காக 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிடும் முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பகுதியில் இன்னும் கூடுதலாக 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிடும் மற்றொரு திட்டம் பரிசீலனையிலுள்ளது. சிறு அளவில் காப்பி பயிரிடுவோர்க்குக் குறிப்பாக பழங்குடியினருக்காக, சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏற்காட்டில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் காப்பி பயிரிடும் திட்டமும்,

[1973 மார்ச் 28]

மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பழனி மலைப்பகுதியில் 4,500 ஏக்கர் பரப்பில் காப்பி பயிரிடும் திட்டமும் ஆகிய இரு மலைத் தோட்டத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்காட்டில் 772 ஏக்கர் பரப்பிலும், பழனி மலைப் பகுதியில் 2,067 ஏக்கர் பரப்பிலும், இதுவரை காப்பி பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 1973-74-ல் காப்பி பயிரிடும் இவ்விரு திட்டங்களின் கீழ் 1,300 ஏக்கர் பரப்பில் காப்பி பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது. இத்திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் ரூபாய் 163.17 லட்சம் செலவாகும். இதில், 1972-73 இறுதிக்குள் ரூபாய் 97.90 லட்சம் வரை கடன்கள் வழங்கப்படும். 1973-74-ல் மேலும் ரூபாய் 29.96 லட்சம் வழங்கப்படும்.

செ3. ரூ. 12.50 லட்சம் செலவில் 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் கோக்கோ பயிரிடும் திட்டம், மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 1000 லட்சம் செலவில் 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் திராட்சை பயிரிடும் திட்டம், நீலகிரியில் ரூ. 60 லட்சம் செலவில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் ஜெரேனியம் (Geranium) வளர்க்கும் திட்டம், தென்னார்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் ரூ. 280 லட்சம் செலவில் 70,000 ஏக்கர் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடும் திட்டம் ஆகிய சில திட்டங்கள் குறித்து அரசும், வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக்கழகமும் பரிசீலித்து வருகின்றன. நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிடும் முனைப்புத் திட்டமும் 3,000 ஏக்கர் பரப்பில் புதிதாகத் தேயிலை பயிரிடும் (வளர்ச்சித் திட்டம்) திட்டமும் இறுதி வடிவம் பெறும் நிலையிலுள்ளன. இவ்விரு திட்டங்களும் 1973-74-ல் செயல்படுத்தப்படுமெனத் தெரிகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோக்கோ பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான தொடக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, மதுரை, கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தென்னை வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில், மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 145 லட்சம் செலவில் 5,000 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கும் திட்டத்திற்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 300 லட்சம் செலவில் 7,500 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கும் திட்டத்திற்கும் வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக்கழகத்தின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

4. எனவே, ரூ. 1,666.88 லட்சம் செலவாகும் திட்டங்கள் குறித்த செயற்குறிப்புகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் ரூ. 837.50 லட்சம் செலவாகக் கூடிய திட்டங்கள் வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக்கழகத்திடம் முடிவுறு நிலையில் உள்ளன. இத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதனால் தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைத் தொழில் கணிசமான அளவுக்கு வளர்ச்சியடையும்.

கால்நடை வளர்ப்புப் பிரிவில், திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, வடஆர்க்காடு, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, தருமபுரி மாவட்டங்களில் ரூ. 83.29 லட்சம் செலவில் செம்மறியாடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள் 39 வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக்கழகத்தின் கடன் உதவியுடன் வகுக்கப்பட்டு அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

1973 மார்ச் 28]

இதுபோல், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுநகரில் மொத்தம் ரூ. 13-035 லட்சம் செலவில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்பளிப்புக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இதுபோலவே, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டை கோட்டத்தில் ரூ. 14-40 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவிலும், உதகமண்டலம் பகுதியில் (நீலகிரி மாவட்டம்) ரூ. 18-45 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பொள்ளாச்சி வட்டம் கிணத்துக்கடவு கிராமத்தில் ரூ. 11-25 லட்சம் செலவிலும், கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்களும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் தீதிபாளையம் கிராமத்தில் ரூ. 18-00 லட்சம் செலவிலும் சேலம் மாவட்டம் திருச்செங்கோடு பகுதியில் ரூ. 18-00 லட்சம் செலவிலும் கோழி வளர்க்கும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்களும் உள்ளன. இத்திட்டங்கள் அனைத்தும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன், இத் திட்டங்கள் தேவைப்படும் நிதியுதவிக்காக, வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

சிறு உழவர்கள், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய திட்டம்,

சிறு உழவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் பயனுக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நெருக்கமான பகுதிகளில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சிறப்புத் திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசு நிதியுதவி அளித்துள்ளது. இத் திட்டங்கள் நான்காம், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசுத் திட்டங்களாக இருக்கும். அதன்படி, சிறு உழவர்களுக்கான இத்திட்டத்தை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்தின் (மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதன் தலைவராவார்) மேற்பார்வையின்கீழ் செயல்படுத்த தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 12 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும், மதுரை மாவட்டத்தில் 18 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 11 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு முகவர் அமைப்பு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1-6 கோடி இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இத் திட்டத்தின்கீழ் 50,000 உழவர்கள் பயன்பெறுவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிறந்த பயிரிடு முறைகளை மேற்கொள்ளவும், கிணறு வெட்டுதல், ஏற்கனவேயுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், கிணறுகளுக்கு மின்சக்தி அளித்தல் மூலமாக நிலையான மேம்பாடுகளை மேற்கொள்ளவும் பாற்பண்ணை வளர்ச்சி, கோழி இன வளர்ச்சி முதலிய துணைப்பணிகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் உழவர்களுக்கு இயலும் வகையில் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்கனவே மேற்கொண்டுள்ள இருப்பு, விற்பனை, முறைப்படுத்து வசதிகளை மேம்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28]

சேலம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரு வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், இது காரியத்திற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஓர் நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கான திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நான்காம், ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் இந்திய அரசு ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், மிகக் குறைந்த அளவுள்ள நிலமுடைய உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரை ஒன்றாகச் சேர்த்து சுமார் 20,000 குடும்பத்தினரை இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதே இதன் நோக்கமாகும். மிகக் குறைந்த அளவுள்ள நிலம் உடையவர்கள் தங்களிடமுள்ள குறைந்த நிலங்களில், தோட்டங்கள் வளர்த்தல், கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி இன வளர்ப்பு முதலியவற்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் பெருமளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்வதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். கடன் வசதிகள், மேம்பாட்டைந்த பயிடு பொருட்கள், நவீன நடைமுறைகளுக்கு வழி வகுப்பதன் மூலம் பெருமளவுக்கு வருவாயைப் பெருக்க சிறப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கிராமச் சிறப்புப் பணிகள் மூலம் பெருமளவிற்கு ஏற்படுத்தப்படும் வேலைவாய்ப்புகளைக் கொண்டு, குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்களுக்கும், சிறப்பாக நிலமற்ற பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவி செய்யப்படும். இப் பகுதிகளில் பெருமளவிற்கு வேளாண்மை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதில் அவர்களுக்கு இவை உதவி புரியலாம்.

சிறு உழவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கான இந்தச் சிறப்புத் திட்டங்கள் 1970-71 பிற்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73-ம் ஆண்டில், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், உழவர்களுக்கு சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் கீழ் இதுவரை ரூ. 231.98 லட்சம் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்கள் 1973-74-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். 1972-73 ஆம் ஆண்டில் மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் மொத்தம் ரூ. 48.83 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 1,00,510 உழவர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

மத்திய அரசின் உதவி பெறும் திட்டமாகிய ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் இரண்டு வட்டங்களில், அதாவது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டியிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டை வட்டத்திலும் செயலில் உள்ளது. கோவில்பட்டித் திட்டம் 1970 செப்டம்பர் திங்களிலிருந்தும் புதுக்கோட்டைத் திட்டம் 1971 செப்டம்பர் திங்களிலிருந்தும் செயலில் உள்ளன. கோவில்பட்டித் திட்டம் கரிசல் மண் நிலவளம் பெற்றது. புதுக்கோட்டைத் திட்டம் செம்மண் நிலவளம் பெற்றது.

மேம்படுத்தப்பட்ட புன்செய்ச் சாகுபடி முறைகளைக் கையாளுவதிலும் போதிய பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைச் செய்து கொடுப்பதிலும் புன்செய்ச் சாகுபடியாளர்களுக்கு உதவுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973 மார்ச் 28]

கோவில்பட்டித் திட்டம் 10 கிராமங்களிலும் புதுக்கோட்டைத் திட்டம் 8 கிராமங்களிலும் செயல்படுகின்றன. இந்த திட்டத்தின்கீழ், உழவர்களுக்கு இலவசமாக பயிரிடு பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மண்வளப் பாதுகாப்பு, நில மேம்பாடு, பாசனத்திற்கான ஊற்றுநீரைப் பெருக்க நீரைச் சேமித்து வைத்தல், சிறுபாசனம் போன்ற நிலையான பணிகள், கடன் உதவித் தொகை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் புன்செய் நிலச் சாகுபடியில் புதிய தொழில் முறைகள் செய்முறையில் விளக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன. கலப்புப் பண்ணை முறையைக் கொண்டுவர, கால்நடை வளர்ப்பிற்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுகிறது.

எரிகளை தூர் எடுத்துப் புதுப்பித்தல், பாசன வாய்க்கால்களை துப்புரவு செய்தல், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் ஆகிய பணிகளினால் பாசனவசதி சீரடைவதுடன் பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கிறது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்படும் கலப்புப் பண்ணையினால், உழவரது குடும்பத்திற்கு உணவு, அவர்களது கால் நடைகளுக்குத் தேவனம், ஆகியவை கிடைப்பதுடன், அவரது ஏனைய செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணமும் கிடைக்கிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை முறைகளைக் கையாளுவதனால், விளைச்சலும் அதிகமாகிறது.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் 2,000 ஏக்கர் நிலம் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படவிருக்கிறது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் கோவில்பட்டியில் 3,000 ஏக்கரும் புதுக்கோட்டையில் 6,000 ஏக்கரும் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படும்.

கோவில்பட்டித் திட்டத்தில், 1971-72 வரை 4,138 ஏக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 1972-73-ல் கூடுதலாக 4,000 ஏக்கருக்கே பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 1973-74-ல் கூடுதலாக 2,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புதுக்கோட்டைத் திட்டத்தில், 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 442 ஏக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கு 2,000 ஏக்கராக இருக்கையில், 1972 நவம்பர் திங்கள் வரையில் 300 ஏக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 2,000 ஏக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு ரூ. 6,76,846 செலவில், 1970-71 முதல் 1973-74 வரையிலான நான்கு ஆண்டுக் காலத்திற்கு கோவில்பட்டியில் புன்செய்ச் சாகுபடிக்கான ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளித்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக்குழு முழு உதவி அளிக்கிறது.

[1973 மார்ச் 28]

இத்திட்டத்திற்கு 1971 மார்ச் இறுதியில் ஒப்பளிக்கப்பட்டது. 194-1971-லிருந்து இத்திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது. மண்ணின் நீர் ஈர்த்துச் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் சக்தியைப் பெருக்கவும், பயிர் உற்பத்திக்கான ஈரத் தன்மையைச் சேமித்து வைக்கும் திறனை அதிகரிக்கவும் இவ்வகையில் தொழில் நுட்பமுறையை மேம்படுத்துவதும் புன்செய்ச் சாகுபடியில் உரங்களைத் திறம்படப் பயன்படுத்தும் முறைகளை வகுப்பதும் இத் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும்.

காவிரி பாசனப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

காவிரிப் பாசனப் பகுதியில் அங்காடி இணைப்புச் சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, மத்திய அரசுத்துறைத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 150 லட்சம் செலவில் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்று தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தஞ்சாவூர், பட்டுக்கோட்டை, திருத்தறைப்பூண்டி, குத்தாலம் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்), மணச்சநல்லூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்), காட்டுமன்றூர் கோவில் (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் ஆறு அங்காடித் தொகுதிகளை அமைக்கவும், இந்த அங்காடித் தொகுதிகளை இணைக்கும் இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்தவும் கருதப்பட்டுள்ளது. 1973 ஜனவரி இறுதி வரையில் ரூ. 91.53 லட்சம் செலவாகியுள்ளது. 45 சாலைகளை மேம்படுத்தும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அங்காடிக் கூட்டுற்தொகுதிகள் அமைக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் திட்டம்

டிராக்டர்கள் வழங்கல்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்து திட்டத்தின் மூலம், 5,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள (இந்திய மதிப்பு ரூ. 3,75,00,000) 1,500 டிராக்டர்களுக்கும் உதிரி பாகங்களையும் இறக்குமதி செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி, டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காகக் கடன் கோரி உழவர்களிடமிருந்து வந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து கடன் வழங்கப்படுவதற்கான இறுதிப்பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்து மாநில வேளாண்மைத் துறைக்கு அனுப்பியது. நிலவள வங்கி, உழவர்களிடமிருந்து இக்கடனை வசூலித்துக் கொள்ளும். உலக முழுவதிலுமிருக்கும் ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் பெற்று டிராக்டர்கள் வாங்கப்படும். இந்த டிராக்டர்கள் நிலவள வங்கிகள் மூலமாக பயனடைவோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இவை டிராக்டர்களை வழங்கிய நிறுவனங்களுக்குத் தொகை செலுத்திவிடும். 750 டிராக்டர்களுக்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு இந்திய அரசின் ஏற்புக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 28]

துளைக்கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரமும் மண்வாரி இயந்திரமும் வாங்குதல்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக, 27,00,000 டாலர்கள் (இந்திய மதிப்பு ரூ. 202.50 லட்சம்) மதிப்புள்ள துளைக்கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரங்களும், மண்வாரி இயந்திரங்களும் வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் குறித்த ஆவணங்கள் இந்திய அரசின் ஏற்பளிப்புக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இது ஏற்பளிக்கப்பட்ட பின்னர், இந்த இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப்புள்ளி அறிவிப்பு முக்கிய பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படும்.

வேளாண்மைப் பொறியியல்.

வேளாண்மைத்துறையின் வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிகளில் கீழ்க்கண்ட பெரும் பணிகள் அடங்கும் :—

(1) மண்வள- நீர் பாதுகாப்பு.

(2) வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிக்களரிகள் உட்பட சிறு பாசனம், நிலமேம்பாடு.

(3) ஆராய்ச்சியும் பயிற்சியும்.

பொறியியல் திட்டங்களின் மொத்த மூலதனம் ரூ. 6.43 கோடியாகும். இத் திட்டங்களில் 148 பரம்புப் பொறிகள் (Bull-dozers), சங்கிலிச் சக்கரவகை டிராக்டர்கள் (Wheel-type Tractors) 160, விசைத்துளைக் கருவிகள் 122, கையால் இயக்கப்படும் துளைக் கருவிகள் (Hand-boring Sets) 386, கல் உடைப்புப் பிரிவுகள் (Rock-blasting Units) 125, காற்று அழுத்தக் கருவிகள் 8, ஆகியவை உள்ளன. இப்பிரிவின் நிர்வாகத்தின் கீழ், மதுரை, வேலூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவாரூர், கோவை மற்றும் சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆறு வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிமனைகளும், கோவையில் ஒரு மண்டல ஆராய்ச்சி நிலையமும் உள்ளன. மேலும் ஒரு பணிக்களரி திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சாவூர், கோயம்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில், பழுதுபார்க்கும் இயல் ஊர்திகள் இரண்டு செயல் படுகின்றன. இவற்றைத்தவிர, வேளாண்மை இயந்திரங்களை நிறுத்தி வைப்பதற்கும் அவற்றைப் பழுது பார்ப்பதற்கும் இம்மாநிலத்தின் பல்வேறு இடங்களில் கொட்டகைகள் உள்ளன. வேளாண்மைத் துறையின் கூட்டு இயக்குநர் (பொறியியல்) இந்தப் பொறியியல் கருவிகள் அனைத்திற்கும் பொறுப்பு வகித்தார். அவருக்கு உதவி புரிய, தலைமை இடங்களிலும், மாவட்டங்களிலும் தேவையான துணைப் பணியாளர்கள் இருந்தனர். இவ்வளவு அதிகமான கருவிகளையும் ஒருவரே நிர்வகிப்பது மிகவும் கடினமாக இருந்தது.

[1973 மார்ச் 28]

ததால், வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர், வேளாண்மைத்துறை கூட்டு இயக்குநர் (பொறியியல்) பதவியை தலைமைப் பொறியாளர் (வேளாண்மைப் பொறியாளர்) பதவியாகத் தரம் உயர்த்துவதன் மூலம் தலைமையிடங்களில் உள்ள பிரிவில் உள்ள பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தத் திட்டமிட்டுள்ளார். இதற்கு அரசு இசைவு தெரிவித்துள்ளது. தலைமையிடத்தில் உள்ள மூன்று வேளாண்மைக் கோட்டப் பொறியாளர்கள் அதே சம்பள வீதத்தில் துணைத் தலைமைப் பொறியாளர்கள் எனப் பதவி மாற்றப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்களுக்குத் தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 சிறப்பு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் திட்டங்களைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக தலைமையிடத்தில் மற்றுமோர் துணைத் தலைமைப் பொறியாளரும் உள்ளார். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்கு மேலும் ஒரு கோட்டமும் இரண்டு துணைக் கோட்டங்களும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொறியியல் பிரிவு முழுவதும் தலைமைப் பொறியாளர் நிர்வாகத்தில் உள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிர்வாகப் பொறுப்பு வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரைச் சார்ந்ததாகும்.

நிலமேம்பாடு

டிராக்டர் பணிக்களிகள் திறத்தல் உட்பட டிராக்டர்கள் வாடகைக்குவிடும் திட்டம்.—வேளாண்மைத் துறையின் பணிகளின் முக்கியக்கூறு டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டமாகும். இதுவரை பயிரிடப்படாத நிலங்களையும், தரிசு நிலங்களையும் பயன்படுத்துவதற்காகவும், ஏற்கெனவே உள்ள நிலங்களின் விளைச்சலைப் பெருக்க அவற்றை உழுவதற்காகவும் உழவர்களுக்கு வேளாண்மை இயந்திரங்களை வாடகைக்கு வழங்குவதே டிராக்டர் வாடகைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மை செய்யும் முறையை மேம்படுத்துவதில் இத்துறை கணிசமான அளவுக்கு உதவியுள்ளது. சொந்தமாக டிராக்டர் வாங்குவது எல்லா உழவர்களுக்கும் இயலாத ஒன்றாகும். தங்களது சாகுபடியையும், தங்களது தரத்தையும் மேம்படுத்திக் கொள்வதில் தங்களுக்கு என்று சொந்தமாக டிராக்டர்கள் வைத்திராத உழவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, இத்துறை அவர்களுக்குச் சாதனங்களையும் சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களையும் வாடகைக்கு விடுகிறது. உழவர்களுக்கு டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டம் தமிழ்நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயலில் உள்ளது.

வேளாண்மையில் இயந்திர முறைகளைப் பயன்படுத்தி அதனால் கிடைக்கும் நன்மைகளை அடையச் செய்வதற்காக 21—9—71 முதல் டிராக்டர்களுக்கான வாடகை வீதங்கள் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டிருந்தன. 22—9—71 அன்றிலிருந்து இந்த வாடகை வீதங்கள் கட்டுபடியாகக்கூடிய வீதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 28]

பயிரிடு பருவங்களல்லாத ஏனைய பருவங்களில், உழவு கருவி களுக்கு அதிகத் தேவையில்லாதபோது, உழவு வேலைகளுக்கு பாதகமில்லாமல் பயிர்த் தொழிலைச் சாராத காரியங்களுக்கும் டிராக்டர்களும் சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. சாதாரண வாடகைக்கு மேல் கூடுதலாக ரூ. 5 விதித்து இவ்வாறு வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. அரசுத் துறையில், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் டிராக்டர்கள் பயிர்த் தொழிலைச் சாராக் காரியங்களுக்காக பயன் படுத்தப்பட்ட போதிலும் உழவுக் காரியங்களுக்கு வசூலிக்கப்படும் அதே வீதங்களே வசூலிக்கப்படுகின்றன.

1971-72 ஆம் ஆண்டில், 10,615 ஏக்கர் நிலத்தை சமப்படுத்தவும் 50,900 ஏக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறைச் சாகுபடி செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், உண்மையில், 14,859 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலமே சமப்படுத்தப்பட்டது. 48,955 ஏக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறை சாகுபடியும் செய்யப்பட்டது. அதாவது உணவு உற்பத்திக் கணக்கில் பார்த்தால் 8,607 டன் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப் பட்டது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் 11,573 ஏக்கர் நிலத்தைச் சமப் படுத்தவும் 53,590 ஏக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறைச் சாகுபடி செய்யவும் கருதப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ல் 8,243 டன் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 12,000 ஏக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்தவும், 54,000 ஏக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறைச் சாகுபடி செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக 8,400 டன் உணவு தானிய உற் பத்தி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்குக் காரணமாக தென்-ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங் களைச் சேர்ந்த சுமார் 13,500 ஏக்கர் நிலத்தில் மணல் மேடிட்டுவிட்டது. தேவையான சிறப்புப் பணியாளர்களுடன் சுமார் 100 பரம்புப் பொறிகள் இந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தி வருகின்றன. இச்செலவு முழுவதையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது.

வெள்ளத்தால் மணல் மேடிட்ட நிலங்களின் பரப்பும் 10-3-1973 வரை மீட்புப் பணிகள் செய்யப்பட்ட நிலங்களின் விவரங்களும் இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாவட்டத்தின் பெயர்.					பாதிக்கப்பட்ட மீட்கப்பட்டுள்ள பரப்பு.	
					பரப்பு.	பரப்பு.
					(ஏக்கர்.)	(ஏக்கர்.)
தென்னாற்காடு	..	..	..	..	10,000	2,700
கோவை	..	..	..	..	1,800	300
சேலம் மற்றும் தர்மபுரி	..	..	..	..	1,200	550
திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	..	..	500	150
மொத்தம்					13,500	3,700

[1973 மார்ச் 28]

மேலும், கீழ்க்கண்ட ஆறு மாவட்டங்களில் 2,100 ஏக்கராபரப்பளவில் மண் அரிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளையும் மீட்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன:—

	ஏக்கர்.
1. தென்னாற்காடு	910
2. சேலம்	450
3. தர்மபுரி	100
4. கோவை	550
5. திருச்சிராப்பள்ளி	15
6. தஞ்சாவூர்	75

தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம்.

இறக்குமதி செய்யப்படும் டிராக்டர்களை உழவர்களுக்கு வழங்கும் ஒரே முகவமைப்பாகிய தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் இது வரையில் 2,145 டிராக்டர்களை விற்றுள்ளது. மற்றும் அண்மைக் காலமாக விசைக் கலப்பைகளையும், வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது. 1970-71-ல் 760 டிராக்டர்களை விற்ற இக்கழகம் 1971-72 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 775 டிராக்டர்களை வழங்கியுள்ளது. இதனால் ரூ. 8.31 லட்சம் ஆதாயம் கிட்டியது.

2. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை, தேனி, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களில் நான்கு டிராக்டர் வாடகை—பழுது பார்க்கும் துணை நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. கோயம்புத்தூரில் மேலும் ஒரு முக்கிய நிலையமும், 12 துணை நிலையங்களும் இக் கழகத்தினால் அமைக்கப்படும். வேளாண்மைக் கருவிகளை தயாரிப்பதற்காக இக்கழகம் கிண்டி தொழிற்பேட்டைக்கு அருகில் ரூ. 5.82 லட்சம் செலவில் நவீன பணிக் களரி ஒன்றை அமைத்து வருகிறது. இப் பிரிவு 1973-74-ல் பணிபுரியத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் புரியும் மற்றொரு முக்கியப் பணி, வேலை வாய்ப்பற்ற தொழில் நுட்பப் பட்டதாரிகளுக்கும், தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கும் உதவுவதேயாகும். இந்திய அரசுத் திட்டத் தின்கீழ், தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம், தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்று வேலையற்றிருப்போர், தாமாகவே டிராக்டர் வாடகைக்குவிட, மருந்து தெளிக்கும் பணியை ஒப்பந்தத்திற்கு எடுக்க, பயிரிடுபொருள்களைப் பிரித்து வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய இயலும் வகையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்கண்ட உதவிகளைச் செய்ய இந்திய அரசு உறுதி அளித்துள்ளது:—

(a) இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான மூலதனச் செலவிற்காக ரூ. 3.45 லட்சம் வழங்கல்.

(b) மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் நான்கு மாதத்திற்கு உதவித் தொகை வழங்கல்.

1973 மார்ச் 28]

(c) தொழில் முனைவர் வங்கியிலிருந்து பெற்ற கடன்மீது செலுத்தும் வட்டியை விட 5 சதவீதம் அதிகமாக கொடுத்தல்.

இக்கழகம் இவ்வாண்டில் மேற்கொண்ட மற்றுமோர் முக்கியப் பணி, பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தயாரிப்பேயாகும். விற்பனை செய்யப் படும் பூச்சி கொல்லிகளின் தரம் அவற்றின் விலை ஆகியவற்றை முறைப் படுத்துவதற்காக எண்டரின் 20 சதவீதம் E.C. B.H.C. 10 சதவீதம் தூள் போன்ற தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில இரசாயனப் பொருட்களை இக் கழகம் தயாரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் இது வரையில் ரூ. 31 லட்சம் மதிப்புள்ள எண்டரின் 20 சதவீதம் B.C. மருந்தும் சுமார் ரூபாய் 4 லட்சம் மதிப்புள்ள 1,109 மி. டன். B.H.C. 10 சதவீதம் தூள் மருந்தும் தயாரித்துள்ளது.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் பற்றி தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் மும்முரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது:—

(1) மக்காச் சோளத்தைச் செய் முறைப்படுத்தும் கூட்டு ஆலைகள் அமைத்தல்.

(2) ஆப்பிள், திராட்சை, அன்னாசி போன்ற பழங்களை சேமித்து வைப்பதற்காக சென்னை மாநகரில் குளிர்ப் பதனப் பொறிகள் அமைத்தல்.

மீளளத்தைப் பொறுத்தவரையில் நைலான் மீன் வலை தயாரித்தல், உறையவைக்கப் பொருட்கள் சேமிப்பு ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களை இக் கழகம் முடிவு செய்து வருகிறது. ஒன்று அல்லது இரண்டு பாகங் களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலம் இவ்விரு திட்டங்களும் விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு வேளாண்-தொழில் கழகத்திற்கு ரூ. 1.93 லட்சமே நிகர ஆதாயம் கிடைத்திருக்க 1971-72-ல் ரூ. 3.93 லட்சம் நிகர ஆதாயம் கிட்டியது.

சிறுபாசனம்

தனியார் குழாய்க் கிணறுத் திட்டங்கள்

ஊற்று நீரைப் பாசனங்களுக்காகப் பயன்படுத்த, இத்துறை விசைத் துளைக்கருவிகள், கையினால் இயக்கப்படும் துளைக்கருவிகள் ஆகியவற்றின் உதவியைக் கொண்டு உழவர்களின் நிலங்களில் குழாய்க்கிணறுகள் (துளைக் கிணறுகள்) தோண்டுகிறது. வேளாண்மை வளர்ச்சி அடைந்து வருவதாலும் ஊற்று நீர்மட்டம் குறைந்து கொண்டே வருவதாலும், துளைக் கிணறுகள் தோண்ட வேண்டிய அவசியம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

ஆரம்பத்தில், துளையிடும் கருவிகள் வாடகைக்கு விடப்பட்டு வந்தன. அவ்வாறு தோண்டுகையில் தண்ணீர் இருப்பது தெரிய வந்தால், (1) துளையிடும் கருவிகளுக்கான வாடகைச் செலவு உட்பட கிணறு தோண்டு

[1973 மார்ச் 28]

வதற்கான செலவு, (2) வரிசை யேற்றங்கள், அதன் துணைப் பொருள்கள் (3) விசையேற்றக் கொட்டகைகளைக் கட்டுதல் ஆகியவற்றிற்காக சம்பந்தப் பட்ட உழவர்களுக்கு பேரளவு ரூ. 750 வரையில் கடன் வழங்கப்படுகிறது.

உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதை அரசு 1-4-1969 முதல் நிறுத்தி விட்டது. இப்பொழுது, நிலவள/வணிக வங்கி இவ்வுதவி அளிக்கிறது. எனினும், 16-10-1971 வரையில், அரசு, ரூ. 500 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு, கடன் தொகையில் 10 சதவீதத் தொகையை உதவித் தொகையாக அளித்தது. இப்பொழுது, சிறு உழவர்களுக்கு அல்லது சிறு உழவர்களடங்கிய ஒரு தொகுதியினருக்கு மட்டும் இவ்வுதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

கிணறுகளில் துளையிடுதல்.

சில மாவட்டங்களில், நீர்மட்டம் படிப்படியாக குறைந்து கொண்டே வருவதால், கிணறுகளில் நீர் ஊற்று மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் கிணறுகள் வற்றிக்கூடப் போகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் நீர் ஊற்றைப் பெருக்குவதற்காக கிணற்றுக்குள் துளையிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான கடனையும் நிலவள/வணிக வங்கிகளே அளிக்கின்றன. எனினும், 16-10-1971 வரையில் ரூ. 500 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு, கடன் தொகையில் 10 சதவீத உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், சிறு உழவர்களுக்கு அல்லது சிறு உழவர்கள் அடங்கிய தொகுதியினருக்கு இவ்வுதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டம்.

பாறைப் பகுதிகளில் உள்ள பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் பணிக் காகப் பாறை வெடி வைத்துத் தகர்க்கப்படுகிறது. கிணறுகளைத் துளையிடுவதற்குப் பதிலாக, 20 அடி முதல் 40 அடி வரை கனமுள்ள பாறைகள் வெடி வைத்துத் தகர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு வெடி வைத்துத் தகர்க்கப்படுவதால் புதிய ஊற்றுக் கண்கள் திறந்து கிணறுகளுக்கு அதிகப்படியான நீர் கிடைக்கின்றது. இது காரியத் திற்காக, வெடி வைத்துக் கல்லைத் தகர்க்கும் பிரிவுகள் குறைந்த வீதத்தில் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. தற்பொழுது நிலவள/வணிக வங்கிகள் இக்கடன் உதவியை அளிக்கின்றன. முன் பெல்லாம் கடன் பெற்றவர்கள் அனைவருக்கும், ஒவ்வொரு நேர்விலும் ரூ. 200 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு கடனில் 10 சதவீதத் தொகை உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தச் சலுகை நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இத் திட்டம் 1964-65 முதல் செயலில் இருந்து வருகிறது.

உழவர்களுக்கு வெடி மருந்து கிடைப்பது கடினமாக இருந்தது. எனவே தென் ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களில் வெடி மருந்துச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டப்பட்டுள்ளன,

1973 மார்ச் 28]

இத்துறை வெடி மருந்துகளை வாங்கி, சேமித்து வைத்து உழவர்களுக்கு வழங்குகிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் இது போன்ற வெடி மருந்து சேமிப்பு கிடங்குகள் கட்டும் பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன.

வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்

குறைந்த ஆழத்திலேயே நீர்க்கசிவு கொண்ட மணல் இருப்பதனால் பாசனக் கிணறுகள் அமைப்பது கடினமாக உள்ள பகுதிகளில் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப் படுகின்றன. வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு மிகக் குறைந்த செலவே ஆகிறது; கட்டுவதும் எளிது, மேலும், இக்கிணற்றிலிருந்து பாசனத்திற்கு ஏராளமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கும் கடன் வழங்குவதை அரசு நிறுத்தி விட்டது. நிலவள/வணிக வங்கிகள் கடன் உதவி செய்கின்றன. 16-10-1971 வரையில் தோண்டி முடிக்கப்பட்ட கிணறுகளுக்கு ரூ. 150 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு கடன் தொகையில் 10 சதவீதம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது. அதன்மீன்னர், சிறு உழவர்களுக்கும் சிறு உழவர்கள் தொகுதிக்கும் இவ்வுதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

ஊருணிக் கிணறுகள் திட்டம்

சிறு உழவர்களுக்கு உதவுவதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 ஊருணிக் கிணறுகள் தோண்டி பின்னர் பாசனக்காரியங்களுக்காக அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக் கிணறுகளில் பொருத்துவதற்கான விசையேற்றங்கள், கடன் அடிப்படையில் வழங்கப்படும். நீரேற்று இயந்திரத்திற்கான செலவில் 75 சதவீதம் கடனாகவும், 25 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் கருதப்படும். எஞ்சிய தொகையை ஊராட்சிகளும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், அரசினால் அவ்வப்போது வரையறுக்கப்படும் வீதத்தில் சென்டேஜ் கட்டணங்கள் வட்டி ஆகியவற்றையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டும். இத்திட்டத்தின் கீழ் விசையேற்றங்கள் செயல்படத் தொடங்கி மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் முதல் தவணை செலுத்தப்படவேண்டும். நடைமுறைச் செலவு முழுவதையும் நிறுவனங்கள் ஏற்க வேண்டும். இந்த நிறுவனங்கள் பயன் துய்ப்போரிடமிருந்து தண்ணீர்த் தீர்வை வசூலிக்கவும் கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காகத் தொகை வசூலிக்கவும் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவோர், இக்கிணற்றுப் பாசனத்தினால் விளைந்த பயிருக்காகத் தண்ணீர்த் தீர்வை செலுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் அத்தகைய பாசனத்திற்காக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள வீதத்தில் இத்தீர்வை வசூலிக்கப்படும். இது வரையில், இத் திட்டத்தின் கீழ் 20 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இதுகாறும் இத் திட்டத்தை வேளாண்மைத் துறை நிர்வகித்து வந்ததற்குப் பதிலாக, இனிமேல் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிர்வகித்து வரும்.

[1973 மார்ச் 28]

1971-72 வரையில் எய்திய சாதனை 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு, சாதனை, 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு, எதிர்பார்க்கப்படும் சாதனை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் இன் வருமாறு :—

திட்டத்தின் பெயர்.	சாதனை 1971-72 வரை.	1972-73 குறிக்கோள் அளவு. சாதனை 1972 அக்டோபர் வரை.		1973-74 குறிக்கோள் அளவு.
		(1)	(2)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(எண்ணிக்கையில்.)				
(1) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் (1958).	15,753	2,531	1,689	2,750
(2) துளைக் கிணறுகள் (1966).	3,922	719	441	900
(3) வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் முதல் திட்டம்.	20,563	2,540	1,321	3,300
(4) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல் (1965-66).	5,426	1,405	1,040	900
(5) ஊருணிக் கிணறுகள் (1969-70).	20	..	..	10

மண்வளப் பாதுகாப்பு

பொருத்தமான மண் அரிப்புத் தடுப்பு முறைகளை மேற்கொண்டு மண் வளத்தைப் பாதுகாப்பதும், பயிர் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான ஈரத் தன்மையைப் போதுமான அளவில் பாதுகாப்பதுதான் இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். அதிக அளவில் மழை பெய்யும் இடங்களிலும், நீலகிரி போன்ற சரிவு நிலப் பகுதிகளிலும் தக்கவாறு அமைக்கப்பட்ட வெளியேற்றுக் கால்வாய் மூலம் அதிக அளவு நீரை வெளியேற்றுவதும் இம் முறைகளின்கீழ் அடங்கும். உள்நூரில் கிடைக்கும் கூலியாட்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு முக்கியமாக விவசாயம் செய்ய இயலாத பருவத்தில் பல்வேறு மண்வளப் பாதுகாப்பு, நீர்ப் பாதுகாப்பு குறித்த பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. விவசாய மல்லாத பருவத்தில் அதிகமாக இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதால், ஏராளமான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கும் காலத்தில் இத் திட்டத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வசதியாய் உள்ளது.

1973 மார்ச் 28]

நீரினால் ஏற்படும் மண் அரிப்பைத் தடுக்கும் முறைகளில் மண் நீர் வளப் பாதுகாப்பு பணியின்கீழ் ஒவ்வொரு சரிவுப் பாத்தியிலும் அல்லது சுற்றிலும் கரை கட்டப்பட்ட பாத்திகளிலும் பரவலாகத் தண்ணீர் தேக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு தேக்கப்பட்ட தண்ணீர் மண்ணில் கசிந்து பூமிக்குள் சென்று தங்குகிறது. திட்டப் பகுதியிலும் திட்டப் பகுதியைச் சுற்றிலும் உள்ள கிணறுகளின் நீரின் அளவும் பொதுவாகப் பூமிக்கடியில் உள்ள நீர் மட்டமும் இதன் விளைவாக உயர்கிறது. நீர்ப் பரப்புப் பகுதியில் அல்லது பூமிக்கடியில் உள்ள நீர் பரப்புப் பகுதியில் தண்ணீர் அளவை அதிகரிப்பதன் மூலம் எல்லா வகை நிலங்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதிக அளவு விளைச்சல் தரும் நிலப் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் காவிரி கயவாய்ப் பகுதியிலும் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. இங்கு நிலத்தைச் சமன் படுத்துதல், பாசனத்தை முறைப் படுத்துதல், வடிகால்கள், வயல் வரப்புகளைப் புதுப்பித்தல் அல்லது பழுது பார்த்தல் போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தின் அதிக விளைச்சல் தரும் பகுதிகளிலும் இப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளின்கீழ் இதுவரை சமவெளி, மலைப் பகுதி உள்ளிட்ட 14 லட்சம் ஏக்கரில் இப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1973-74-ம் ஆண்டு 1.20 லட்சம் ஏக்கரில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளுக்குச் சமவெளியில் ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி ரூ. 60 முதல் 65 வரை செலவாகிறது; மலைப் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 650 முதல் ரூ. 750 வரை செலவாகிறது. இத் திட்டத்திற் காகும் மொத்தச் செலவில் சமவெளிப் பகுதியில் 25 சத வீதமுப் மலைப் பகுதியில் 40 சத வீதமும் உதவித் தொகையாக அனுமதித், பிறகு மீதி செலவுத் தொகை இப் பணிகள் முடிவுற்ற இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு 10 ஆண்டு சம தவணைகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. செலவுத் தொகை வசூலித்ததிலிருந்து தளர்த்தப்பட்ட முதல் இரண்டாண்டுகளுக்கு எவ்வித வட்டியும் வசூலிக்கப் படுவதில்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படும் திட்டச் செலவில் பணியாளர்களுக்காக ஏற்பட்ட செலவில் குறிப்பிட்ட ஒரு சத வீதத் தொகையும் நிர்வாகச் செலவுகளும் அடங்கும். விவசாயிகளின் இடர்களைக் குறைப்பதைக் கருத்திற்கொண்டு மேற்சொன்ன கட்டணங்களை வசூலிக்காமல் விட்டு விடுவது குறித்து அரசு தற்போது பரிசீலித்து வருகிறது.

மண்வளப் பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், சமவெளிப் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக $\frac{1}{2}$ டன் அரிசி உற்பத்தி கிடைக்கும் என்றும் மலைப் பகுதிகளில் உருளைக்கிழங்கு விளைச்சலில் கூடுதலாக 27 சத வீதம் உற்பத்தி கிடைக்கும் என்றும், மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விவசாயிக்குக் கிடைத்த இத்தகைய அதிக அளவு நிகர வருமானத்தில் பணிகளுக்கான செலவின் ஆண்டுத் தவணைகளை எவ்விதப் பணத் தொல் லையுமின்றி விவசாயி திருப்பிச் செலுத்த முடியும்; நிகர வருமானத்தில் ஆண்டுத் தவணைத் தொகை போக எஞ்சியுள்ள தொகையைக் கொண்டு விவசாயி தன் பொருளாதார நிலையையும் மேம்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

[1973 மார்ச் 28]

நீலகிரி மாவட்டத்தில் பீண்ட் நோயினால் உருளைக்கிழங்கு பயிர் பாதிக்கப் பட்டு மிகவும் இழப்பு ஏற்பட்டதால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையைத் திருப்பித் தர முடியவில்லையென்று அரசுக்கு விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள் நீர் மின் திட்டத்திற்கு மறைமுகமாக உதவுவதால் மின் வாரியம் மொத்தச் செலவுத் தொகையில் 50 சதவீதம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் கருத்துரைக்கப்பட்டது. மின் வாரியம் அச் செலவுத் தொகையை ஏற்க இயலாது எனக் கூறிவிட்டது. விவசாயிகளின் துன்பங்களைக் கருதி நீலகிரி மாவட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து 30-9-72 வரை திருப்பிப் பெறவேண்டிய தொகையான ரூ. 29.76 லட்சம் முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்ய அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

ஈடு செய் வீதத்தில் மண்ணைப் பண்படுத்தும் பொருள்களை வழங்குவதற்கான திட்டம்.

கனிக்கல் (Gypsum), சுண்ணாம்பு போன்ற மண் வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்கள் 50 சதவீத ஈடு செய் விலையில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மண் வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்களை ஈடுசெய் விலை போக பாதி விலைக்குக் கூட வாங்க முடியாத விவசாயிகளுக்குக் கடனுதவி வழங்கப்படுகிறது.

1972-73-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 2.60 லட்சம் செலவில் 2,000 மெட்ரிக் டன் கனிக்கல், 500 மெட்ரிக் டன் சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்ய வகை செய்யும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்திற்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நல்ல ஆதரவு கிடைத்துள்ளதால் இத்திட்டத்தை 1973-74-ஆம் ஆண்டிலும் 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான அதே அளவு குறிக்கோளுடன் தொடர்ந்து செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மண் வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்களின் கட்டில் விளக்கத் திட்டம்.

இம் மாநிலத்தில் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் மண்ணைப் பண்படுத்தும் பொருள்களை ஈடுசெய் விலையில் விற்பனை செய்யும் திட்டத்திற்கு ஆதரவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களில் 100 ஏக்கர் நிலத்தில் மண்வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்கள் கட்டில் விளக்கத் திட்டம் நடத்தப்பட்டது. மண்வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்களான சுண்ணாம்பு அல்லது கனிக்கல்லை முறையே உவர் அல்லது களர் மண் நிலத்தில் போட்டுப் பயிரிடுவதன் பயனை விளக்குவதுதான் இக்கட்டில் விளக்கத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நிலத்தில் உள்ள (PH) மதிப்பு உரிய அளவுக்கு உயர்கிறது; இதன் மூலம் அந்த நிலங்கள் ஆதாயமான பயிர் விளைச்சலைக் கொடுக்கும். இத்திட்டம் 1972-73-ஆம் ஆண்டில் 8 வட்டாரங்களில் 100 ஏக்கர் நிலத்தில் மொத்தம் ரூ. 1.20 லட்சம் செலவில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1973-74-ஆம் ஆண்டிலும் இதே குறிக்கோள் அளவுடன் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இந்த இரு திட்டங்களும் 1968-69 முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[1979 மார்ச் 28]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நீர் பயன், நீரைச் சிக்கனமாக பயன் படுத்துதல் ஆகியவை குறித்த ஆராய்ச்சி நிலையம்

தமிழ் நாட்டில் ஆற்றுப் பாசன வளம் முழுவதையும் பயன்படுத்தி விட்டதால், ஊற்று நீரை வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் தரும் வகையில் உரிய அளவுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. எனவே, மொத்தம் ரூ. 9.65 லட்சம் செலவில் இம் மாநிலத்தில் குறிப்பாக காவிரி கயவாய்ப் பகுதியில் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல் குறித்த ஆராய்ச்சியை ஐந்தாண்டுக் கால அளவுக்கு மேற்கொள்ள மண் வள நிர்வாகம் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரசு ஏற்படுத்தியது. இம் மாநிலத்தில் நீர் பயன்படுத்தும் முறை, நீரைச் சிக்கனமாக பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றிலுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு செய்ய இந்நிலையம் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்ளும். விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பயிர் விளைச்சலை அதிக அளவுக்கு உயர்த்தவும், இதன் மூலம் மாநிலத்தின் உணவு உற்பத்தி அதிக அளவு பெருகுவதற்கும், நீரைப் பயன்படுத்துவதில் உதவுவதிலும், இத்தகைய ஆராய்ச்சியின் முடிவு உதவியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் 1972, ஆகஸ்டு முதல் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் காட்டுத் தோட்டத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்நிலையம் இப்போது தொடக்க நிலையில் உள்ளது.

வேளாண்மைத் தகவல்—வேளாண்மை குறித்து செய்திப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்கான திட்டம்

மிகச் சிறந்த தகவல் தொடர்பு சாதனமாகவுள்ள செய்திப் படங்கள் மூலம் ஏராளமான உழவர் பெருமக்களின் நாட்டத்தை ஈர்க்கமுடியும்; மேலும் இச்செய்திப் படங்கள் பொழுதுபோக்கையும் அளிக்கின்றன.

நான்காவது திட்ட மொத்த மதிப்பீட்டுத் தொகையாக “வேளாண்மைத் தகவல்” இனத்தின்கீழ், ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 20 லட்சம் தொகையில் இத்திட்டத்துக்காக ரூ. 6 லட்சம் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டது. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 1969-70 முதற்கொண்டு மொத்தம் ரூ. 2.50 லட்சம் செலவில் அரசு இதுவரை ஆறு செய்திப் படங்களைத் தயாரிக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவற்றில் பின்வரும் பொருள் குறித்த 3 செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன; இந்திய அரசு செய்திப் பிரிவின் மூலம் அண்மையில் இப்படங்கள் வெளியிடப்பட்டன :—

(i) அதிக விளைச்சல் தரும் ரகங்கள்.

(ii) உரங்கள்.

(iii) பயிரிப் பராகாப்பு.

பின்வரும் பொருள் குறித்த எஞ்சிய மூன்று செய்திப் படங்களைத் தயாரிக்கும் பணி சென்னை-20, தமிழ்நாடு அரசு செய்திப் பிரிவின் தயாரிப்பாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது :—

(i) நெல் பயிரிடுதல்.

(ii) பருத்தி பயிரிடுதல்.

(iii) விசைத் தெளிப்பான்களைப் பேணுதல்.

1973-74 ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 1.53 லட்சம் செலவில் மேற்கொண்டும் மூன்று செய்திப் படங்களைத் கறுப்பு, வெண்மையில் இரண்டும், வண்ணப் படம் ஒன்றும் தயாரிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்குத் தேவையான நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்

1971, ஜூன் முதல் நாளிலிருந்து தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் செயல்படத் தொடங்கியது. கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகள், ஐந்து ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றை நடத்தும் பொறுப்பு இப்பல்கலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கல்லூரிகளிலும் 1,054 பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும், 256 பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு மாணவர்களும் பயிலுகின்றனர். இப்பல்கலைக் கழகத்தின் பயிற்றுத் திட்டம், நமது மாநிலத்திலுள்ள நிலைமைகளுக்கேற்பவும் பாடத்திட்டத்தை இக்காலத்திற்கேற்ப மேலும் புதுமுறைப்படுத்தியும் சீரமைக்கப்பட்டது. உழவர்கள் பயனடையும் வகையில் பயிரிடுவதில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் ஈழ வதுமாகச் சீரமைக்கப்பட்டன. உழவர்களின் வாலாய் மொழியில் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை வெளியிடுதல், உழவர்களின் பயனுக்காக அறிவியற் கருத்துக்களை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தல் ஆகிய பணிகளை பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பணியில் இரண்டு வேளாண்மைக் கல்லூரிகளுடன் இணைந்துள்ள விவசாயிகள் பயிற்சி நிலையங்கள் இரண்டும், தென்னார்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வரும் தேசிய-கட்டில் விளக்கப் பிரிவுகள் மூன்றும் கல்வி வளர்ச்சிப் பிரிவுக்கு உதவி புரிகின்றன.

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கோயம்புத்தூரில் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள்ளேயே வேளாண்மை பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றைப் புதிதாக ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஐந்தாண்டு பி.ஈ. (வேளாண்மை) வகுப்பில் 40 பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். வேளாண்மை, பொறியியல் ஆகிய வற்றின் அடிப்படைக் கூறுகள், மண் வளப் பாதுகாப்பு, நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன் படுத்துதல் ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சி, விவசாய இயந்திரங்கள், பண்ணை விளைபொருள்களை முறைப்படுத்துதல், பண்ணை அமைப்புக்கள் ஆகியவை குறித்து அறிவு புகட்ட இப்பாடமுறை வகை செய்கிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இப்பிரிவுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 28]

பல்கலைக் கழகத்தில் உயிரியல், பெளதிக விஞ்ஞானம், சமூக விஞ்ஞானம், மொழிகள் துறைகளுடன் அடிப்படை அறிவியல்—கலையியல் பட்டத் துறை ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மையின் அடிப்படைக் கூறுகள் குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளுவதில் இத்துறைகள் உதவி புரியும்; பட்ட வகுப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அடிப்படைக் கூறுகள் குறித்து இத்துறைகள் பயிற்றுவிக்கும். அறிவியற் புத்தகங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தல், வேளாண்மை குறித்த புத்தகங்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிடுதல் ஆகியவற்றை மொழிகள் துறை கவனித்துக் கொள்கிறது.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மைப் புள்ளி விவரம், வேளாண்மை வானியல் ஆகியவற்றில் சில புதிய பணிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகள், கோயம்புத்தூரிலுள்ள வேளாண்மைப் பொறியியல் கல்லூரி ஆகிய மூன்று கல்லூரிகள் மேற்கொண்டும் விரிவுபடுத்தபடவுள்ளன. வனஇயல், மீனளம் ஆகிய துறைகளில் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக இவற்றில் புதிய துறைகள் ஏற்படுத்தப்படுவன. பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களிலுள்ள ஐந்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் ஆராய்ச்சிப் பணிகள் மேலும் வலுவாக்கப்படும். பாசனப் பயிர், மானவாரிப் பயிர், கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவை குறித்தும், கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்க ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல், வடிகால் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றைச் சமாளிப்பதற்காகவும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள புதிய பலநோக்கு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த பல்கலைக் கழகம் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான மொத்த வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 211-586 லட்சம் ஆகும். இதில் இந்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டங்கள் வகையில் சமார் ரூ. 44 லட்சம் கிடைக்கும். பண்ணைகள் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், கல்லூரிப் பயிற்சிக் கட்டணங்கள் ஆகியவைகளின் மூலம் ரூ. 15 லட்சம் அளவுக்கு வருவாய் கிடைக்கும். தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஏற்படும் நிகர செலவு ரூ. 157-923 லட்சம் ஆக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் இரண்டாம் பகுதி ஆராய்ச்சி திட்டங்களுக்கான செலவு, இந்திய அரசு இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம், ஆகியவற்றால் ஒரு பகுதிக்கு நிதிவசதி அளிக்கப்படும் திட்டங்களுக்கான செலவும் அடங்கும். இத்திட்டங்களுக்காக இந்திய அரசும், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக்கழகமும் மாநில அரசின் மூலம் நிதிபுதவி அளிக்கின்றன. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படவுள்ள மூல தனப் பணிகளுக்காக ரூ. 17-432 லட்சம் செலவாகும். புதுரக நிலக் கடலையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான மாற்று இனப் பெருக்கம், சிலவகை நச்சுக் களைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், பயிர், மண் ஆகியவற்றில் தங்கிவருகிற பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் குறித்து ஆய்வு செய்தல், வாழையில் ஏற்படும் புழுக்களை அழித்தல் குறித்த ஆய்வு ஆகிய பணிகள் பல்கலைக் கழகம் மேற்கொள்ளவிருக்கிற புதிய ஆராய்ச்சித் திட்டத்தில் அடங்கும்.

[1973 மார்ச் 20]

கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் கோழி வளர்ப்பு உள்ளிட்ட கால்நடை வளர்ப்பு குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு அதிக அளவில் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள நெல், சிறுதானிய ரகங்களை பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது :—

கேழ்வரகு—Co. 10.

நெல்—பவானி.

சப்போட்டா—Co. 1.

பருத்தி—MCU. 7.

பாரிமுல்லை.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சி

1972, பிப்ரவரித் திங்களில் வேளாண்மைக் கூட்டு இயக்குநர் (ஆராய்ச்சி) தலைமையில் ஆராய்ச்சி ஒருங்கிணைப்புப் பிரிவு ஏற்படுத்தியதன் மூலம் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள ஆராய்ச்சிப் பணியின் முன்னேற்றத்துக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆராய்ச்சியின் விளைவுகளைச் சிறந்த முறையில் பரிசீலனை செய்ததன் பலனாகவும் தரமான பயிர் வகைகளை நடைமுறையில் பயிரிட்டுப் பார்த்ததன் விளைவாகவும் மேம்படுத்தப்பட்ட ஒன்பது பயிர் ரகங்கள் மாநில வேளாண்மை கழகத்தினால் 1971-72 பயிராண்டில் வெளியிடப்படுவதற்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறுவைப் பருவத்தில் பயிரிடத் தகுதியான நெல் வகையாக கண்ணகி (Pusa 2-21) கரிகாலன் (Culture 5652) ஆகிய புதிய ரகங்கள் வெளியிடப்பட்டன; தென் மாவட்டங்களின் மானவாரி பருத்தி பயிரிடப்படும் கரிசல் மண் பகுதியில் பயிரிடுவதற்கேற்ற தானிய தீவன வகையாக C.S.H. 5 சோளம் வெளியிடப்பட்டது; தென் மாவட்டங்களில் மானவாரிப் பயிர் விளைச்சலுக்கேற்ற குறுகிய கால ரகமான K. S. பருத்தி தமிழ்நாட்டின் எல்லாப் பருவங்களிலும் விளைவிப்பதற்கேற்ற K-1 சூரியகாந்தி ரகம், மழைக் குறைவாக உள்ள பகுதிகளில் முழு அளவில் ஒரே பயிராகப் பயிரிடுவதற்கும் தென் மாவட்டங்களின் மானவாரிப் பகுதியில் பருத்தியுடன் கலந்து பயிரிடுவதற்கான குறுகிய காலப் பயிரான S. A. 2 ரகம், மாநிலத்தில் இரு பருவக் காற்றுப் பருவங்களிலும் பயிரிடுவதற்கேற்ற 65 முதல் 70 நாள் வரையான மிகக் குறுகிய காலப் பயிராக K. K. R. I. 1 பச்சைப் பயறு ரகம் ஆகியவற்றையும் மாநில வேளாண்மைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. நெல், கரும்பு ஆகியவற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேறு சில ரகங்களும் வெளியிடப்படுவதற்காக தயாராக உள்ளன. புதிய ரகப் பயிர்கள் வெளியிட்டதைத் தவிர மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர்முறைகள், பயிர் பாதுகாப்பு குறித்த ஆராய்ச்சி முடிவுகள் ஆகியவை 1972-73 பயிர் பருவத்தில் பயிர் வள ஆராய்ச்சிச் சோதனைகளை பரவலாக நடத்துவதற்காக, வளர்ச்சி களப் பணி யாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டில்தான் முதன் முறையாக பயிர் வள ஆராய்ச்சி சோதனைகள் பெரிய அளவில் திட்டமிடப்

1973 மார்ச் 28]

பட்டு மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. வெளியிடப்பட்ட புதிய ரகங்கள், விவசாயிகளுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காக வளர்ச்சிப் பணியாளர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சி முடிவுகள் ஆகியவை மாநிலத்தில் வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருகுவதற்குப் பெருமளவில் உதவிபுரியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை வளர்ச்சி அடையும்.

1973-74 ஆம் ஆண்டில் பயிர் மேம்பாட்டுப் பணிகள் இன்னும் விரைவாகத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

வறட்சி தாங்கும் பயிர், குறுகிய காலப்பயிர் ரகங்களைக் கண்டறிவதற்கான ஆராய்ச்சிப் பணி புன்செய் நிலப்பயிரில் பொருளாதார ஆதாயம் பெற புதிய மண் ஈரப்பாதுகாப்பு முறைகள், உரமிடுதல், தொழில் நுட்பம் ஆகிய பணிகள் கோயில்பட்டி வட்டார—வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் விரைவாக நடந்து வருகிறது; தொடர்பான சோதனை முறைகளும் மேற்கொண்டும் அவசியமான ஆய்வுப் பணிகளும் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்; மதுரை வட்டாரத்தில் மலை வாழை குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணி வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் பாலாறு ஆற்றுப்படுகையில் குட்டை வாழை பயிரிடுதல் குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணி ஆகியவை வரும் ஆண்டில் மும்முரப்படுத்தப்படும்.

இவ்வாண்டில் தருமபுரி மாவட்டத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வட்டார நிலையத்தில் முறையான பயிர் மேம்பாட்டுப்பணி மேற்கொள்ளப்படும். வேப்பங்குளம் தென்னை ஆராய்ச்சி வட்டார நிலையத் துக்கை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) விரிவுபடுத்துவதன் வாயிலாக 1973-74 ஆம் ஆண்டில் ஆராய்ச்சிப் பணிகள் மும்முரப்படுத்தப்படும்; மாநிலத்திலுள்ள தென்னை பயிரிடப்படும் ஏனைய பகுதிகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பணி, படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படும்.

கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், குடுமியாமலை.

மண்வள நிர்வாகம் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவை குறித்த பயிர்வள ஆராய்ச்சிப் பணியில் இந்நிலையம் முழு தாட்டத்தைச் செலுத்துகிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் பொருள்கள் குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணியை இந்நிலையம் மேற்கொண்டது :—

வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், வேளாண்மைப் பொருளாதாரம் (நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல்), வேளாண்மை ரசாயனம், மண்வள இயல், பயிர்ப்பாதுகாப்பு, பண்ணை நிர்வாகம், வேளாண்மை குறித்த பொருளாதாரம்.

தேசிய கப்புல விளக்கத் திட்டம்

1972-73, 1973-74 ஆண்டுகளில் முறையே ரூ. 2,44,280 செலவிலும் ரூ. 2,54,650 செலவிலும் கோயம்புத்தூர், வட ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு மும்முர வேளாண்மைத்

[1973 மார்ச் 26]

திட்ட மாவட்டங்களில் சிறப்பு கட்டில் விளக்கங்கள் நான்கு உட்பட தேசியக் கட்டில் விளக்கத் திட்டங்கள் 100 நடத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இவை தவிர மும்முர வேளாண்மைப் பகுதியில்லாத மாவட்டங்களில் (விவசாயப் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைந்துள்ள மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, ஏனைய மாவட்டங்களில்) ரூ. 15,000 செலவில் தேசியக் கட்டில் விளக்கங்கள் 30 நடத்த 1972, 1973-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பயிர் காப்புறுதி.

தமிழ் நாட்டில் சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு முதலிய சிறு தானியங்கள், நெல் ஆகியவற்றிற்குப் பயிர் காப்புறுதித் திட்டம் கொண்டு வரும் சாத்தியக் கூறினை ஆராய்ந்து பார்க்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்தது. இதற்கான ரூ. 38,591 செலவுக்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியது. இத்திட்டம் தொடங்கிய நாள் முதலாக ஈராண்டுக் காலத்திற்கு இத்திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துணை அதிகாரிகள் மூவர் நியமிக்கப்படுவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

புன்செய் நில சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு ஆகியவற்றிற்காக கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், களங்கேயம், தாளவாடி வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் நெற்பயிருக்காக பவானி வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் முன்னோடித் திட்டம் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பயிர் விளைச்சல், நிலத்தின் மண் வளம், கடந்த சில ஆண்டுகளில் பயிர் சாவியாகப்போனது, பயிர் சாவியாகப் போனமைக்கான காரணங்கள் ஆகியவை பற்றி விவரங்கள் திரட்டுவதே இப்பணித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த ஆய்வுக் குறித்த அறிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

முடிவுரை :

நம் மாநிலத்தின் விளைபொருள்களின் உற்பத்தி விலையின் அமைப்பை ஆய்வு செய்து அவைகளுக்கு பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப விலைகளை நிர்ணயம் செய்து பரிந்துரைகளுடன் அறிக்கை தருவதற்கு ஒரு குழுவை அமைக்க அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

நமது மாநிலத்தில் இயற்கையின் சீற்றத்தால் அழிவுகள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், நமது இடையருத முயற்சியின் பலனாக 72.02 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நம்புகிறோம். வேளாண்மை விளைபொருள் உற்பத்தியில் தற்போதுள்ள முன்னேற்ற வேகம், வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் பெருகி, தமிழ்நாடு எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னணியில் நிற்கும் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

1978 மார்ச் 28]

பிற்சேர்க்கை I.

தோட்டக்கலை.

அரசு பழத்தோட்டம்—பழ நாற்றும் பண்ணைகள்.

இம்மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட ஒன்பது இடங்களில் பழத்தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள் உள்ளன :—

ஆத்தூர்—செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.
 குட்பட்டு—வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
 மருங்குளம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
 கோடைக்கானல்—மதுரை மாவட்டம்.
 பூவாணி—இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
 குற்றாலம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
 பெரியகுளம்—மதுரை மாவட்டம்.
 திம்மாபுரம்—தருமபுரி மாவட்டம்.
 குன்னூர்—நீலகிரி மாவட்டம்.

மேலும் கீழ்க்காணும் இரண்டு இடங்களில் அரசு பழத்தோட்டம் பழநாற்றுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன:—

மேட்டூர்—சேலம் மாவட்டம்.

அண்ணா பண்ணை, குடுமியாமலை—திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

பிற்சேர்க்கை II.

வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டம்.

செயல்படும் பிரிவுகள்—8.

தொடர் எண், பிரிவு அமைப்பிடம்.

மாவட்டம்.

(1)

(2)

1	பொள்ளாச்சி	..	..	..	கோயம்புத்தூர்.
2	கோயம்புத்தூர்	..	..	..	ஷே
3	கோபிசெட்டிபாளையம்	..	..	..	ஷே
4	தேனி	..	..	..	மதுரை.
5	திருமங்கலம்	..	..	..	ஷே
6	அருப்புக்கோட்டை	..	..	..	இராமநாதபுரம்.
7	திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	..	திருச்சிராப்பள்ளி.
8	தஞ்சாவூர்	..	..	..	தஞ்சாவூர்.

பிற்சேர்க்கை III.

ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்திற்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தி
பெருக்கும் திட்டம்.

செயல்படும் பிரிவுகள்—11.

தொடர் எண், பிரிவு அமைப்பிடம்.

மாவட்டம்.

(1)

(2)

1 வேலூர்	வட ஆற்காடு.
2 திருவண்ணாமலை	ஷே
3 திருப்பத்தூர்	ஷே
4 அரக்கோணம்	ஷே
5 கடலூர்	தென் ஆற்காடு.
6 திண்டிவனம்	ஷே
7 விருதாசலம்	ஷே
8 சேலம்	சேலம்.
9 நாமக்கல்	ஷே
10 கிருஷ்ணகிரி	தருமபுரி.
11 காஞ்சிபுரம்	செங்கல்பட்டு.

பிற்சேர்க்கை IV.

தென்னங்கன்றுகள் வளர்ப்புப் பண்ணைத் திட்டம்.

செயல்பட்டுவரும் தென்னங்கன்றுகள் வளர்ப்புப் பண்ணைகள்—18

தொடர் எண் பண்ணை
அமைப்பிடம்.

மாவட்டம்.

(1)

(2)

1 பிச்சிவாக்கம்	செங்கல்பட்டு.
2 மாதவரம்	ஷே
3 காக்குப்பம்	தென் ஆற்காடு.
4 பட்டுக்கோட்டை	தஞ்சாவூர்.
5 மூவலூர்	ஷே
6 முத்துப் பேட்டை	ஷே
7 ஸ்ரீரங்கம்	திருச்சிராப்பள்ளி.
8 சோழவந்தான்	மதுரை.
9 பனையூர்	ஷே
10 சிங்கம்புனேரி	இராமநாதபுரம்.

1973 மார்ச் 28]

தொடர் எண், பண்ணை
அமைப்பிடம்.

மாவட்டம்.

(1)

(2)

11 செங்கோட்டை	..	..	..	திருநெல்வேலி.
12 வடகரை	..	..	..	ஷே
13 புதாளம்	..	..	..	கன்னியாகுமரி.
14 சேலம்	..	..	..	சேலம்.
15 பி. ஜி. புதூர்	..	..	..	தருமபுரி.
16 பொள்ளாச்சி	..	..	..	கோயம்புத்தூர்.
17 கோயம்புத்தூர்	..	..	..	ஷே
18 வேலூர்	..	..	..	வட ஆற்காடு.

பிற்சேர்க்கை V.

கீழ்க்கண்ட அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் தமிழ்நாட்டில் இயங்கி வரு
கின்றன:—

பகுதி.

கோட்டம்.

அரசாங்க விதைப்
பண்ணையின் பெயர்.

(1)

(2)

(3)

1 சென்னை	..	..	இராணிப்பேட்டை.	நவ்லாக்.
2 சென்னை	..	..	திருவண்ணாமலை.	அதையீந்தல்.
3 சென்னை	..	..	திருவண்ணாமலை	வளவச்சனூர்.
4 சென்னை	..	..	காஞ்சிபுரம்	காஞ்சிபுரம்.
5 சென்னை	..	..	காஞ்சிபுரம்	சிறுகாவேரிப்பாக்கம்.
6 சென்னை	..	..	காஞ்சிபுரம்	பிச்சுவாக்கம்.
7 சென்னை	..	..	திருவள்ளூர்	ஊத்துக்கோட்டை.
8 சென்னை	..	..	திருவள்ளூர்	கொலந்தனூர்.
9 சென்னை	..	..	திருவள்ளூர்	பட்டலூர்.
10 திருச்சி	..	..	வில்லுபுரம்	கக்குப்பம்.
11 திருச்சி	..	..	வில்லுபுரம்	இருவேல்பேட்டை.
12 திருச்சி	..	..	திண்டிவனம்	வானூர்.
13 திருச்சி	..	..	கடலூர்	..
14 திருச்சி	..	..	கடலூர்	..
15 திருச்சி	..	..	கடலூர்	..
16 திருச்சி	..	..	கல்லக்குறிச்சி.	..
17 திருச்சி	..	..	கரூர்	..
18 திருச்சி	..	..	முசிறி	..
19 திருச்சி	..	..	முசிறி	..
20 திருச்சி	..	..	புதுக்கோட்டை	..
21 தஞ்சாவூர்	..	..	மாயூரம்	..

1973 மார்ச் 28]

பகுதி.

கோட்டம்.

அரசாங்க விதைப்
பண்ணையின் பெயர்.

(1)

(2)

(3)

22 தஞ்சாவூர்	.. மாயூரம்	.. திருக்கடையூர்.
23 தஞ்சாவூர்	.. கும்பகோணம்	.. சாக்கோட்டை.
24 தஞ்சாவூர்	.. மன்னார்குடி	.. ஓரத்தூர்.
25 தஞ்சாவூர்	.. மன்னார்குடி	.. காஞ்சிக்குடிகாடு.
26 தஞ்சாவூர்	.. மன்னார்குடி	.. நெடும்பலம்.
27 தஞ்சாவூர்	.. மன்னார்குடி	.. கிரந்தை.
28 தஞ்சாவூர்	.. மன்னார்குடி	.. தேவாம்பாளப்பட்டினம்.
29 தஞ்சாவூர்	.. நாகப்பட்டினம்	.. சிக்கல்.
30 தஞ்சாவூர்	.. நாகப்பட்டினம்	.. மூங்கில்குடி.
31 தஞ்சாவூர்	.. பட்டுக்கோட்டை.	.. நாட்டுமங்கலம்.
32 மதுரை	.. மதுரை	.. வினாயகபுரம்.
33 மதுரை	.. பெரியகுளம்	.. வைகை அணை I (மேலம் கங்கல்).
34 மதுரை	.. பெரியகுளம்	.. வைகை அணை II.
35 மதுரை	.. பெரியகுளம்	.. கீழ்க்கூடலூர்.
36 மதுரை	.. கோடைக்கானல்	.. ரைபிள்ளேஞ்சு.
37 மதுரை	.. கோடைக்கானல்	.. வில்லப்பட்டி.
38 மதுரை	.. இராமநாதபுரம்	.. பரமக்குடி.
39 மதுரை	.. சாத்தூர்	.. தேவதானம்.
40 திருநெல்வேலி	.. தென்காசி	.. மேலகரம்.
41 திருநெல்வேலி	.. தென்காசி	.. மணிமுத்தாறு.
42 திருநெல்வேலி	.. நாகர்கோவில்	.. திருப்பதிசாரம்.
43 திருநெல்வேலி	.. திருநெல்வேலி	.. கரையிறுப்பு.
44 திருநெல்வேலி	.. தூத்துக்குடி	.. கிள்ளிகுளம்.
45 கோயம்புத்தூர்	.. பொள்ளாச்சி	.. கண்ணம்பாளையம்.
46 கோயம்புத்தூர்	.. பொள்ளாச்சி	.. பொங்கலூர்.
47 கோயம்புத்தூர்	.. பொள்ளாச்சி	.. பாப்பாளன்குளம்.
48 கோயம்புத்தூர்	.. சேலம்	.. முள்ளுவாடி.
49 கோயம்புத்தூர்	.. சேலம்	.. மேட்டூர் அணை.
50 கோயம்புத்தூர்	.. சேலம்	.. டேனிஸ்பேட்டை.
51 கோயம்புத்தூர்	.. தர்மபுரி	.. பாப்பாரணப்பட்டி.
52 கோயம்புத்தூர்	.. தர்மபுரி	.. பவானிசாகர்.
53 கோயம்புத்தூர்	.. தர்மபுரி	.. சத்தியமங்கலம்.
54 கோயம்புத்தூர்	.. தர்மபுரி	.. பவானி.
55 திருச்சி	.. புதுக்கோட்டை	.. அண்ணா பண்ணை, குடும்பியாமலை.

1973 மார்ச் 28]

பிற்சேர்க்கை VI.

ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்கள் இதுவரை திறக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள்.

கோயம்புத்தூர் விற்பனைக் குழு—

1. திருப்பூர்.
2. பொள்ளாச்சி.
3. கோபிசெட்டிபாளையம்.
4. ஈரோடு.
5. கோயம்புத்தூர்.
6. பல்லடம்.
7. பெருந்துறை.
8. தாராபுரம்.
9. உடுமலைப்பேட்டை.
10. அம்மூர்.
11. புளியம்பட்டி.
12. வெள்ளக்கோவில்.
13. அந்தியூர்.
14. கொடுமுடி.
15. குன்னத்தூர்.
16. கிணத்துக்கடவு.
17. தொண்டாமுத்தூர்.
18. ஆனைமலை.
19. மேட்டுப்பாளையம்.
20. சத்தியமங்கலம்.
21. கவுண்டப்பாடி.

தென் ஆற்காடு விற்பனைக் குழு—

1. திண்டிவனம்.
2. விருத்தாசலம்.
3. திருக்கோயிலூர்.
4. கடலூர்.
5. உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
6. விழுப்புரம்.
7. பணரூட்டி.
8. சின்ன சேலம்.
9. கள்ளக்குறிச்சி.
10. காட்டுமன்றூர்கோவில்.
11. திட்டக்குடி.
12. ஜிஞ்ஜி.
13. சிதம்பரம்.
14. குறிஞ்சிப்பா.

[1973 மார்ச் 28]

வட ஆற்காடு விற்பனைக் குழு—

1. திருவண்ணாமலை.
2. வேலூர்.
3. ஆரணி.
4. ஆற்காடு.
5. திருப்பத்தூர்.
6. குடியாத்தம்.
7. வான்டிவாஷ்.
8. அரக்கோணம்.
9. சேத்துப்பட்டு.
10. செங்கம்.
11. செய்யாறு.
12. வாணியம்பாடி.
13. போளூர்.
14. காவேரிப்பாக்கம்.
15. தக்கோலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி விற்பனைக் குழு—

1. ஜெயங்கொண்டான்.
2. அரியலூர்.
3. கரூர்.
4. ஆலங்குடி.
5. மணப்பாறை.
6. ஆண்டிமடம்.
7. துறையூர்.
8. கீரனூர்.
9. புதுக்கோட்டை.
10. பெரம்பலூர்.
11. லால்குடி.
12. மனச்சாலை.
13. தொட்டியம்.
14. திருச்சிராப்பள்ளி.

தஞ்சை விற்பனைக் குழு—

1. சீர்காழி.
2. தஞ்சாவூர்.
3. பட்டுக்கோட்டை.
4. முத்துப்பேட்டை.
5. அதிராம்பட்டினம்.
6. மன்னார்குடி.
7. குத்தாலம்.
8. கும்பகோணம்.
9. திருவாரூர்.

1973 மார்ச் 28]

தஞ்சை விற்பனைக் குழு—தொடர்ச்சி.

10. பாபநாசம்.
11. கந்தர்வகோட்டை.
12. கொரடாச்சேரி.
13. செம்பனார்கோவில்.
14. மதுக்கூர்.
15. அறந்தாங்கி.
16. பேராவூரணி.
17. திருத்துறைப்பூண்டி.
18. ஓரத்தநாடு.
19. வல்லம்.
20. கீவனூர்.
21. பேரளம்.
22. வேதாரண்யம்.
23. அம்மாபேட்டை.

கன்னியாகுமரி விற்பனைக் குழு—

1. ஈத்தாமொழி.
2. வடசேரி.
3. களியக்காவிலை.
4. தொடுவாதி.
5. திங்கள் சந்தை.

மதுரை விற்பனைக் குழு—

1. திண்டுக்கல்.
2. திருமங்கலம்.
3. தேனீ.
4. மதுரை.

தர்மபுரி விற்பனைக் குழு—

1. தர்மபுரி.
2. ஓசூர்.
3. கிருஷ்ணகிரி.
4. கெலமங்கலம்.
5. ஹனூர்.

செங்கை விற்பனைக் குழு—

1. காஞ்சிபுரம்.
2. திருவள்ளூர்.
3. திருத்தணி.
4. செங்குன்றம்.

[1973 மார்ச் 28]

செங்கை விற்பனைக்குழு—தொடர்ச்சி.

5. நசரத்பேட்.
6. மதுராந்தகம்.
7. உத்திரமேரூர்.

திருநெல்வேலி விற்பனைக் குழு—

1. கோவில்பட்டி.
2. சங்கரன்கோவில்.
3. கடம்பூர்.
4. அம்பாசமுத்திரம்.
5. வள்ளியூர்.
6. புதூர்.
7. தென்காசி.
8. தூத்துக்குடி.
9. கழுகுமலை.
10. ஸ்ரீவைகுண்டம்.
11. திருநெல்வேலி.

இராமநாதபுரம் விற்பனைக் குழு—

1. விருதுநகர்.
2. ராஜபாளையம்.
3. சாத்தூர்.
4. அருப்புக்கோட்டை.
5. சிங்கம்புனேரி.
6. பரமக்குடி.
7. இராமநாதபுரம்.
8. கழுதி.
9. சிவகங்கை.

பிற்சேர்க்கை VII.

ஆராய்ச்சி நிலையங்களின் பட்டியல்

I. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள்

1. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், திண்டிவனம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

2. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆடுதுறை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

1973 மார்ச் 16]

3. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், கோவில்பட்டி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

4. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டம்.

5. கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையம், கடலூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

II. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள்

1. நெற்பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம், திருர்குப்பம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.
2. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், பாலூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
3. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், நஞ்சநாடு, நீலகிரி மாவட்டம்.
4. கரும்பு ஆராய்ச்சி துணை நிலையம், சிறுகமணி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
5. கரும்பு ஆராய்ச்சி துணை நிலையம், குடியாத்தம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
6. பழ வளர்ப்பு நிலையம், கூனூர், நீலகிரி மாவட்டம்.
7. வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆடுதுறை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
8. பழ வகை ஆராய்ச்சி நிலையம், கன்னியாகுமரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.
9. நெற்பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம், அம்பாசமுத்திரம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
10. பருப்பு வகைகள் ஆராய்ச்சி துணை நிலையம், ஜெயங்கொண்டான், கிருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.
11. முந்திரி ஆராய்ச்சி நிலையம், விருத்தாசலம்; தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
12. தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம், வேப்பங்குளம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
13. ஆமணக்கு ஆராய்ச்சி நிலையம், சேலம், சேலம் மாவட்டம்.
14. பருத்தி ஆராய்ச்சி நிலையம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

[1973 மார்ச் 28]

15. வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம், வேலூர், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
16. தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம், இராமநாதபுரம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
17. மலை வாழை துணை நிலையம், மங்கலம்கோம்பை, மதுரை மாவட்டம்.
18. பலவகைப் பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம், பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
19. கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், குருமியாமலை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

1973 மார்ச் 28]

NOTE ON AGRICULTURE POLICY, 1973-74.**INTRODUCTION.**

Thiru Chiarman, Sir.

I place before you a review of progress made in the implementation of various agricultural schemes during 1972-73 and the programme of action contemplated for 1973-74.

We had taken up a very challenging programme under various agricultural production programmes and the entire agricultural departmental machinery was geared up to reach the targets fixed for different crops. However, as we are all aware, that we had tremendous set back on account of floods in the districts of South Arcot, Salem, Dharmapuri, Coimbatore and Tiruchirappalli and an extent of 5,463 hectares (13,500 acres) had been sand cast. However we never wavered in our efforts to increase production in other areas and it is expected we will attain the level of production of 72.02 lakh tonnes during 1972-73 as compared to the last year's figure of 70.45 lakh tonnes. I am glad to record here that the farmers of Tamil Nadu have taken up to the challenging food production very admirably and bravely and we hope to sustain the level of production.

The target for the coming year (1973-74) has been fixed at 79 lakh tonnes, which we hope to attain through the continued and sustained efforts of the farming community and the enthusiastic staff of the department.

Let me briefly touch upon the various features of agricultural production for the year 1972-73.

[1973 மார்ச் 28]

Seasonal conditions—

Though the South-West Monsoon set in early during this year by the end of May 1972, the rainfall received during the season was inadequate and ill-distributed. Due to this, there has been a reduction in the yield of foodgrains in the Khariff season. The reduction in production was estimated to the tune of about 2.54 lakh tonnes of foodgrains.

The North-East Monsoon was not active during the period from October 1972 to the middle of November 1972 in most places in the State. Depressions formed in the Bay of Bengal subsequently resulted in heavy to very heavy rainfall in all parts of the State during December 1972. The rainfall was particularly heavy during the first half of December in most districts in the State. The districts of Tiruchirappalli, Thanjavur, Chingleput, North Arcot, South Arcot, Coimbatore and Salem were subject to cyclonic winds and flood damage. Taking the State as a whole, 2.20 lakh acres of paddy, 50,000 acres of cotton, 12,000 acres of sugarcane, 0.22 lakh acres of other miscellaneous crops were affected by the heavy rains.

Level of production of foodgrains—

The tentative assessment made indicates that the level of production of foodgrains for 1972-73 could be of the order of 72.02 lakh tonnes, the component details of which are given below :—

(IN LAKH M.T.)

Rice	...	...	...	...	...	...	55.00
Millets	...	...	...	...	...	...	15.10
Pulses	...	...	...	...	...	...	1.92

Total 72.02

1973 மார்ச் 28]

The adverse seasonal conditions during the South-West monsoon period coupled with the heavy rains in December had depressing effect on the production of cotton and groundnut also.

The level of production of foodgrains for 1973-74 is projected as follows :—

	IN LAKH M.T.
Rice	59.00
Millets	17.50
Pulses	2.50
Total	79.00

A Central Team visited Tamil Nadu during the last week of December 1972 and after an on-the-spot assessment of the situation created by the cyclone and floods in the State recommended the ceiling of expenditure for purpose of Central assistance. On the basis of the recommendations, the Government of India have adopted *inter-alia* the ceiling of expenditure during 1972-73 and 1973-74 at Rs. 25 lakhs as subsidy and Rs. 50 lakhs as loan for reclamation of sand cast lands out of the total Central assistance of Rs. 14.25 crores. The expenditure incurred under reclamation of sand cast lands up to 14th January 1973 is Rs. 10 lakhs and Rs. 50 lakhs is likely to be incurred before 31st March 1973.

High Yielding Varieties Programme.—The High Yielding Varieties Programme was introduced in Tamil Nadu during 1966-67, with a view to step up the production of rice and millets. With a small beginning of 5.27 lakh acres during 1966-67 this has steadily increased to 64.16 lakh acres during 1971-72. Farmers are being educated through various audio-visual aids including the radio and Farmers' Training Centres, besides conducting large scale demonstrations on farmers' fields. Revolutionary changes have been brought about in the agronomic practices, the dosage

[1973 மார்ச் 28]

of manure applied and cropping pattern of Tamil Nadu. The main principle of this programme is to provide all the required inputs such as seeds, fertilisers and plant protection chemicals in time to the farmers.

The State has concentrated in increasing food production by creating additional irrigation potentials through minor irrigation and allied exploitation of underground resources and simultaneously efforts are being taken to saturate these areas progressively with high yielding varieties.

Spectacular achievements were recorded by bringing 55.43 lakh acres under High Yielding Variety of paddy (I.R. 8 paddy and its derivatives, 31.53 lakhs and other High Yielding Millets and paddy 23.90 lakh acres) 3.92 lakh acres under Hybrid Millets and 4.81 lakh acres under HB 3 cumbu crash programme during 1971-72. Based on the above achievement it has been proposed to stabilise the 55 lakh acres under paddy and 4.15 lakh acres under millets during 1972-73 and 1973-74 also. But the target under HB 3 cumbu crash programme has been increased to 11 lakh acres during 1972-73 and the same will be kept up during 1973-74 also.

It is gratifying to note that rice production in Tamil Nadu which was only 35.24 lakh tonnes during 1965-66 has been increased to 55.00 lakh tonnes during 1972-73 due to the implementation of High Yielding Varieties Programme in all the districts except Nilgiris.

Emergency Rabi Production Programme, 1972-73.—Though the South-West monsoon set in early during this year by the end of May 1972, the rainfall was inadequate. The rainfall received too was scattered and not in time when required. Due to this estimated loss in the production of food crops was of the order of 1.00 lakh tonnes of rice, 0.86 lakh tonnes of cholam, 0.58 lakh tonnes of cumbu and 0.10 lakh tonnes of pulses making in all a total loss of about 2.54 lakh tonnes of foodgrains. Due to the

1973 மார்ச் 28]

heavy rainfall received during the first week of December 1972, irrigation projects and irrigation tanks have received adequate water-supply.

To offset the estimated loss of 2.54 lakh tonnes during Khariff 1972, it was programmed to organise an Emergency Rabi Programme commencing from the third week of December 1972 in the districts of Chingleput, North Arcot and South Arcot for paddy crop. Similar programme for irrigated millets have been started during January 1973 in the districts of Coimbatore, Salem, Dharmapuri, Madurai, Tirunelveli and Tiruchirappalli. The Rulses Programme have been launched in the districts of Thanjavur and Chidambaram taluk of South Arcot district during December 1972 and January 1973.

An extent of 4.82 lakh acres will be covered under the Emergency Programme of Rabi Production during Navarai season in the districts of South Arcot, Chingleput and North Arcot and IR 8 and IR 20 will be the predominant strains replacing CO 29.

Paddy.—It is programmed during the Navarai season in the three districts of South Arcot, North Arcot, Chingleput to cover an additional area of 2.00 lakh acres with IR 8 and IR 20 by replacing CO 29 and other strains. IR 8 varieties in these three districts during this Navarai season will be as follows:—

	LAKH ACRES.				
Chingleput	...	...	...	...	1.97
North Arcot	...	...	...	...	1.83
South Arcot	...	...	...	...	1.02
Total	...	...	...	...	4.82

Special efforts are being taken to organise village level meetings to popularise the new varieties and new practices and there will be exhibitions and special publicity campaigns to focus the attention of adopting package of practices and correct methods of cultivation. During the campaign period, posters relating to package

[1973 மார்ச் 28]

of practices will be exhibited in three stages. Cinema slides on package of practices will also be screened. Lectures are being arranged by field level workers with slide projectors and village extension meetings will be held all over the State.

Millets.—Normally there is not much of application of fertiliser or plant protection for millet crops. It is only recently that the high yielding varieties of millets such as CSH. 1 and CSH. 3 and Swarna, Cholan, CO 1., C.O. 2 and Saradha ragi and HB. 1 and HB. 3 and HB. 4 cumbu have become popular. It is proposed during the Navarai campaign to extend the area covered by these high yielding varieties to the extent possible. Primarily, it is proposed to educate the farmers in the use of fertiliser and plant protection for millets, grown under irrigated conditions, from mid January to end of March in six districts. The farmers will be persuaded to apply fertilisers and pesticides to millets. The following area will be brought under this programme :—

Name of the district.						(AREA IN ACRES.)
1. Coimbatore	...	...	...	...	...	1,50,000
2. Salem	...	...	...	...	...	60,000
3. Madurai	...	...	...	...	...	67,500
4. Tiruchirappalli	...	...	...	...	...	65,000
5. Tirunelveli	...	...	...	...	...	52,000
6. Dharmapuri	...	...	...	...	...	19,000
Total						4,13,500

Pulses.—The pulses programme will primarily be directed covering larger areas with pure pulses crop in the fallow lands of Thanjavur district and in Chidambaram taluk of South Arcot district. As against an estimated 3.5 lakh acres covered by black and green gram in Thanjavur district last year it is proposed to cover an additional 2.00 lakh acres in Thanjavur district making in all 5.5 lakh acres. As against an estimated area of 40,000 acres in Chidambaram taluk of South Arcot district it is proposed to cover an additional area of 20,000 acres in that district. Emphasis

1973 மார்ச் 28]

will be on covering additional areas under pulses as well as giving adequate plant protection to the crop.

The per capita consumption of pulses is only about 8 grams as against the requirement of 56 grams. The requirement of pulses in Tamil Nadu is roughly about 7.00 lakh metric tonnes per year. Action has been initiated to meet all the needs of Tamil Nadu by the end of Fourth Plan period.

Use of improved seeds is one of the important steps in increasing the production of pulses. With a view to meet the requirement of redgram seeds, seed multiplication work has been taken at Tiruvarangulam forest area. Special emphasis is being given for popularisation of pulses in all the districts both as pure as well as mixed crop. Under the crash programme an area of 16.20 lakhs acres has been brought under the pulses cultivation up to 31st December 1972 as against the coverage of 23.50 lakh acres targetted under both pure and mixed crop during 1972-73. As in the year 1972-73, 23.50 lakh acres is likely to be covered during 1973-74. Efforts at increasing production of pulses are being taken in the rice fallows of Thanjavur district and Chidambaram in South Arcot district. Government of India have sanctioned a Centrally sponsored scheme for production of pulses. Under the scheme financial assistance towards the cost of inputs is given to the participating cultivators for laying out demonstration with improved pulses varieties. Besides a sum of Rs. 75 per acre being 50 per cent of the cost of the inputs is given as subsidy for organising the Seed Farms in Government Farms. The total expenditure that will be incurred during Khariff and Rabi seasons of 1972-73 and 1973-74 will be of the order of 19.00 lakhs.

The new schemes that the Government are contemplating during 1973-74 are briefly as follows:—

(1) To bring an area of 2.70 lakh acres under IR 8 and other high yielding varieties of paddy, cholam, cumbu and ragi under the Emergency Summer Programme for food crops;

(2) to cover 23.5 lakh acres under Pulses Crash Programme;
and

(3) to cover an area of 3.75 lakh acres under Sun flower Development Scheme.

PILOT PROJECT ON MULTIPLE CROPPING.

Pilot Project on Multiple Cropping in Tamil Nadu is being implemented in three agricultural divisions, viz., Cuddalore (South Arcot district), Musiri (Tiruchirappalli district) and Pattukottai (Thanjavur district) from March 1971.

The aim of the Pilot Project is to increase the cropping intensity by 20 per cent over a period of three years, i.e., 1971-72 to 1973-74.

Each Project has an operational area of one lakh acres.

Development of multiple cropping will be accelerated in these areas through adaptive research trials, scientific extension demonstrations, well organised extension efforts and farmers training with the help of audio-visual aides.

Short duration high yielding varieties are introduced in the place of long duration conventional ones and inter-cropping and relay cropping are also advocated.

During 1971-72, 5,151 hectares (12,877.5 acres) against a target of 4,000 hectares (10,000 acres) in Musiri Project, 4,734 hectares (11,835 acres) against 6,000 hectares (15,000 acres) in Pattukottai and 4,140 hectares (10,350 acres) against 2,000 hectares (5,000 acres) in Cuddalore were covered.

1973 மார்ச் 28]

During 1972-73, an additional area of 3,140 hectares (7,850 acres) in Cuddalore Project, 5,000 hectares (12,500 acres) in Musiri Project and 8,066 hectares (20,165 acres) in Pattukottai Project will be covered.

It has been programmed to cover additionally 5,750 hectares (14,375 acres) in Musiri, 5,264 hectares (13,160 acres) in Cuddalore and 5,070 hectares (12,675 acres) in Pattukottai during 1973-74

INTENSIVE AGRICULTURAL DISTRICT PROGRAMME IN THANJAVUR DISTRICT.

The Intensive Agricultural District Programme was introduced in the year 1960 to increase the average yield of paddy and the area of cultivation by (i) developing package of practices most suited for the tract and popularising them among the farmers rapidly through various extension and education techniques, (ii) making available the various inputs to the farmers in time.

The supply of inputs like improved seeds, nitrogenous and other fertilisers, the appropriate plant protection chemicals, the credit requirement of the farmers to purchase the inputs, etc., are ensured by the co-ordinated approach of all the departments.

Adaptive Research, a new approach for planned extension work has been very usefully employed in Thanjavur district. After a careful analysis the whole State is now adopting this method of test checking scientific findings of extension work. In addition to the Adaptive Research trials, three acre multi-crop demonstrations are also being conducted.

Due to the change in variety and stepping up of intensity of cultivation the total rice production of Thanjavur district has increased from 8.86 lakh tonnes during 1959-60 to 13.59 lakh tonnes during 1971-72. The Intensive Agricultural District Programme is being continued and efforts are being taken to increase production substantially.

[1973 மார்ச் 28]

INTENSIVE AGRICULTURAL AREA PROGRAMME.

The Intensive Agricultural Area Programme is now being implemented in 169 blocks in five districts of Madurai, Chingleput, Coimbatore, Tirunelveli and Tiruchirappalli. These districts have been selected as they have relatively larger areas under assured irrigation. Ryots in these areas are encouraged to adopt the package of practices in cultivating their lands. Necessary credit is afforded to the ryots for purchase of inputs such as fertilisers, pesticides, seeds, etc. As against Rs. 10.67 lakhs targetted, a sum of Rs. 7.61 lakhs has been spent up to 31st December 1972.

Composite demonstrations are conducted to educate the farmers to adopt all recommended package of practices for a crop covered under this programme. These are confined to only high yielding varieties of paddy and millets. These demonstrations are conducted in one or two important centres which may provide an educational impact over a compact area grown under the crop. As against 605 composite demonstration plots, fixed as target for the year 1972-73, the achievement is 548 up to 31st December 1972. The target for 1973-74 is 1,405 demonstration plots. A sum of Rs. 125 is allowed as subsidy for each demonstration.

The demonstrations on water use and management are laid out with the objective of educating the farmers on the efficient use of water and the fact that they can do with less water. The extent of each demonstration plot is five acres. A sum of Rs. 750 is allowed as subsidy for each demonstration. The target for the year 31st December 1972. The target for 1973-74 is 76 demonstration 31st December 1972. The target for 1973-74 is 76 demonstration plots.

1973 மார்ச் 28]

OPENING OF DEMONSTRATION FARMS IN PARAMBIKULAM-ALIYAR PROJECT.

Ayacut area.—The main objects of the scheme are to run demonstration farms in farmers holdings to demonstrate to the farmers the improved methods of cultivation of crops, to evolve a suitable cropping pattern for the project areas and to popularise the raising of irrigated dry crops.

During the year 1969-70, 134 farms were laid and Rs. 26,036 was given as subsidy. During the year 1970-71, 180 farms were laid and Rs. 43,566 was given as subsidy. During the year 1971-72, 180 farms were laid and Rs. 49,980 was given as subsidy.

The cropping pattern followed is cotton, millets and groundnut. Now sunflower is also included. At the rate of one farm for an area of 500 acres, 156 demonstration farms have been selected as against the target of 180 demonstration farms during 1972-73.

It is proposed to lay 103 demonstration farms during the year 1973-74 and a sum of Rs. 49,500 has been provided in Budget Estimate, 1973-74.

OPENING OF DEMONSTRATION FARMS IN CHITTAR- PATTANAMKAL PROJECT.

Ayacut area.—The main objects of the project are: (i) to run demonstration farms in farmers holdings and to demonstrate to the farmers the improved methods of cultivation of crops; (ii) to evolve a suitable cropping pattern for the project area and (iii) to popularise the raising of less water requiring crops under irrigation.

[1973 மார்ச் 28]

Twenty-five farms in 1969-70, 26 farms in 1970-71 and 26 farms in 1971-72 were laid. Subsidy given is Rs. 6,000 in 1969-70; Rs. 45,000 in 1970-71 and Rs. 53,000 in 1971-72.

Paddy is the only crop which is raised in the demonstration farms.

As against a target of 46 demonstration farms during the year 1972-73, 26 farms have been laid till September 1972. A sum of Rs. 8,500 has been provided towards the payment of subsidy to the ryots of demonstration farms.

It is proposed to run 46 farms during the year 1973-74 and a sum of Rs. 8,500 has been provided in the Budget Estimate, 1973-74.

INDO-GERMAN-NILGIRIS DEVELOPMENT PROJECT.

The Indo-German-Nilgiris Development Project started functioning from May-June 1967 on the basis of an agreement between the Government of India and the Government of Federal Republic of Germany, signed on 14th June 1966 to jointly carry out advisory activities for development of agriculture in the Nilgiris district of Tamil Nadu.

The Project was to cover the following fields :—

- (i) Arable farming, plant nutrition and fertilising.
- (ii) Plant cultivation and plant breeding with special reference to potato cultivation and potato breeding.
- (iii) Fruit and vegetable development.
- (iv) Plant protection and pest control.
- (v) Rural water management.

1973 மார்ச் 28]

The main object of the scheme is to achieve a rapid rise in the level of agricultural production and to improve the economic condition of the Nilgiris farmers by affording them necessary facilities to take up intensive agriculture.

The extension of the period of the Project beyond 31st December 1972 is under the active consideration of the Government of India in consultation with Government of Federal Republic of Germany.

A sum of Rs. 36.05 lakhs is provided in the Budget for 1972-73. The total expenditure incurred till 31st December 1972 is Rs. 11,55,412.81.

The Government of India have been moved to give exemption from customs duty for the import of Dasanit.

FRUIT DEVELOPMENT SCHEME.

The Scheme envisages extension of area under fruit cultivation to increase fruit production through issue of long-term loans for fruit growers and rendering free technical advice to them on problems of fruit production.

Long-term loans at the rate of Rs. 1,500 per acre for raising grapes subject to a maximum of Rs. 6,000 per individual and Rs. 300 per acre for other fruit trees subject to a maximum of Rs. 2,000 per individual are sanctioned to the growers under the scheme. The scheme is being implemented in all the districts of the State. It is proposed to cover 1,800 acres during 1973-74.

Model Orchards.—The object of the scheme is to establish orchards to serve as visual demonstration centres for scientific cultivation of horticultural crops and cater to the requirements of seedlings by the fruit grower and to supply quality planting materials. There are 9 orchards-cum-nurseries at present in the

[1973 மார்ச் 28]

State located in the places mentioned in the Annexure I. The distribution of plant materials has increased considerably in each orchard.

Banana Package Scheme.—The object of the scheme is to intensify production of banana in existing areas by adopting package of practices. The scheme is being implemented in the districts of North Arcot, Madurai, Coimbatore, Tirunelveli and Tiruchirappalli. Exportable varieties of dwarf Cavendish and Robusta are being cultivated and free technical advice is given to the growers, under the scheme. Disease-free suckers are arranged to be supplied to the growers. Demonstration plots are laid in the growers' holdings. Short-term loans at the rate of Rs. 1,000 to Rs. 1,500 per acre are disbursed, through co-operative and commercial banks. An area of 23,188 acres was covered under the scheme during 1972-73. During 1973-74 it is proposed to cover 25,000 acres by continuing the scheme.

CENTRALLY SPONSORED SCHEME FOR THE PRODUCTION OF EXPORTABLE VARIETIES OF BANANA.

This scheme is being implemented since 1971-72 in Chingleput district with Kancheepuram as headquarters. The object of the scheme is to cover 1,000 hectares per year under exportable varieties of banana with an eventual coverage of 3,000 hectares in three years under this scheme. Demonstration plots will be laid with a subsidy of Rs. 1,000 per plot for the purchase of inputs. Power operated sprayers are distributed with a subsidy of Rs. 200 per unit and plant protection chemicals are made available with 50 per cent subsidy.

During 1972-73 it is proposed to cover 2,000 hectares and lay-out 124 demonstration plots. During 1973-74 the coverage proposed is 3,000 hectares.

1973 மார்ச் 28]

HILL AREA HORTICULTURAL DEVELOPMENT SCHEME.

The scheme for the development of Horticulture in the five hill areas of Kodai, Kalrayan, Javadhu, Kolli and Pachamalai is implemented from 16th February 1972. Survey of the area to find out the potentials is being done now.

It is proposed to continue the scheme during the year 1973-74 with subsidy to cover an area of 1,160 acres under various horticultural crops, Vegetables, etc.

OILSEEDS DEVELOPMENT SCHEME.

Oilseeds occupy an important position in the Agricultural economy of the Country. Several oilseeds Development Schemes are being implemented to step up production of Oilseeds in the State to the level of 13 lakhs tonnes by the end of Fourth Plan against the base level production of 10 lakhs tonnes.

The object of the scheme is to multiply and distribute improved seeds to maintain the area under quality seeds and thus to increase the production of the State. For this purpose under Groundnut Zonal, Primary and Secondary Seed Farms are arranged in cultivators fields. Besides Zonal Nucleus Seed Farms in Anna Pannai at Kudumiamalai in 200 acres and at Vedakarai and Mekkarai in 147.12 acres are run under Departmental supervision and the area will be increased when more lands become available for lease. The tertiary stage of multiplication of seeds is attended to by the Co-operative Societies with the Technical guidance of Agriculture Department. To popularise the improved method of cultivation 300 demonstrations are also conducted and a subsidy of Rs. 50 per plot of $\frac{1}{2}$ acre is given. Similarly Seed Farms under Gingelly and Castor are also arranged and seeds procured and distributed.

The Groundnut and Castor seeds are procured from the Seed Farm ryots with a premium of 20 per cent over market rate and in respect of Gingelly a premium of 5 per cent is paid.

GROUNDNUT PACKAGE SCHEME.

The object of the scheme is to popularise the package of practices, i.e., (a) Improved Seed distribution; (b) Improved Agronomic practices; (c) Application of fertilisers and (d) Application of Plant Protection measures among cultivators. Demonstrations are also conducted under the Scheme. The Scheme is in operation in the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Coimbatore in eight units mentioned in Annexure II. A subsidy of Rs. 50 per $\frac{1}{2}$ acre demonstration plot is given. Short-term loans at Rs. 350 per acre for Khariff and Rs. 450 per acre for Rabi are granted through institutional finance. Under this scheme 3.65 lakh acres will be covered besides laying 240 Demonstration Plots in 1973-74.

GROUNDNUT EXPORT ORIENTED PROGRAMME.

This is a Centrally Sponsored Scheme. The object of the Scheme is to increase the production of groundnut for export purposes by adopting all the recommended package of practices, i.e., (a) Improved Seed distribution; (b) Application of fertilisers; (c) Application of Plant Protection Measures; and (d) To apply improved agronomic practices and also by conducting demonstrations. The scheme is in operation in the districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot, Salem and Dharmapuri in 11 units mentioned in Annexure III. Demonstrations are conducted with a subsidy of Rs. 60 per plot of one acre in Khariff and Rs. 80 per plot of one acre in Rabi. Short term loan of Rs. 70 per acre for Khariff and Rs. 100 per acre for Rabi are also granted through Institutional finance. During 1973-74, an area of 8.58 lakh acres will be covered. One thousand five hundred and forty Demonstration plots will also be laid.

1973 மார்ச் 28]

CASTOR DEMONSTRATION SCHEME

The object of the scheme is to popularise the short duration, high yielding varieties of SA 1 and SA 2 Castor and adoption of all recommended package of practices. The scheme is in operation in the Districts of Salem, Dharmapuri, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram, Thanjavur and Coimbatore. Demonstrations are conducted in ryots holdings, with a subsidy of Rs. 50 per plot of one acre. During 1973-74, 200 demonstration plots of one acre each will be continued in ryots field.

SUNFLOWER.

The per capita requirement of oil is 57 grams per day (as per International standards) and we need a production of 31 lakh tonnes of oilseeds to meet the present demand. The total oilseeds (groundnut, gingelly and castor) production in Tamil Nadu is only about 11 lakh tonnes. As such, we have to go in for the additional high oil yielding oilseeds crops for stepping up production of edible oil to meet the demand. Sunflower has the highest oil production potential giving maximum oil per-unit-area.

The sunflower oil is superior to other oils from the nutritional point of view. Sunflower oil contains fat soluble Vitamins like A, B, C and K. Sunflower Oil contains 52 to 62 per cent Linoleic Acid which is an unsaturated fatty acid. It is a boon to heart patients. It reduces the incidence of Artherosclerosis a deadly circulatory disease of man. It is beneficial in Diabetes also. Sunflower oil has bactericidal action also. It is a diuretic. It is an expectorant used in bronchial, laryngial and pulmonary infections.

To boost the production and to meet the increasing demand for edible oils for domestic as well as industrial consumption, the Government of India have sanctioned a scheme for demonstration of Sunflower production to be implemented in the State for the period for 1971-72 to 1973-74. With this object in view, during

[1973 மார்ச் 28]

1971-72, composite demonstrations were conducted with exotic and short duration high yielding and with a high oil content sunflower varieties. A total of 299 plots covering 400 acres were laid.

The variety EC. 68415 is found to be suitable for Tamil Nadu. Therefore, a Centrally-Sponsored Scheme to cover two lakhs acres under Sunflower has been launched in 1972-73 all over the State except in Kanyakumari and Nilgiris districts at a total cost of Rs. 26.175 lakhs aiming at the production of about 0.50 lakh tonnes Sunflower seeds. A total of 800 demonstration plots adopting improved package of practices were also laid out. Under the scheme the ryots are given a subsidy of Rs. 300 per plot of 1 Hectare. Minikits valued at Rs. 11 containing 4 kg. of seeds for 1 acre, Plant Protection Chemicals and a leaflet about the method of cultivation, are also supplied free of cost. Besides, this short-term loan at the rate of Rs. 150 per hectare will be granted through the co-operatives.

During 1973-74, 3.75 lakh acres, will be covered and 500 demonstrations will be conducted.

COCONUT DEVELOPMENT SCHEME.

The following Coconut Development Schemes are in operation :—

(i) *Establishment of Coconut Nurseries.*—The object of the scheme is to distribute quality coconut seedlings. There are at present 18 coconut nurseries functioning in the State in the places mentioned in Annexure IV with a capacity to produce 8.10 lakh seedlings during a year to cater to the needs of individuals and panchayats for quality seed. Seedlings are supplied to the farmers at the concessional rate of Rs. 1.50 each for Tall or Dwarf variety and Rs. 1.80 for Java giant.

It is proposed to start two more nurseries one each at Salem and North Arcot districts during 1973-74.

1973 மார்ச் 28]

(ii) *Scheme for increasing the production of Coconut in Tamil Nadu.*—The object of the scheme is to popularise and improve coconut cultivation. Intensive propaganda is being done in the State for adoption of improved agronomic practices, plant protection measures and application of fertilisers to step up production. Sprayers suitable for spraying on coconut trees are given at 50 per cent subsidy subject to a maximum of Rs. 100 per sprayer.

The scheme will cover nearly 50 per cent of the total area under coconut in the State. Hundred sprayers will be distributed every year.

(iii) *Establishment of the new Coconut Plantations.*—In order to bring more area under coconut a scheme for providing long term loans is being implemented. Long term loans are sanctioned at Rs. 300 per acre up to a maximum of Rs. 3,000 per individual. The loans will be recoverable with interest from the eleventh year onwards in five equal annual instalments. This is implemented all over the State except in the Nilgiris and East Ramanathapuram districts.

The scheme will be continued during 1973-74 covering 800 hectares.

(iv) *Coconut Development Scheme in East Ramanathapuram district.*—One of the objects of the scheme is to settle landless poor families and repatriates from Ceylon by allotting 3-5 acres of Government lands for each allottee and making them to raise by giving loan assistance.

The scheme will be continued during 1973-74. The coconut nurseries functioning under the scheme will produce 1.20 lakhs seedlings annually.

[1973 மார்ச் 26]

(v) *Scheme for setting up pilot demonstration plots.*—The object of the scheme is to lay out a total of 900 demonstration plots by the end of Fourth Plan period (each of one hectare). Under the scheme, subsidies are provided to the participants, towards cost of fertilisers, pesticides and purchase of pumpsets.

During 1973-74, two hundred demonstration plots will be laid.

(vi) *Parasite breeding station.*—The main object of the scheme is to multiply the parasites on a large scale and release them in the pest-affected coconut gardens, free of cost to control the black headed caterpillar pest of coconut. There are 11 parasite breeding centres, located at Kancheepuram, Gudiyatham, Ramanathapuram, Udangudi, Nagercoil, Salem, Coimbatore, Thanjavur, Tiruchirappalli, Madurai and Dharmapuri. It is proposed to establish some additional centres during 1973-74.

(vii) *Coconut and Cashew in coastal area of Tirunelveli district.*—The scheme is functioning with the object of rising and distributing coconut seedlings in the coastal areas of Tirunelveli district, so as to bring more cultivable waste lands under coconut cultivation. A sum of Rs. 370 per acre is given as long term loan for raising both, cashew and coconut crops. During 1973-74 it is programmed to cover 1,000 acres under cashew and 750 acres under coconut.

VARIETY OF COCONUT SEEDLINGS (CENTRALLY SPONSORED).

The object of the scheme is to produce and distribute annually 5,000 hybrid coconut seedlings.

The production of tall and dwarf hybrid seedlings is being done at the Regional Coconut Research Station, Veppankulam and during 1973-74 about 5,000 seedlings are proposed to be distributed.

1973 மார்ச் 28]

CASHEW.

Cashew is an important dollar earnings cash crop of the State. At present the area under this crop is 209,103 acres (non-forest 136,468 plus Forest 72,635 acres) accounting for a production of more than 21,000 M. Tonnes.

The following schemes are in operation in the State under cashew :—

- (a) Cashew Development Scheme in Tamil Nadu.
- (b) Scheme for establishment of cashew plantation in East Ramanathapuram.
- (c) Scheme for establishment of cashew and coconut plantations in coastal areas of Tirunelveli district.
- (d) Cashew Package Scheme (Centrally-sponsored)—
 - (i) Plant protection measures on cashew.
 - (ii) Laying out demonstration plots on cashew.

The object of the Cashew Package Scheme (started during extend cashew cultivation in 25,000 acres during Fourth Plan at 5,000 acres per annum by giving long term loan of Rs. 150 per acre subject to a maximum of Rs. 3,000 per individual. During 1973-74, it is programmed to cover 5,000 acres under cashew.

The object of the cashew package scheme (started during 1970-71) is to cover 5,916 acres under plant protection measures (3,000 acres in South Arcot district and 2,916 acres in Tiruchirappalli district) and to layout 310 demonstration plots in South Arcot, Thanjavur, Tiruchirappalli, Ramanathapuram and Chingleput districts. Under plant protection measures a subsidy of Rs. 25 per acre for purchase of chemical is given to the grower and under demonstration plots a sum of Rs. 300 per two acre plot is subsidised by the Government of India. During 1973-74 the plant protection measures will be continued in 7,900 acres. The scheme is expected to increase production by 20 per cent.

ARECANUT.

The area under this crop in the State is about 4,500 acres. A scheme for development of Arecanut is in progress under which annually about 100 acres are planted with superior quality seedlings distributed through departmental nurseries.

The object of the scheme is to raise and distribute quality arecanut seedlings to meet the demand of existing as well as prospective growers in Tamil Nadu on regional basis, through establishment of five arecanut nurseries at Courallam, Cape Comorin, Kallar, Gudalur and Periakulam.

A scheme for development of arecanut plantation in Peddannaickenpalayam with financial assistance from Agricultural Finance Corporation, Bombay is on.

At scheme for development of arecanut plantation in Mettupalayam with financial assistance from Agricultural Finance Corporation, Bombay (to cover 245 acres in Mettupalayam and other blocks in Coimbatore district near O.V.C. Canal area) has been implemented. Under this scheme, a sum of Rs. 5,000 per acre is given as loan to each grower.

COTTON.

Cotton is an important commercial crop grown in Tamil Nadu. The normal area under cotton is about ten lakhs acres. The State requires at least seven lakhs bales of cotton to feed the mills of the State whereas the production of cotton in this State is of the order of four lakhs bales. The Government are conscious about the acute shortage of cotton in this State affecting the working of the cotton mills. Efforts are taken to step up production from four lakhs of bales to eight lakhs of bales by intensifying the area of production with an I.A.D.P. approach to cover the entire cotton area in Coimbatore district and rainfed area in Koilpatti of Tirunelveli district. It has also been aimed to achieve the target through the

1973 மார்ச் 28]

adoption of various scientific measures for cotton cultivation practices in the package areas of Salem, Dharmapuri, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts in an area of 82,000 hectares.

The following schemes are in operation in the State :—

Names of the Scheme.

Cotton Package Programme	...	...	2.05 lakh acres.
Co-ordinated Cotton Development Scheme	...	...	3.87 lakh acres.
Centrally Sponsored Scheme for Intensive Cotton Development Programme	...	...	2.50 lakh acres.

The target for production for 1972-73 is fixed at 5.30 lakh bales of lint of 180 kg. each.

During 1973-74, it is proposed to continue the above scheme, with a target for production of 5.35 lakh bales of lint of 180 kg. each.

SCHEME FOR JUTE AND MESTA DEVELOPMENT-PILOT PROJECT EXPLORATORY TRIALS.

This is a Centrally sponsored scheme.

The object of the scheme is to explore the possibility of introducing Jute and Mesta cultivation in suitable areas. The trials were conducted in 1971-72 in the districts of Thanjavur, Tirunelveli, Madurai, Tiruchirappalli and Chingleput and the trials are continued.

Under the scheme 50 trial plots each for Jute and Mesta are laid. The seed materials and the inputs are supplied free of cost. The selected ryots are advised to adopt package of practices besides providing retting tanks and slabs. Technical advice and guidance is rendered by the department.

The cost of the scheme is Rs. 30,785 during 1971-72 and Rs. 46,500 during 1972-73.

Tobacco Development Scheme.

In order to improve the quality of smoking and chewing tobacco a comprehensive tobacco development scheme is being implemented. To step up the per acre yield of tobacco, a tobacco package scheme is also implemented in Coimbatore district, a scheme for the layout of exploratory trials on Cigar filler tobacco and a scheme for the extension of F.C.V. tobacco in Hosur area are also run.

It is proposed to continue the above scheme besides strengthening the existing package programme in Coimbatore district in an area of 6,000 acres.

The following coverage of area is proposed during 1973-74—

F.C.V. Tobacco Scheme—245 hectares.

Tobacco Package Scheme—8,090 acres.

Cigar Filler Tobacco—170 hectares.

Exploratory trials—20 Nos.

Comprehensive, Tobacco Development Scheme—

(i) Improved method of cultivation—12,000 hectares.

(ii) Demonstration Plots—40 Nos.

By the implementation of the above scheme, the production is expected to be increased to 24,009 M.Ts.

Sugarcane Development Scheme.

The object of the scheme is to carry out intensive propaganda to educate the ryots in improved methods of sugarcane cultivation. Quarantine, primary and secondary nurseries are raised in cultivators' holdings with a view to saturate the entire areas under sugarcane with pure, healthy and disease-free short crop material. In order to encourage the use of such short crop seed material, subsidy is given to the growers who raise the nurseries and also to the cultivators who transport the seed materials from the nurseries to their

1973 மார்ச் 28]

own fields. The implementation of the scheme has resulted in most of the area under sugarcane being covered with improved Coimbatore varieties. Manurial demonstrations are conducted and subsidy of Rs. 50 per demonstration plot is given. Hand operated and power sprayers are made available to the cultivators on reasonable hire charges. Under biological control, breeding and releasing of parasites are done in the seven parasite breeding centres at Kancheepuram, Ambur, Gobichettipalayam, Lalgudi, Melur, Vridhachalam and Kallakurichi. The quality and quantity in the production of sugarcane is affected due to availability of inadequate water during summer months. Under the Sugarcane Development Scheme, sugarcane growers are therefore advised to take advantage of the crash programme of the Government for sinking of wells in the different districts and to provide regular irrigation during summer months. With a view to encourage cane growers to go in for higher yields of sugarcane and thus increase production, crop competitions are held at State, Taluk and Factory levels and prizes are awarded every year. Sugarcane zonal farms are run to find out the suitability of different varieties of cane for the different factory zones and to formulate the best agronomic practices for each area. The sugar factories provide necessary land and other facilities while the department provides the technical staff for conducting the experiments. The Government meet the expenditure on the staff while the factories meet the cultivation expenses. During the Fourth Five-Year Plan period, it is proposed to increase the area under sugarcane from 2.3 lakh acres (assured base level for 1968-69) to 2.60 lakh acres at the end of 1973-74. Because of very high prices of Jaggery and other favourable conditions there was an abnormal increase in the area to 4.03 lakh acres under cane during 1968-69. During 1972-73 the estimated area is about 2.98 lakh acres. At the end of 1973-74, the estimated area is expected to be about 3.20 lakh acres as against the targetted area of 2.60 lakh acres.

[1973 மார்ச் 28]

Regarding the production during the Fourth Five-Year Plan period, it is proposed to raise the production from 8.80 lakh tonnes in terms of gur to 11 lakh tonnes in terms of gur at the end of 1973-74. During the year 1972-73, against the target of 9.91 lakh tonnes in terms of gur the estimated production is expected to be about 9.96 lakh tonnes. It is estimated that by the end of 1973-74 the target of 11 lakh tonnes in terms of gur would be achieved. The targets and achievements under the scheme are as follows :—

Year.	Target. (IN LAKH ACRES.)	Achievements.	Quantity of gur produced. (IN LAKH TONNES.)
(1)	(2)	(3)	(4)
1970-71	2.37	2.42	11.43
1971-72	2.48	2.48	9.91
1972-73	2.54	2.98	9.96
1973-74	2.60	3.20 (anticipated)	11.00

The targets for 1973-74 are as follows :—

	(LAKH ACRES.)
(i) Extension of cane area	3.20
(ii) Thorough preparation of land ..	1.43
(iii) Planting of selected setts ..	1.32
(iv) Optimum Manuring	2.14
(v) Plant protection measures ..	2.06
(vi) Package programme	0.52
	(LAKH TONNES.)
(vii) Production of Sugarcane ..	112.00
(viii) Production in terms of Gur ..	11.00

For the 1971-72 sugar season the minimum price fixed by the Government of India is Rs. 73.70 per metric tonne. This Government convened a meeting of the Sugar Factories and persuaded them to enhance the minimum price to Rs. 85 per metric tonne.

2. The Government recommended a higher minimum cane price for 1972-73. The South Indian Sugar Mills have also been pleading for proportionality in the fixation of cane price. While fixing the price for 1972-73 season both these points have been agreed to by the Government of India. As for the Co-operatives, the

1973 மார்ச் 28]

minimum price to be paid by the Mills will be Rs. 90 per metric tonne or the price fixed by the Government of India, which ever is higher. Some co-operative mills are also paying transport subsidy separately.

3. In 1971-72 season, the Co-operative Sugar Factories paid a much higher price to the growers than what was fixed by the Government of India. Even in the 1972-73 season it has been proposed to pay the growers more after watching the working results of the factories.

SUGARCANE ROAD DEVELOPMENT SCHEME.

The object of the scheme is to form and improve the roads in and around the various sugar factory areas to insure easy and quick movement of sugarcane from the fields to the factories.

A portion of the Sugarcane Cess Fund collected from the Sugar Factories is diverted every year for this purpose. An increased allotment of Rs. 50 lakhs was made in the Budget for 1972-73. The Special Engineering Cell for the Sugarcane Road Development Scheme functioning with headquarters at Madras is having four sub-divisions at Bhavani, Panruti, Tiruchirappalli and Dindigul for the execution of road works in the various sugar factory areas.

The question of formation of a separate circle for attending to the works under sugarcane development as well as other road works under the Cauvery Command Complex is separately under the consideration of the Government.

The Government have sanctioned a programme of road works at an estimated cost of Rs. 265.68 lakhs for execution in the various sugar factory areas during 1972-73. The expenditure during 1972-73 will be restricted to the Budget provision of Rs. 50 lakhs. With a view to ensure that the road works executed under the scheme are in good condition to facilitate uninterrupted free flow

[1973 மார்ச் 28]

of sugarcane traffic, the Government have entrusted the maintenance of the road works executed under the Sugarcane Road Development Scheme to the State Highways Department and the expenditure thereon will be met from the Sugarcane Cess Fund. A provision of Rs. 50 lakhs has been proposed under the Sugarcane Road Development Scheme for 1973-74. The target for 1973-74 is to form and improve roads to length of 40 kilometres.

VEGETABLE DEVELOPMENT SCHEME.

The object of the scheme is to increase the production of vegetables by adoption of improved package of practices and by bringing sizable additional area under vegetables. Short-term loans at Rs. 120 per acre, partly in kind partly in cash, subject to a maximum of Rs. 240 per individual are disbursed. The scheme is proposed to be continued during the year 1973-74 and an area of 3,200 acres is proposed to be brought under this scheme during 1973-74.

URBAN AREA SCHEME.

This scheme aims at granting concessions to the ryots in the Municipal areas, as is done in the case of granting concessions to the ryots in Panchayats and Panchayat Union areas under agricultural grant scheme. The following concessions are granted under the scheme :—

<i>Item.</i>	<i>Scale of concession.</i>
1. Supply of vegetable seeds and fruit seedlings.	50 per cent subsidy for vegetable seeds and 25 per cent subsidy for fruit seedlings including coconut seedlings.
2. Supply of equipments to individuals.	50 per cent subsidy.
(1) Mammutties.	

1973 மார்ச் 28]

(2) Hand hoes.

(3) Garden rakes.

(4) Pruning shears.

(5) Hose cans.

The scheme is implemented in 84 Municipalities and in the
(2) Only one equipment will be supplied per individual.

The scheme is implemented in 84 Municipalities and in the public institutions like schools and orphanages, etc., within these municipal and corporation limits.

POTATO DEVELOPMENT SCHEME.

The main object of the scheme is to extend the area under potato cultivation in Kodaikanal and in Hosur area of Dharmapuri district. Cultivators in Hosur area are provided with departmental loans at Rs. 750 per acre and through Co-operative at Rs. 900 in Kodaikanal Hills. Technical advice is given to the agriculturists by the Departmental staff.

At present there are two State Seed Farms for potato multiplication, one at Rifle Range and another at Vilpatti in Kodaikanal division of Madurai district. This scheme will be continued during 1973-1974 at a cost of Rs. 4.00 lakhs by bringing an area of 5,200 acres under potato.

Improved seeds and opening of State Seed Farms for 1973-74.—Improved seeds are as much necessary as other component inputs like irrigation, fertilisers, plant protection, etc., to ensure high rate of growth in agricultural production. Production of primary seeds is carried out in the State Seed Farms run by the Government. Primary seeds produced in the State Seed Farms are multiplied in the secondary seed farms in selected places and by registered growers in private farms under the supervision and guidance of the District Agricultural Officers. The breeders' seeds required for

[1973 மார்ச் 23]

production of primary seeds in the State Seed Farms are supplied by the Research Stations run by the Government. At present there are 55 State Seed Farms functioning in the places of this State listed in Annexure V inclusive of Anna Pannai at Kudumiamalai. The target of production of primary or foundation seeds under seed multiplication programme is expected to be achieved in the State Seed Farms.

A Seed Processing Unit at Anna Pannai, Kudumiamalai is nearing completion and is expected to function during 1972-73. Construction of another seed processing unit at Sakkottai has been sanctioned and the unit is expected to start functioning only during 1973-74. It is also proposed to erect two seed processing units for processing vegetable seeds under the UNICEF.

Improved Seed Distribution Scheme.—This Scheme is intended to multiply and distribute certified seeds of paddy and millets. The foundation seeds produced in the State Seed Farms are distributed among the selected growers for multiplication of secondary seeds for distribution to ryots. The produce of the secondary seed farm growers is processed and sold as certified seeds to the ryots to cover the targetted area under improved seeds. Under the scheme, one-third of the total cultivated area in the State is to be covered with improved seeds once in three years by rotation. One-third of the above area will be covered by the distribution of seeds by the State Agricultural Department and the remaining two-thirds by exchange of seeds by farmers themselves. It has since been decided to distribute annually the following quantities of seeds during 1973-74 :—

					Target.
					(IN TONNES.)
Paddy Primary	...	...	...	...	2,780
Paddy Secondary	...	...	...	...	41,700
Millet Primary	...	...	...	...	60

1973 மார்ச் 28]

Seed Certification Scheme.—The Seed Act, 1966, was enacted with the object of controlling the quality of seeds supplied to the farmers. Important varieties of cultivated crops are notified for different States by the Government of India.

The Tamil Nadu Government have established a certification Agency under the control of the Director of Agriculture and this agency started functioning from 1st April 1970. The certification staff inspect the Seed Production areas three to four times to check that the crop is free from off-types. Harvesting, drying, cleaning, sieving and bagging operations are also supervised by the certification staff to ensure the quality of seeds. An area of 6,466 acres has been brought under the scheme up to the end of December, 1972. The area targetted to be certified during 1972-73 is as follows:—

	ACRES.
Paddy	3,000
Cotton	6,000
Hybrid millets	3,000

Seed Testing.—There are two Seed Testing Laboratories in the State, one at Coimbatore and the other at Madurai. These laboratories are expected to test 10,000 samples each every year. A total of 9,161 samples, has been tested up to December, 1972.

CHEMICAL FERTILISERS

Fertiliser is the key to profitable crop production. With the introduction of high yielding varieties greater emphasis is laid on the use of fertilisers. Consequent on the decontrol of indigenously produced chemical fertilisers, the Central Fertiliser Pool has been dealing with only imported fertilisers.

[1973 மார்ச் 28]

2. Consumption of various fertilisers has been increasing progressively as could be seen from the following statistics up to the end of 1971-72.

Year.	Nitrogenous.	Consumption of fertilisers.	
		Potassic.	Phosphatic.
		(IN LAKH TONNES.)	
(1)	(2)	(3)	(4)
1968-69	1.13	0.35	0.31
1969-70	1.48	0.42	0.33
1970-71	1.73	0.72	0.51
1971-72	2.14	0.71	0.61

On account of restrictions on the import of chemical fertilisers like ammonium sulphate and urea, shortage of fertilisers has been experienced throughout the country. Apart from this, the production of these fertilisers from indigenous sources was not up to expectations. Vigorous steps have been taken by this Government, for special allotment from the Government of India. However, a quantity of 1.48 lakh tonnes in terms of nitrogenous fertilisers was supplied to this State for the period April 1972 to January 1973 as against the requirement of 2.74 lakh nitrogen tonnes.

The heavy shortfall in consumption of nitrogenous fertilisers during the season was due to want of adequate stock of fertilisers.

3. The requirements of fertilisers for 1973-74 were assessed at the Zonal Conference on Fertilisers held at Bangalore on 23rd and 24th February 1973 and fixed at 1.20 lakh N. Tonnes for the Kharriff season. (February 1973-July 1973.) Taking into account the stock on hand and non-pool supplies the pool has to supply 44,000 N.T. during the period February-July 1973.

4. In July 1972, Government of India issued a direction under the Essential Commodities Act, 1955 to the indigenous manufacturers to supply specified quantities to the dealers nominated by the State Government before the end of each month. The quantities specified are based on the commitments made by the man-

1973 மார்ச் 28]

facturers at the Zonal Conference on Chemical Fertilisers. However, for one reason or other like power cut, labour trouble, want of raw materials the indigenous manufacturers are not able to fulfil their commitments. Hence the State Government entirely depend upon the Central Fertiliser Pool for meeting the requirements of various agricultural programmes. The State Government are making earnest efforts to get adequate supplies from Central Fertiliser Pool to meet the needs of the ryots. Special efforts are being taken to convene meetings with the manufacturers of chemical fertilisers and they will be requested to keep up the supply schedule. Government also have been taking special steps for enforcing strict quality control measures.

Plant Protection.—During the years 1969-70 to 1971-72 the following quantities of plant protection chemicals were distributed:—

				<i>In M. Tonnes.</i>			
				1969-70	1970-71	1971-72	1972-73
Dust	..	..	..	23,247	25,079	30,787	23,586
Liquid	..	..	..	639,880	543,293	1,057,384	589,154
				Litres.	Litres.	Litres.	Litres.

The expenditure on plant protection for the years 1969-70 to 1971-72 is as follows:—

				1969-70	1970-71	1971-72	1972-73	1972-73
							B.E.	R.E.
				(In lakhs of rupees.)				
Gross	..	..	..	340.50	428.07	362.83	354.64	429.0
Receipt	..	..	..	225.89	285.61	244.09	30.00	350.0
Nett	..	..	..	114.61	142.46	118.74	24.64	79.00

The reduction in the net outlay during 1972-73 is due to the fact that the subsidy on plant protection chemicals has been withdrawn with effect from 1st April 1972.

The following are the major schemes that are to be implemented under Plant Protection :

Supply of plant protection chemicals.—All plant protection chemicals that are offered for sale through the department are first thoroughly tested both chemically and biologically and approval given only when these are found effective.

These approved chemicals are purchased by the Director by open tender system and distributed to all the agricultural depots in the State. During the year 1971-72, Rs. 562 lakhs worth of chemicals were purchased and distributed. During the current year, it is expected that chemicals worth Rs. 570 lakhs would be distributed through our depots.

Quality control.—To ensure that only quality chemicals are distributed through the depots, the system of testing before release has been instituted. The chemicals are tested batch by batch by drawing random samples and testing them in the 5 Pesticides Testing Laboratories at Coimbatore, Madurai, Aduthurai, Kovilpatti and Kancheepuram before the chemicals are released to the public for sale. In case of supplies being found sub-standard these suppliers who have supplied sub-standard chemicals are penalised.

Pesticides testing.—At present the pesticides testing laboratories have a capacity of analysing 4,000 samples per annum. During the fourth plan period, it is proposed to increase this capacity to 20,000 by establishing two or more laboratories at Salem and Tiruchirappalli shortly and by increasing the number of Deputy Agricultural Officers doing analysing work in these laboratories from the present 7 to 26.

Supply of plant protection equipment.—Hand-operated and power-operated sprayers and dusters are being distributed to farmers in special scheme areas. Hand-operated sprayers are being

1973 மார்ச் 28]

distributed at subsidised rates in the blocks also. In addition to these the departmental officers are maintaining plant protection pools where plant protection equipments are kept and distributed to farmers on a daily hire basis. Every year, 500 power sprayers are purchased and these pools strengthened. In addition, as part of the Emergency programme, 2,000 power spraytrs will be purchased during this year and maintained in the pools of the districts where emergency programme is in operation.

In addition to the above, 6 Mobile servicing units have been sanctioned and are being put in operation so that the sprayers in the villages and blocks can be serviced without delay. It is proposed to attach these six mobile servicing units to the six Agricultural Engineering Workshops situated at Madurai, Vellore, Tiruvarur, Coimbatore, Madras and Tiruchirappalli.

Pests surveillance.—Pests and diseases can be tackled better if the farmers and extension officers are fore-warned sufficiently early. Therefore, the pest surveillance and Forecast Scheme is now under operation in Thanjavur to provide advance information to the farmers about the probable out-break of pests and diseases. It is proposed to extend this scheme throughout the State during Fifth Plan period.

Chemical weed control.—Control of weeds by using chemicals is the modern way of tackling the weed problem. Though this modern innovation is very popular in the more advanced countries, it is yet to catch the imagination of our farmers. It is estimated that weeds take away 25 per cent to 30 per cent of the essential inputs which are applied to the soil. Timely weed control can prevent this great loss and consequent reduction in production. Therefore, to popularise this quick and modern way of weed control, a scheme to cover an area of 25,000 acres costing Rs. 3.75 lakhs for the distribution of chemical weedicides at 75 per cent cost has been sanctioned.

[1973 மார்ச் 28]

Insecticides Act.—The Insecticides Act, 1968, came into operation from 1st August 1971. The main aim of this Act is to ensure quality control of insecticides sold and the reduction of the health hazards to the population.

An exgratia grant of Rs. 1,000 will be given by the Government to the family of a farmer who dies while spraying pesticides on crops.

OPENING OF ADDITIONAL AGRICULTURAL DEPOTS

The High Yielding Varieties Programme and Navarai Crash Programme necessitate stocking of more agricultural inputs for immediate supply to the ryots. In order to make available all agricultural inputs within easy reach of the farmers, 150 depots have so far been sanctioned at the rate of 50 depots each year. All the 150 depots are now functioning. It is proposed to open 15 additional agricultural depots during 1973-74.

The Government have ordered the provincialisation of 1,194 menials paid from contingencies, who have put in five years of service, 597 posts being provincialised before the end of 1972-73 and another 597 posts during the financial year 1973-74.

AGRICULTURAL PRODUCTIVITY COUNCIL

Tamil Nadu has taken a novel and progressive step in establishing the Agricultural Productivity Council which has been constituted with a view to create productivity consciousness among farmers, animal breeders, extension workers, entrepreneurs and research bodies associated with agriculture and allied fields. The council would inter-alia be involved.

(i) in the conduct of series of courses and help in creating and spreading productively consciousness among the farmers;

(ii) in providing technical know-how to the farmers to tackle different problems of productivity both in the field and in the use of modern inputs;

1973 மார்ச் 28]

(iii) in taking up in depth studies on various problems of productivity on agriculture and allied fields; and

(iv) in affording consultancy services to all categories in farmers, particularly to weaker sections of the farming community.

Government have already sanctioned an amount of Rs. 1 lakh for the establishment of this council and for its effective functioning it is proposed to enlist the co-operation of numerous farmers agro-based industries and various research institutes.

MARKETING

With a view to provide better marketing facilities and to make the producer get the optimum share in the consumers rupee by reducing the price spread, so far eleven market committees have been constituted. It is proposed to establish a Market Committee in Salem. Besides, 128 Regulated Market Yards have also been opened under the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. The places where these Regulated Markets are functioning are shown in Annexure VI. It is proposed to open Twenty-two more Regulated Markets before the end of this year thus achieving the target of 150 Regulated Market Yards by the end of the Fourth Five-Year Plan. It is proposed to submit a detailed scheme to the World Bank through the Government of India for the comprehensive development of all the regulated markets in the State. The project report is under preparation. In order to increase the income of agriculturists and induce them to increase the quality of their produce 28 grading centres have so far been opened. It is proposed to open 12 more centres. Up to 1972-73, 12 grading laboratories have been set up. It is proposed to bring the commodities under 'Agmark' grading and steps are being taken to impose commercial grading of agricultural produce. Kapas grading centres are functioning at Tirupur, Rajapalayam, Pollachi, Perundurai and Pudur.

[82 புதுவா 2261]

The following quantities of agricultural produce were graded by commercial specifications during the year 1971-72 :—

<i>Serial number.</i>	<i>Name of the Commodity.</i>	<i>Achievements.</i>
(1)	(2)	(3) (FIGURES IN QUINTALS.)
1	Groundnut (Kernels)	301,560
2	Gingelly	36,973
3	Jaggery	65,360
4	Potato	182,049
5	Fruits (in Nos.)	2,787,650

The scheme for vegetable marketing in Madras City is being continued with a view to enable the Agriculturists to get an equitable price for their produce and for the supply of fresh vegetables to the consumers in Madras City at reasonable prices.

INSTITUTIONAL FINANCE

AGRICULTURAL FINANCE CORPORATION

The following scheme in Tirunelveli district is being financed by the Agricultural Finance Corporation Limited and is under implementation.

Scheme for improving "Theri Lands" in and around Tuticorin for cultivation of banana.

The Scheme envisages improving of "Theri lands" in and around Tuticorin for cultivation of export varieties of banana. 6,000 acres of land would be benefited by the scheme. 3,000 acres would be brought under banana cultivation and the remaining extent with other crops such as paddy, groundnut and vegetables. The total amount of loan works out to Rs. 443.3 lakhs.

The State Government would stand guarantee to the Agricultural Finance Corporation to an extent of Rs. 241.80 lakhs in respect of the scheme for prompt repayment by the farmers of the amount lent to them on and from 1st May 1970. The Agricultural Finance Corporation has informed the Government that the number of wells

1973 மார்ச் 28]

be reduced from 580 to 380 wells under the scheme. Government is examining this proposal in consultation with the Director of Ground Water, Madras-17.

COMMERCIAL BANKS

Eleven National Banks are operating a scheme of landing under the guarantee of the Government of Tamil Nadu. Under the scheme, the banks extended medium-term loans to ryots for the purchase of tractors, electric motor pumpsets, oil engines, power tillers, etc. So far, out of a total guaranteed limit of Rs. 490.00 lakhs for the eleven banks, an amount of Rs. 347.11 lakhs has been disbursed by the banks as loan.

AGRICULTURAL REFINANCE CORPORATION

The Agricultural Refinance Corporation, Bombay, Provides loan facilities for Agricultural Development Schemes. The loans are channelised through State Land Development Bank and Primary Land Development Banks. The participation of the Agricultural Refinance Corporation and the State Government in the debenture issue of the Land Development Banks is in the ratio of 3 : 1.

2. Two plantation scheme, viz., a coconut plantation scheme in Thanjavur district covering 2,000 acres and a rubber plantation scheme in Kanyakumari district covering 1,500 acres have been successfully implemented and plantation have been completed in these schemes. These schemes will continue to operate to issue loans for maintenance purposes. One scheme for intensive cultivation of Tea in 1,000 acres for small planters in the Nilgiris district has been similarly implemented and further another scheme to cover on additional extent of 1,000 acres in the same area is under consideration. Two coffee plantation schemes for small coffee growers primarily for Tribal people, one in Yercaud in Salem district over an extent of 2,000 acres and the other in Palani Hills area in Madurai district over an extent of 4,500 acres are under

[1973 மார்ச் 28]

implementation. So far, 772 acres in Yercaud and 2,867 acres in Palani Hills have been covered. During 1973-74, an extent of 1,300 acres is proposed to be covered under these two coffee plantation schemes. All these schemes involved a financial outlay of Rs. 153.17 lakhs, of which loans would be issued to the extent of Rs. 97.90 lakhs by the end of 1972-73 and a further sum of Rs. 20.96 lakhs is to be disbursed during 1973-74.

3. A Cocoa plantation scheme for 1,000 acres involving an expenditure of Rs. 12.5 lakhs, development of grape wine cultivation in Madurai district in 1,000 acres with a financial outlay of Rs. 100 lakhs, Geranium plantation in Nilgiris in 2,000 acres involving financial outlay of Rs. 60 lakhs and cashew cultivation in 70,000 acres with a financial outlay of Rs. 280.00 lakhs in South Arcot. Tirunelveli, Ramanathapuram and Tiruchirappalli districts are some of the schemes under the consideration of the Government, and the Agricultural Refinance Corporation. An intensive scheme for tea plantation in 1,000 acres and New Tea Plantation in 3,000 acres (extensive scheme) both in the Nilgiris district are under finalisation and likely to be implemented in 1973-74. Preliminary arrangements for implementing cocoa schemes in Kanyakumari district have been made. Besides, coconut plantations have been proposed in Madurai, Kanyakumari, Coimbatore, Tirunelveli and Chingleput districts of which the schemes for Madurai and Kanyakumari districts involving 5,000 acres and 7,500 acres with financial outlay of Rs. 145 lakhs and Rs. 300 lakhs respectively are pending sanction by the Agricultural Refinance Corporation.

4. Thus there are proposals under the consideration which will involve a financial outlay of Rs. 1,666.88 lakhs out of which the financial outlay of the schemes pending with Agricultural Refinance Corporation, will amount to Rs. 837.50 lakhs. With the implementation of these schemes considerable fillip to the development of agriculture in Tamil Nadu would have been given.

1973 மார்ச் 28]

On the Animal Husbandry side, 39 Sheep Breeding Development Schemes in Tirunelveli, Salem, Madurai, North Arcot, Ramanathapuram, Coimbatore, Chingleput and Dharmapuri districts at a total cost of Rs. 83.29 lakhs are under consideration with refinance assistance from Agricultural Refinance Corporation.

There is also similar scheme for development of Poultry in Virudhunagar in Ramanathapuram district which has been formulated at a total cost of Rs. 13.035 lakhs and forwarded to Agricultural Refinance Corporation for its approval.

There are also similar schemes like scheme for establishment of mixed Farm Units in Pudukkottai division in Tiruchirappalli district at an estimated cost of Rs. 14.50 lakhs, and Ooty in Nilgiris district at an estimated cost of Rs. 18.45 lakhs and Kinathukadavu of Pollachi taluk in Coimbatore district at an estimated cost of Rs. 11.25 lakhs and poultry units in Theethipalayam village in Coimbatore district at an estimated cost of Rs. 18.00 lakhs and Tiruchengode in Salem district at an estimated cost of Rs. 18.00 lakhs. All these schemes are under consideration. After finalisation, these schemes will be forwarded to Agricultural Refinance Corporation for its approval and sanction of the required financial assistance.

SCHEMES FOR SMALL FARMERS, MARGINAL FARMERS AND AGRICULTURAL LABOURERS.

The Government of India have given the financial assistance under the Central Sector of the Fourth Five-Year Plan and special schemes for the benefit of small farmers, marginal farmers and agricultural labourers are being introduced in selected compact areas. Accordingly 12 blocks in South Arcot district, 18 in Madurai district and 11 in Tirunelveli district have been selected for the implementation of the scheme for small farmers under the supervision of an Agency in each district registered under the Registration of Societies Act with the Collector as its Chairman.

[1973 மார்ச் 28]

The Government of India have allotted Rs. 16 crores for each of the Small Farmers Development Agency districts during the Fourth and Fifth Five-Year Plan periods and it is expected to cover 50,000 farmers in each district. Credit facilities are being arranged through the agency of co-operative institutions, to enable the ryots to undertake better cropping practices, to effect permanent improvements through well digging, deepening and energisation of wells and to augment their earnings by having subsidiary occupations like Dairy Development, Poultry Development, etc. The existing storage, marketing and processing facilities undertaken by the Co-operative Marketing Societies are also intended to be improved upon.

The project for marginal farmers and agricultural labourers has been taken up in two blocks in each of the districts of Salem and North Arcot under the supervision of an Agency constituted for the purpose with the Collector as its Chairman. The Government of India have allotted Rs. 1 crore for each project for the Fourth and Fifth Five-Year Plan periods and it is intended to cover about 20,000 families of all the three categories, viz., marginal farmers, sub-marginal farmers and agricultural labourers, put together. The principal objective is assist the sub-marginal cultivators in making the maximum productivity in their small holdings by undertaking Horticulture, Animal breeding, poultry development, etc. Special efforts have been directed towards generating larger incomes by channelising credit, improved inputs and improved practices into these activities. The marginal farmers and especially the landless agricultural labourers will also be assisted with greater employment opportunities generated by special rural works which may help them in the maximum exploitation of the agricultural potential in the areas.

The special schemes for small farmers, marginal farmers and agricultural labourers have commenced towards the latter part of

1973 மார்ச் 28]

1970-71. For the year 1972-73 so far an amount of Rs. 321.98 lakhs has been disbursed as loans to the ryots in respect of Agriculture and Animal Husbandry Programmes and Small Farmers Development Agency; Marginal Farmers and Agricultural Labourers Development Agency. The schemes will continue to be implemented in 1973-74 also. The total cash outflow for 1972-73 has been of the order of Rs. 48.83 lakhs for all districts and total number of farmers benefited is 100,510.

INTEGRATED DRYLAND AGRICULTURAL DEVELOPMENT PROJECTS.

The Integrated Dryland Agricultural Development Projects, a Centrally aided scheme is in operation in two taluks in Tamil Nadu, namely, Koilpatti in Tirunelveli district and Pudukkottai in Tiruchirappalli district, Koilpatti Project is in operation from September 1970 and Pudukkottai Project is in operation from September 1971. Koilpatti Project represents black soil tract whereas Pudukkottai Project represents red soil tract.

The object of the scheme is to help the dryland cultivators to adopt improved dry farming agricultural practices and to provide adequate plant protection measures.

Koilpatti Project is in operation in ten villages and Pudukkottai Project in eight villages. Under this project inputs are supplied to project ryots at concessional rates. Permanent works like soil conservation, land development and water harvesting and minor irrigation works are taken up on loan-cum-subsidy basis. New technique in dry farming are demonstrated to ryots and farmers training classes are conducted. With a view to bringing mixed farming, animal husbandry is given importance.

Renovation of tanks, clearing of feeding channels, digging of new wells and deepening of existing wells, improve irrigation facilities and also provide employment opportunities for the people of these backward areas.

[1973 மார்ச் 28]

Mixed farming adopted in these projects provides food to the farmers' family feed for his cattle and also cash to meet his other expenses. Adoption of improved practices has helped to increase the farm yields.

Each year 2,000 acres are to be covered and by 1973-74, 8,000 acres in Koilpatti and 6,000 acres in Pudukkottai.

In Koilpatti project 4,138 acres were covered up to 1971-72 under inputs supply. During 1972-73, 4,000 acres have been covered additionally. It has been proposed to cover an additional area of 2,000 acres during 1973-74 under inputs supply.

In Pudukkottai project, 442 acres were covered during 1971-72 against the target of 2,000 acres for 1972-73, 300 acres have been covered up to November 1972 under inputs. It has been programmed to cover an additional area of 2,000 acres during 1973-74 under inputs.

INDIAN COUNCIL OF AGRICULTURAL RESEARCH SCHEME.

The Indian Council of Agricultural Research has sanctioned the co-ordinated research project for Dryland Agriculture at Koilpatti for a period of four years from 1970-71 to 1973-74 at a total cost of Rs. 6,76,846. The scheme is financed by Indian Council of Agricultural Research on 100 per cent basis.

The scheme was sanctioned by the end of March 1971 and it started functioning from 19th April 1971.

The main object of the scheme is to develop technology to increase water intake rate of soil, to increase efficiency of stored moisture for crop production and develop methods of application for most efficient use of fertiliser under dryland conditions.

1973 மார்ச் 28]

CAUVERY COMMAND AREA DEVELOPMENT PROGRAMME.

A scheme for an area development programme with emphasis on market complexes and link roads in the Cauvery Command area under Central Sector Programme at a total cost of Rs. 150 lakhs is under implementation in certain areas in Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot districts. The scheme envisages the establishment of six market complexes in the following centres, viz., Thanjavur, Pattukottai, Thiruthuraipoondi, Kuttalam (Thanjavur district), Mannachanallur (Tiruchirappalli district) and Kattumannarkoil (South Arcot district) and improvement of link roads connected with those market complexes. The expenditure incurred so far up to the end of January 1973 is Rs. 91.53 lakhs. Forty-five road works have been taken up for execution and they are in progress. The construction of market complexes is in progress.

INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION PROJECT.

Distribution of Tractors.—It is proposed to import through International Development Association 1,500 tractors and initial spare parts to the value of 5,000,000 dollars equivalent to Indian currency of Rs. 3,75,00,000.

The Tamil Nadu Co-operative State Land Development Bank will process the applications for grant of loan to the farmers towards purchase of tractors and send the final list to the State Agricultural Department for allotment. The Land Development Bank will recover the loan granted to the farmers. The tractors will be procured through global tenders and supplied to the beneficiaries through Land Development Banks, which will settle the bills of the firm. Tenders for the first batch of 750 tractors have been processed and sent to Government of India for approval.

[1973 மார்ச் 28]

Procurement of well drilling equipment and earth moving machinery.—It is proposed to procure through International Development Association, well drilling equipment and earth moving machinery to the value of 2,700,000 dollars equivalent to Indian currency of Rs 202.50 lakhs.

Tender papers for procurement of equipment have been sent to Government of India for approval. After approval, tender notice for the procurement of these equipment will be published in the leading dailies to decide the purchase of equipment.

AGRICULTURAL ENGINEERING.

The Agricultural Engineering activities of the Agricultural Department include the following major functions :—

- (1) Soil and Water Conservation.
- (2) Minor Irrigation and Land Development including Agricultural Engineering Workshops.
- (3) Research and Training.

The total outlay of the engineering schemes comes to Rs. 6.43 crores with 148 bull-dozers, 160 wheel-type tractors, 122 power drills, 386 hand boring sets, 125 rock blasting units, 8 air power pressors, etc. Six Agricultural Engineering Workshops, situated at Madurai, Vellore, Tiruchirappalli, Tiruvarur, Coimbatore and Madras and one Zonal Research Centre at Coimbatore are also managed by this Wing. One more workshop is coming up at Tirunelveli. Two Mobile Servicing vans are functioning at Thanjavur and Coimbatore, besides five covered sheds in different centres in the State to provide garage and repairing facilities to agricultural implements. The Joint Director of Agriculture (Engineering) was in-charge of all these Engineering Schemes with necessary complementary staff in headquarters and districts. As it was found

1973 மார்ச் 28]

difficult for a single individual to control such a large outlay, the Director of Agriculture proposed the strengthening of the wing at headquarters on a functional basis by upgrading the post of the Joint Director of Agriculture (Engineering) into that of Chief Engineer (Agricultural Engineering). This was agreed to by the Government. The three Divisional Agricultural Engineers at headquarters were also redesignated as Deputy Chief Engineers on the same scale of pay, but with a special pay of Rs. 100 per mensem each. One more Deputy Chief Engineer at headquarters to look after the International Development Association Schemes one more Division and two Sub-divisions for Coimbatore district have also been sanctioned.

The entire Engineering Wing is now controlled by one Chief Engineer under the overall control of Director of Agriculture.

LAND DEVELOPMENT.

... *Tractor Hiring Scheme including opening of Tractor workshops.*—The Tractor Hiring Scheme is an important aspect in the activities of the Agricultural Department. The Tractor Hiring Scheme is intended to provide agricultural machinery to cultivators and land owners for reclamation of virgin lands and current fallows in order to raise the overall yield of crops and to step up food production.

The role of this Department in improving the mechanisation of farming is significant. All farmers cannot afford to possess a tractor of their own. In order to assist the farmers, who do not own a tractor, the Department is hiring out tractor with matched implements and crawlers under this scheme to improve their farming and status. The hiring scheme is in operation in all districts of Tamil Nadu.

[1973 மார்ச் 28]

The rates of the hire charges were highly subsidised up to 21st September 1971 in order to encourage the farmers to switch over to mechanisation and to realise the advantages. From 22nd September 1971, the rate of hire charges has been raised to economic level.

Hiring tractors and crawlers for non-agricultural purposes is also allowed without detriment to agricultural purposes during off-season, when there is no demand for agricultural purposes and after levying Rs. 5 in addition to the normal rate of hire charges. In case of Government departments, Local Bodies and Educational Institutions, normal hire charges, as applicable to agricultural purpose, are levied even though the tractors and crawlers are used for non-agricultural purposes.

During 1971-72, it was expected to cover 10,615 acres under levelling and 50,900 acres under mechanised cultivation. But actually 14,859 acres and 48,935 acres were covered under levelling and mechanised cultivation respectively. In terms of food production, it is 8,607 tonnes of rice. During 1972-73 it is proposed to cover 11,573 acres under land levelling and shaping and 53,590 acres under mechanised cultivation. The food production during 1972-73 would be 8,243 tonnes. During 1973-74, it is proposed to cover 12,000 acres under land levelling and 54,000 acres under mechanised cultivation. The additional food production would be 8,400 tonnes.

Due to the recent floods, about 13,500 acres of land in the districts of South Arcot, Tiruchirappalli, Salem, Dharmapuri and Coimbatore have become sand cast. About 100 bulldozers with special staff have been employed to reclaim those lands. Entire cost of these operations is being met by the Government.

1973 மார்ச் 28]

Following are the details of extent of lands sand-cast and those reclaimed up to 10th March 1973—

<i>Name of the districts.</i>	<i>Total extent affected.</i>	<i>Total extent reclaimed.</i>
1 South Arcot	10,000 acres	2,700 acres
2 Coimbatore	1,800 acres	300 acres
3 Salem and Dharmapuri	1,200 acres	550 acres
4 Tiruchirappalli	500 acres	150 acres
Total ..	13,500 acres	3,700 acres

Another 2,100 acres of lands in the following six districts have been eroded and action is being taken to reclaim these eroded lands also—

1 South Arcot		910 acres
2 Salem		450 „
3 Dharmapuri		100 „
4 Coimbatore		550 „
5 Tiruchirappalli		15 „
6 Thanjavur		75 „

Tamil Nadu Agro-Industries Corporation.—The Tamil Nadu Agro-Industries Limited, being the only agency for distributing imported tractors has so far sold 2,145 tractors and has taken up the distribution of power tillers recently. During the year (1971-72) alone, the Corporation distributed 775 imported tractors as against 760 numbers in the previous year which earned for the Corporation, a profit of Rs. 8.31 lakhs.

During the year, 1971-72, four more Tractor Hiring-cum-Servicing Sub-Centres at Tiruvannamalai, Pudukkottai, Theni and Paramakudi were opened. One more (main centre at Coimbatore and 12 Sub-Centres will be started by the Corporation. For manufacture of agricultural implements, the Corporation has under construction, a modern workshop at a cost of Rs. 5.82 lakhs near Industrial Estate, Guindy, and this unit is expected to be placed at the service of the farming community during the year 1973-74.

[1973 மார்ச் 28]

Another important contribution the Tamil Nadu Agro-Industries is making, is for the relief of the unemployed technical graduates and diploma holders. Under the Government of India scheme, the Tamil Nadu Agro-Industries Limited, is giving training to the unemployed technically qualified persons to enable them to start Agro Service Centres to undertake custom hiring of tractors, contract spraying, arrange for distribution of inputs, etc. Under this scheme, the Government of India have promised the following financial assistance:—

(a) A sum of Rs. 3.45 lakhs towards capital expenditure on machinery, etc.

(b) Stipend to the students at Rs. 250 per mensem each for four months.

(c) Interest charges over and above five per cent of the rate to be paid by the entrepreneurs on the loan amount taken by them from the banks.

Another land mark of the Corporation's activities of the year is its launching the pesticides formulation. With the idea of regulating the quality and the reasonableness of price for the pesticide chemicals marketted, the Corporation started formulation of certain chosen chemicals like Endrine 20 per cent E.C. and B.H.C. 10 per cent dust. So far the Tamil Nadu Agro-Industries Limited, has distributed 1,50,077 litres of Endrin 20 per cent E.C. valued at Rs. 31 lakhs and 1109 M.T. of B.H.C. 10 per cent dust valued at about Rupees four lakhs.

Following are some of the projects under active consideration of the Tamil Nadu Agro-Industries Limited:—

(1) Setting up of a Maize processing complex.

(2) Setting up of Cold Storage Plants for storage of fruits—like Apples, Grapes, Pineapples, etc., in the City of Madras.

1973 மார்ச் 28]

On the Fisheries side, the Corporation is finalising schemes for Nylon Fishnet making and Freezing-cum-Frozen Goods storage. With the import of one or two components, both these projects are expected to come into operation soon.

The Tamil Nadu Agro-Industries Limited earned a net profit of Rs. 2.33 lakhs during the year 1971-72 as against a net profit of Rs. 1.93 lakhs during the previous year, 1970-71.

MINOR IRRIGATION.

Private Tube-Well Schemes.—This Department is sinking tube-wells (borewells) in ryots' lands with the help of power drills and hand-boring sets for tapping underground water for irrigation purpose. In view of the extensive cultivation and also the receding underground water level, the demand for sinking borewells is on the increase.

Initially, the boring sets were supplied on hire basis and if sufficient water supply was found in the tube-wells sunk, loans were granted to the ryots concerned to cover the cost of (i) sinking charges including hire charges on boring sets, (ii) pumpsets and accessories and (iii) construction of pump-shed up to a maximum of Rs. 750.

The Government have discontinued the sanction of loan assistance to the ryots with effect from 1st April 19669. The assistance is now met by the Land Development/Commercial Banks. However the subsidy at the rate of 10 per cent of the loan amount subject to a maximum of Rs. 500 in each case was paid by the Government up to 16th October 1971. Now the subsidy is being paid only to small farmers or a group of small farmers.

Boring in wells.—In view of the gradual lowering of water table observed in some of the districts, the yield of wells is very poor or even go dry. This scheme is intended to drill bore inside the wells with a view to tap aquifer to augment water supply. Loan assistance to this scheme is also met by the Land

[1973 மார்ச் 28]

Development/Commercial Banks. However, subsidy was paid at 10 per cent of the loan amount subject to the maximum of Rs. 500 up to 16th October 1971. Thereafter, only small farmers or group of small farmers are being given this subsidy.

Deepening of Wells Scheme.—Deepening of wells is taken up in open wells in the rocky areas (instead of boring through wells) by blasting the rock bed 20' to 40' thick as such blasting exposes fresh aquifer, which provides additional water supply to the wells. For this purpose Rock Blasting units are hired out to the ryots at the subsidised rates. The loan assistance is now met by the Land Development/Commercial Banks under this scheme also. All the loanees were previously eligible for subsidy at 10 per cent of the loan amount subject to a maximum of Rs. 200 in each case. This concession has been discontinued recently. This scheme is in operation from 1964-65.

The ryots were finding it very difficult to get the explosives. Hence explosive magazines have been constructed in South Arcot, Salem, Coimbatore and Madurai districts. The explosives are purchased and stored by the Department and supplied to the ryots. Construction work of similar magazines in Tiruchirappalli, Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts for this purpose is under progress.

Filter Point Tube Wells Scheme.—The filter point wells are sunk in areas where open wells are difficult to construct due to the presence of water bearing sandy strata at shallow depths. Filter point tube-wells are cheap, easy to construct and gives copious water supply for irrigation. The Government have discontinued the sanction of loan under the scheme also. The loan assistance is met by the Land Development/Commercial Banks. The subsidy was paid at 10 per cent of the loan amount subject to a maximum of Rs. 150 for successful wells up to 16th October 1971. Thereafter this subsidy is given only for small farmers or a group of small farmers.

1973 மார்ச் 28]

Community Wells Scheme.—During the Fourth Five-Year Plan period, it is proposed to sink 50 community wells in order to help the small farmers and then transfer them to Panchayat Unions or to the Co-operative Societies for utilisation for irrigation purposes. The pumpsets for operating the wells will be supplied on loan basis. 75 per cent of the cost of pumping machinery will be treated as loan and the remaining 25 per cent will be treated as subsidy. The Panchayats or co-operative societies will have to pay the balance cost of the pumpset with centage and interest charged at rates prescribed by Government from time to time in ten annual instalments. The first instalment will commence three years after the commissioning of the pumpset under the scheme. The entire working cost will have to be met by the institutions and they will be allowed to collect water charges from the beneficiaries for this and for repayment of loan amount. The beneficiaries should also pay the water cess for the crop irrigated with the use of the well water in accordance with the rates laid down for such irrigation in the village. So far, 20 wells have been sunk under this scheme. This scheme will hereafterwards be administered by the Panchayat Unions instead of by the Agricultural Department as hitherto.

The following are the details of achievement up to 1971-72 and target and achievement for 1972-73 and target for 1973-74 :—

Name of the Scheme.	Achievement. up to 1971-72.	Target	1972-73	1973-74
			Achievement up to October 1972.	Target.
(1)	(2)		(3)	(4)
1 Private Tubewells (1958)	.. 15,753	2,531	1,689	2,750
2 Boring in wells (1966)	.. 3,922	719	441	900
3 Filter points first plan	.. 20,563	2,540	1,321	3,300
4 Deepening of wells (1956-66)	.. 5,426	1,405	1,040	900
5 Community wells (1969-70)	.. 20	..	..	10

SOIL CONSERVATION.

The object of this scheme is mainly to conserve soil by taking appropriate erosion control measures and to conserve adequate moisture required for the crop growth. In heavy rainfall and rolling terrains like the Nilgiris, these measures include provision for sale, disposal of excess water through properly designed outlets. The various soil and water conservation works are executed mainly during the non-agricultural season, engaging manual labour available locally. Since the work is being executed mostly during the non-agricultural season, this scheme has been a potential source for providing employment to the bulk of agricultural laborers during their idle periods. Soil and water conservation works in the process of checking erosion of soil by water, allow water spread against every terrace or bunded structure. This water percolates through the soil profile and helps recharging the underground water. As a result, the general water table and water level in the wells in and around the scheme area is increased. Soil conservation works are executed on a water shed or sub-water shed basis covering all types of lands. Soil conservation works in the command area of lands has been initiated in the Cauvery delta of Thanjavur District. The works here involve land levelling, grading irrigation and drainage channels, renewals or repairs to field bunds, etc. The work has now been extended to the command area of the Sathanur Reservoir Project in North Arcot District. An area of 14 lakh acres in both plains and hills put together have been covered so far with soil conservation measures. It is proposed to cover an area of 1.20 lakhs during 1973-74.

The cost of soil conservation works averages Rs. 60 to Rs. 65 per acre in the plains and Rs. 650 to Rs. 750 per acre in the hills. The total cost of this scheme is recovered from the ryots after allowing a subsidy of 25 per cent in the plains and 40 per cent in the hills and the balance is recovered in 10 equated

1973 மார்ச் 28]

annual instalments two years after the completion of the works. No interest is being charged for the two years period of grace. The cost of the scheme recovered from the includes a certain percentage of the cost of establishment and overhead charges. The Government are now considering the question by exclusion of these charges with a view to lessen the burden on the ryots.

It is estimated that an additional production of half a ton of rice per acre can be achieved due to soil conservation measures in the plains and 27 per cent additional production in potato can be achieved in the hills. With such increase in the net farm income the farmer can repay the annual instalments towards the cost of the works without any financial impact, and still have a good portion of the net farm income to improve his economic status.

It has been represented to Government that the ryots in the Nilgiris district are finding it very difficult to repay the cost of works due from them in respect of soil conservation works, owing to heavy loss in potato cultivation, suffered by them on account of Blight disease. It was also suggested that as the soil conservation works in the district are in hydro-electric project areas which indirectly help the Electricity Department in avoiding the siltation of the Project, 50 per cent of the expenditure could be borne by Electricity Board. The Electricity Board have expressed their inability to share the expenditure as suggested. In view of the hard ship expressed by the farmers, the question of waiver in full of recovery of the dues from the ryots in Nilgiris district amounting to Rs. 29,76 lakhs as on 30th September 1972, as a special case, was considered by the Government, and they have since decided to grant the request.

Scheme for the supply of soil conditioners at subsidised rates.

Soil conditioners such as gypsum and lime are supplied to ryots at 50 per cent concessional rates. Loan assistance is extended to the farmers who are not in a position to meet even the 50 per cent cost of soil conditioners.

[1973 மார்ச் 28]

During 1972-73, the scheme is under implementation with a target of 2000 M.T. of gypsum and 500 M.T. of lime involving an expenditure of Rs. 2.60 lakhs. As the response from the ryots is good, the scheme will be implemented during 1973-74 with the same target as for 1972-73.

Soil Conditioners Demonstration Scheme.

With a view to support the scheme of subsidised sale of soil conditioners which is now implemented in the State, the soil conditioners demonstration scheme is conducted in selected blocks of 100 acres. Its purpose is to demonstrate use of soil conditioners such as lime or gypsum to saline or alkaline soils respectively bringing the P.H. value to the optimum level so that these lands can sustain profitable crop production. During 1972-73 the scheme is being implemented in eight blocks of 100 acres at a total cost of Rs. 1.20 lakhs. The same target will be adopted for 1973-74. The two schemes are in operation from 1968-69.

Research Institute on Water Use and Management in Thanjavur district.—As the flow irrigation potential has also been exhausted in Tamil Nadu, the need for rational and optimum utilisation of ground water is paramount in this State. The Government have therefore set up a Water Management Research Centre in Thanjavur District at a total cost of Rs. 9.65 lakhs for a period of five years to undertake research for the study of problems in soil and water management in the State with special reference to Cauvery Delta. The result of such study is expected to help the farmer to maximise his crop out-put and the State in terms of food production and consumption of water.

The Research Institute has been functioning in Kattu-thottam, Thanjavur District, since August 1972 and is in its initial stage.

1973 மார்ச் 28]

AGRICULTURE INFORMATION.

Scheme for production of Documentary films on Agricultural Subject.—The most effective communication media through which the attention of a large number of farmers can be drawn is the documentary films, as they provide entertainment also.

An amount of Rs. 6.00 lakhs was apportioned for this scheme out of the total Fourth Plan outlay of Rs. 20.00 lakhs under “Agricultural Information”. The Government have so far sanctioned the production of six films at a total cost of Rs. 2.50 lakhs from 1969-70 onwards, i.e., during Fourth Plan period. Out of this, three films on the following subjects were produced and released through the Films Division of the Government of India, recently :—

- (i) High Yielding Varieties.
- (ii) Fertilisers.
- (iii) Plant Protection.

The production of the remaining three films under the following topics has since been entrusted to the Producer, Tamil Nadu Films Division, Madras-20 :—

- (i) Management of “Paddy”.
- (ii) Management of “Cotton”.
- (iii) Maintenance of “Power Sprayers”.

It is proposed to produce three more films during 1973-74 (two in black and white and one in colour) at a total cost of Rs. 1.53 lakhs. Necessary provision has been made in the Budget Estimate for 1973-74.

TAMIL NADU AGRICULTURAL UNIVERSITY.

The Tamil Nadu Agricultural University which came into existence on June 1, 1971 and has been entrusted with the running of Agricultural College, Coimbatore and Agricultural College,

Madurai and five Research Stations. There are 1,054 students (under-graduates) and 256 post-graduates in both the College. The University's teaching programme has been reorganised to fall in line with internal assessment and more modernisation of the syllabus. The research activities have been thoroughly reorganised so as to take field oriented problems to benefit the farmers. The extension education wing of the University has also undertaken publication of research material in the language of farmers and in dissemination of scientific knowledge for the benefit of the farmers. In this work, the extension education wing is assisted by two Farmers Training Centres attached to the two Agricultural Colleges and three National Demonstration Units functioning in the districts of South Arcot, Tiruchirappalli and Madurai.

As a new activity, the University has started a College of Agricultural Engineering at its main campus in Coimbatore. Forty candidates have been admitted to the 5 years B.E. (Agriculture) course. This course deals with basic aspects of agriculture and engineering and special training in soil and water management, farm machinery, farm produce processing and farm structures. Considerable amount of research work in these branches is also contemplated to be carried out by the staff of the College.

A Faculty of Basic Sciences and Humanities has also been created with the departments of Biology, Physical Sciences, Social Sciences and Languages. These departments help in carrying out research work on basic aspects of agriculture and also teach the of scientific literature into Tamil and in bringing out publications students. The Languages department is working on translation of scientific literature into Tamil and in bringing out publications related to agriculture in English and Tamil.

During the year 1973-74, the three colleges, viz., the two Agricultural Colleges at Coimbatore and Madurai and the college of Agricultural Engineering at Coimbatore are to be further

82 சூன் 1974]

strengthened by creation of some new activities in Agricultural Statistics and Agricultural Meteorology. New departments of Forestry and Fisheries to carry out research work in these disciplines are also to be set up. There will be further strengthening of research work in the five Research Stations under the control of the University in the districts of Coimbatore and Madurai. A new Multi-purpose Research Station is approved in principle by the University to be started to carry out research work on irrigated and rainfed farming and animal husbandry and also to tackle some water management and drainage problems in the Krishnagiri Reservoir Ayacut areas.

A total budget estimate of Rs. 211.586 lakhs is made for 1973-74 of which the schemes sponsored by Government of India would attract about 44 lakhs of rupees. The income from the farms and research stations and tuition fees will yield about Rs. 15 lakhs. The net expenditure to be met from the Government of Tamil Nadu is estimated at Rs. 157.923 lakhs. This includes expenditure on Part II Research Scheme and schemes partly financed by Government of India and the Indian Council of Agricultural Research for which funds are routed through the State Government. The capital works to be carried out during 1973-74 would cost about Rs. 17.432 lakhs. The new research schemes to be taken up by the University include work on mutation breeding to evolve new groundnut varieties, control of *Solanum elaeagnifolium* a noxious weed, studies on pesticide residues in plant and soil and studies on nematode parasites of banana. Research work in animal husbandry including poultry breeding is also being strengthened at Coimbatore and Madurai. The University has released the following varieties of paddy and millets :—

Ragi—Co. 10.

Paddy—Bhavani.

Sapota—Co.1.

Cotton—MCU 7.

Pari Mullai.

AGRICULTURAL RESEARCH.

With the implementation of the Research Co-ordinating Unit headed by the Additional Director of Agriculture (Research) during February 1972, a fillip has been given to the progress of research work under the control of the State Government. Consequent to the prudent processing of research findings and the field assessing of improved cultures of crop varieties that were available in the assesmbly line of the Plant breeders as many as nine improved strains of crop varieties have been considered in the State Agricultural Council and recommended for release during the crop year 1971-72. The new strains released are Kannagi. (Pusa 2-21) Karikalan (Culture 5652) in paddy suited for cultivation in the Kuruvai season in Thanjavur district, CSH. 5 in Sorghum a grain-cum-fodder hybrid suited for cultivation in the rainfed black cotton soils of the Southern districts; a short duration cotton KS for rainfed cultivation in the Southern districts, a sunflower strain K1 suited for all seasons in Tamil Nadu; a short duration S.A. 2 a variety suited both for pure cropping in the scarce rainfall acres and as a mixture crop with cotton in the rainfed tract of the southern districts and lastly a very short duration greengram KKKI 1 of 65-70 days duration fit for raising in both the monsoon seasons of the State. A few other selections in rice and sugarcane are also ready for consideration for release. Besides, release of improved varieties, research findings of improved cultivation practices, plant protection, etc., have also been transmitted to the field extension staff for undertaking extensive adaptive research trials during the 1972-73 crops season. This is the first year that large scale adaptive research trials have been programmed and arranged in all the districts. The new strains released and other research findings passed on to the extension staff for extension education are expected to considerably contribute to the advancement of agricultural production in the State and thereby raise the economic status of the farmers.

1973 மார்ச் 28]

The crop improvement work will be continued with increased tempo in the year 1973-74.

Research work in the evolution of drought tolerant and short duration crops and formulation of newer soil moisture conservation practices and fertilisation techniques to make dry land farming an economic proposition is in progress at the Regional Agricultural Research Station, Kovilpatti and some useful data are becoming available which require connected testing and further study during the year 1973-74. Research work on Hill banana in Madurai region and cavendish bananas in the Palar basin of North Arcot district will be intensified in the coming year. Regular crop improvement work in the newly started regional station in Dharmapuri district will be organised during the year. Research work on coconut is to be intensified during 1973-74 with the strengthening of the Veppankulam Regional Coconut Research Station (Thanjavur district) and starting work to cater the needs of the other coconut zones in the State, in stages.

A list showing the Agricultural Research Stations functioning in the State is shown in Annexure VII.

KALAIgnAR KARUNANIDHI AGRICULTURAL RESEARCH INSTITUTE, KUDUMIAMALAI.

This centre concentrates on Adaptive Research with special reference to soil and water management. During 1972-73, this centre did research work on the following subjects :

Agronomy, Agronomy (water management), Agricultural Chemistry and Soil Sciences, Plant Protection, Farm Management and Agricultural Economics.

NATIONAL DEMONSTRATION SCHEME.

The Government have sanctioned the conduct of 100 National Demonstrations including four special demonstrations in four intensive districts of Coimbatore, North Arcot, Thanjavur and Tirunelveli during 1972-73 and 1973-74 at a cost of Rs. 2,44,280 and Rs. 2,54,650 respectively. Besides, conduct of 30 National Demonstrations have been sanctioned during 1972-73, in non-intensive districts (i.e. other than the districts where the farmers training centres are located), at a cost of Rs. 15,000.

CROP INSURANCE.

The Government sanctioned in the year 1970 the scheme for investigating the feasibility of introducing Crop Insurance for major millets and paddy in Tamil Nadu and sanctioned an expenditure of Rs. 38,591. The scheme has been sanctioned for a period of two years from the date of starting. Government have also sanctioned the employment of three Deputy Agricultural Officers.

The Pilot Study Scheme has since been implemented in Udumalpet, Dharapuram, Kangayam and Talavadi Blocks in Coimbatore district for dry land Cholan, Cumbu, Ragi and also for Paddy in Bhavani Block in Coimbatore district. The object of the Scheme is to collect data relating to the yield of crops, fertility status of the soil, the failure of crops in the past few years and causes of crop failure. The report on the study is being examined.

Conclusion

I am happy to inform the House that the State Government have decided to constitute a committee in order to study the cost structure of the commodities produced in the State and submit a report on the economic level of prices with its recommendations.

1973 மார்ச் 28]

Thanks to the sustained efforts we hope to achieve the level of production of foodgrains of the order of 72.02 lakh tonnes in spite of ravages caused by the natural calamities. I have no doubt that the present pace of progress in agricultural production will be further accelerated in the years to come and Tamil Nadu will continue to forge ahead in all directions.

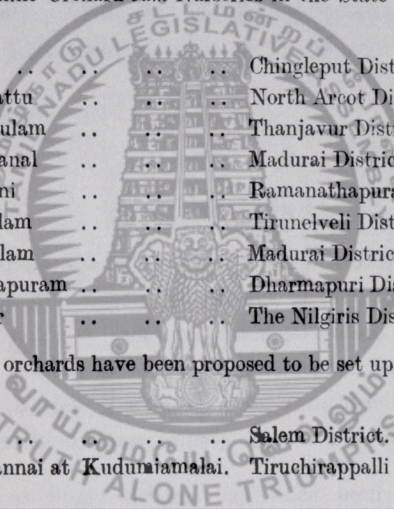

[1973 மார்ச் 28]

ANNEXURE I.

HORTICULTURE.

There are nine Orchard-cum-Nurseries in the State in the following places :—

Attur	Chingleput District.
Kudapattu	North Arcot District.
Marungulam	Thanjavur District.
Kodaikanal	Madurai District.
Poovanni	Ramanathapuram District.
Courtallam	Tirunelveli District.
Periakulam	Madurai District.
Thimmapuram	Dharmapuri District.
Coonoor	The Nilgiris District.

Two more orchards have been proposed to be set up at the following places :—

Mettur	Salem District.
Annapannai at Kudumiamalai.	Tiruchirappalli District.

1973 மார்ச் 28]

ANNEXURE II.

GROUNDNUT PACKAGE SCHEME.

Number of Units functioning—8.

<i>Serial number and location of the Unit.</i>	<i>District.</i>
1. Pollachi	Coimbatore.
2. Coimbatore	Coimbatore.
3. Gobichettipalayam	Do.
4. Theni	Madurai.
5. Thirumangalam	Do.
6. Aruppukottai	Ramanathapuram.
7. Tiruchirappalli	Tiruchirappalli.
8. Thanjavur.	Thanjavur.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

ANNEXURE III.

SCHEME FOR MAXIMISED PRODUCTION FOR GROUNDNUT
UNDER EXPORT ORIENTED PROGRAMME.*Number of Units functioning—11.*

<i>Serial number and location of the Unit.</i>	<i>District.</i>
1. Vellore	North Arcot.
2. Tiruvannamalai;	Do.
3. Thirupattur	Do.
4. Arkonam	Do.
5. Cuddalore	South Arcot District.
6. Tindivanam	Do.
7. Vriddhachalam	Do.
8. Salem	Salem District.
9. Namakkal	Do.
10. Krishnagiri	Dharmapuri District.
11. Kancheepuram	Chingleput District.

ANNEXURE IV.

COMPREHENSIVE COCONUT NURSERY SCHEME.

Number of Nurseries functioning—18.

<i>Serial number and location of the Nursery.</i>	<i>District.</i>
1. Pichivakkam	Chingleput.
2. Madavaram	Do.
3. Kakuppam	South Arcot.
4. Pattukkottai	Thanjavur.
5. Moovalur	Do.
6. Muthupet	Do.
7. Srirangam	Tiruchirappalli.
8. Sholavandan	Madurai.
9. Paniyur	Do.
10. Singampuneri	Ramanathapuram.
11. Shencottah	Tirunelveli.
12. Vadagarai	Do.
13. Puthalam	Kanyakumari.
14. Salem	Salem.
15. B.G. Pudur	Dharmapuri.
16. Pollachi	Coimbatore.
17. Coimbatore	Do.
18. Vellore	North Arcot.

ANNEXURE V.

LIST OF STATE SEED FARMS IN TAMIL NADU.

<i>Region.</i>	<i>Division.</i>	<i>Name of State Seed Farm.</i>
(1)	(2)	(3)
1. Madras	Ranipet	Navlock.
2. Madras	Tiruvannamalai	Athiyandal.
3. Madras	Tiruvannamalai	Valavachanur.
4. Madras	Kancheepuram	Kancheepuram.
5. Madras	Kancheepuram	Sirukeveripakkam.
6. Madras	Kancheepuram	Pitchuvakkam.
7. Madras	Tiruvallur	Uthukottai.
8. Madras	Tiruvallur	Kolandalur.
9. Madras	Tiruvallur	Putlur.
10. Tiruchirappalli	Villupuram	Kakuppam.
11. Tiruchirappalli	Villupuram	Iruvelpet.
12. Tiruchirappalli	Tindivanam	Vanur.
13. Tiruchirappalli	Cuddalore	Vandarampet.
14. Tiruchirappalli	Cuddalore	Vellapakkam.
15. Tiruchirappalli	Cuddalore	Miralur.
16. Tiruchirappalli	Kallakurichi	Vadakanandal.
17. Tiruchirappalli	Karur	Inungur.
18. Tiruchirappalli	Musiri	Neikuppaipudur.
19. Tiruchirappalli	Musiri	Pudurpalayam.
20. Tiruchirappalli	Pudukottai	Tiruvarankulam.
21. Thanjavur	Mayuram	Nagamangalam.
22. Thanjavur	Mayuram	Tirukkadayur.
23. Thanjavur	Kumbakonam	Sakkottai.
24. Thanjavur	Mannargudi	Orathur.
25. Thanjavur	Mannargudi	Kanchikudikadi.

1973 மார்ச் 28]

26. Thanjavur	.. Mannargudi ..	.. Nedumbalam.
27. Thanjavur	.. Mannargudi ..	.. Keeranthai.
28. Thanjavur	.. Mannargudi ..	.. Devambalpattinam.
29. Thanjavur	.. Nagapattinam	.. Sikkil.
30. Thanjavur	.. Nagapattinam	.. Moongilgudi.
31. Thanjavur	.. Pattukottai ..	.. Nattumangalam.
32. Madurai ..	.. Madurai ..	.. Vinayagapuram.
33. Madurai ..	.. Periyakulam ..	.. Vaigaidam-I. (Melamgangal).
34. Madurai ..	.. Periyakulam ..	.. Vaigaidam-II.
35. Madurai ..	.. Periyakulam ..	.. Keelagudalur.
36. Madurai ..	.. Kodaikanal ..	.. Rifle Range.
37. Madurai ..	.. Kodaikanal ..	.. Vilpatti.
38. Madurai ..	.. Ramanathapuram	.. Paramakudi.
39. Madurai ..	.. Sattur ..	.. Devadanam.
40. Tirunelveli	.. Tenkasi ..	.. Melagaram.
41. Tirunelveli	.. Tenkasi ..	.. Manimuthar.
42. Tirunelveli	.. Nagercoil ..	.. Tirupathisaram.
43. Tirunelveli	.. Tirunelveli ..	.. Karaiyiruppu.
44. Tirunelveli	.. Tuticorin ..	.. Killikulam.
45. Coimbatore	.. Pollachi ..	.. Kannampalayam.
46. Coimbatore	.. Pollachi ..	.. Pongalur.
47. Coimbatore	.. Pollachi ..	.. Pappankulam.
48. Coimbatore	.. Salem ..	.. Mulluvadi.
49. Coimbatore	.. Salem ..	.. Mettur Dam.
50. Coimbatore	.. Salem ..	.. Danishpet.
51. Coimbatore	.. Dharmapuri ..	.. Papparanpatti.
52. Coimbatore	.. Dharmapuri ..	.. Bhavanisagar.
53. Coimbatore	.. Dharmapuri ..	.. Sathyamangalam.
54. Coimbatore	.. Dharmapuri ..	.. Bhavani.
55. Tiruchirappalli ..		.. Annapannai, .. Kudumiamalai.

ANNEXURE VI.

PLACES WHERE REGULATED MARKETS HAVE BEEN
OPENED (128).

Coimbatore Market Committee.

1. Thiruppur.
2. Pollachi.
3. Gobichettypalayam.
4. Erode.
5. Coimbatore.
6. Palladam.
7. Perundurai.
8. Dharapuram.
9. Udumalpet.
10. Ammur.
11. Puliampatti.
12. Vellakoil.
13. Andhiyur.
14. Kodumudi.
15. Kunnathur.
16. Kinathukkadavu.
17. Thondamuthu.
18. Anaimalai.
19. Mettupalayam.
20. Sathyamangalam.
21. Kavundapadi.

South Arcot Market Committee.

1. Tindivanam.
2. Virudhachalam.
3. Tirukoilur.
4. Cuddalore.
5. Ulundurpet.
6. Villupuram.

1973 மார்ச் 28]

South Arcot Market Committee—cont.

7. Panruti.
8. Chinnasalem.
9. Kallakurichi.
10. Kattumannarkoil.
11. Tithagudi.
12. Gingee.
13. Chidambaram.
14. Kurinjipadi.

North Arcot Market Committee.

1. Thiruvannamalai.
2. Vellore.
3. Arni.
4. Arcot.
5. Thiruppathur.
6. Gudiyatham.
7. Wandiwash.
8. Arkonam.
9. Chetpet.
10. Chengam.
11. Cheyyar.
12. Vaniyambadi.
13. Polur.
14. Kaveripakkam.
15. Thakkolam.

Tiruchirappalli Market Committee.

1. Jayamkondan.
2. Ariyalur.
3. Karur.
4. Alangudi.
5. Manapparai.
6. Andimadam.

[1973 மார்ச் 28]

Tiruchirappalli Market Committee—cont.

7. Thuraiyur.
8. Keeranur.
9. Pudukkottai.
10. Perambalur.
11. Lalgudi.
12. Manachanallur.
13. Thottiyam.
14. Tiruchirappalli.

Thanjavur Market Committee.

1. Sirkali.
2. Thanjavur.
3. Pattukkottai.
4. Muthupet.
5. Adirampatnam.
6. Mannargudi.
7. Kuttalam.
8. Kumbakonam.
9. Thiruvavarur.
10. Papanasam.
11. Gandarvakottai.
12. Koradacheri.
13. Sembanarkoil.
14. Madukkur.
15. Aranthangi.
16. Peravurani.
17. Thiruthuraiipoondi
18. Orathanad.
19. Vallam.
20. Keevalur.
21. Peralam.
22. Vedaranyam
23. Ammapet.

1973 மார்ச் 28]

Kanyakumari Market Committee.

1. Ethomozhy.
2. Vadasery.
3. Kaliakkanilai.
4. Thoduvathy.
5. Monday Market.

Madurai Market Committee.

1. Dindigul.
2. Thirumangalam.
3. Theni.
4. Madurai.

Dharmapuri Market Committee.

1. Dharmapuri.
2. Hosur.
3. Krishnagiri.
4. Keelamangalam.
5. Harur.

Chingleput Market Committee.

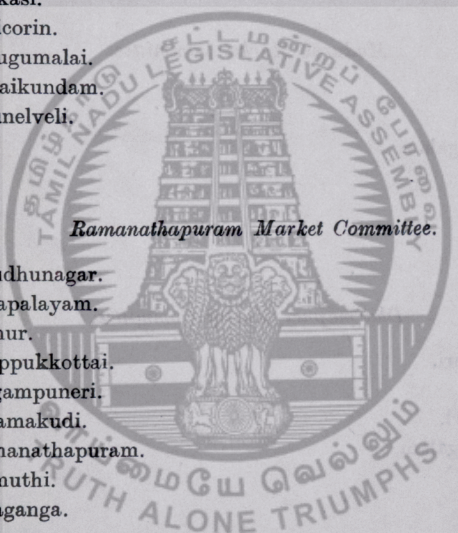
1. Kancheepuram.
2. Thiruvallur.
3. Thiruttani.
4. Red Hills.
5. Nazarethpet.
6. Maduranthagam.
7. Utheramerur.

Tirunelveli Market Committee.

1. Koilpatti.
2. Sankarankoil.
3. Kadambur.
4. Ambasamudram.
5. Vallioor.
6. Pudur.
7. Tenkasi.
8. Tuticorin.
9. Kalugumalai.
10. Srivaikundam.
11. Tirunelveli.

Ramanathapuram Market Committee.

1. Virudhunagar.
2. Rajapalayam.
3. Sathur.
4. Aruppukkottai.
5. Singampuneri.
6. Paramakudi.
7. Ramanathapuram.
8. Kamuthi.
9. Sivaganga.

1973 மார்ச் 28]

ANNEXURE VII.

LIST OF RESEARCH STATIONS.

I. Regional Agricultural Research Stations.

1. Regional Agricultural Research Station, Tindivanam, South Arcot district.
2. Regional Agricultural Research Station, Aduthurai, Thanjavur district.
3. Regional Agricultural Research Station, Kovilpatti, Tirunelveli district.
4. Regional Agricultural Research Station, Krishnagiri, Dharmapuri district.
5. Sugarcane Research Station, Cuddalore, South Arcot district.

II. Agricultural Research Stations/Sub-stations.

1. Rice Research Station, Tirurkuppam, Chingleput district.
2. Agricultural Research Station, Palur, South Arcot district.
3. Agricultural Research Station, Nanjanad, The Nilgiris district.
4. Sugarcane Research Sub-station, Sirugamani, Tiruchirappalli district.
5. Sugarcane Research Sub-station, Gudiyatham, North Arcot district.
6. Pomological Station, Coonoor, The Nilgiris district.
7. Banana Research Station, Aduthurai, Thanjavur district.
8. Fruit Research Station, Kanyakumari, Kanyakumari district.
9. Rice Research Station, Ambasamudram, Tirunelveli district.

[1973 மார்ச் 28]

10. Pulses Research Sub-station, Jayankondan, Tiruchirappalli district.
11. Cashew Research Station, Virudhachalam, South Arcot district.
12. Coconut Research Station, Veppankulam, Thanjavur district.
13. Castor Research Station, Salem, Salem district.
14. Cotton Research Station, Srivilliputhur, Ramanathapuram district.
15. Banana Research Station, Vellore, North Arcot district.
16. Coconut Research Station, Ramanathapuram, Ramanathapuram district.
17. Hill Banana Sub-station, Mangalamcomby, Madurai district.
18. Multicrop Research Station, Pattukkottai, Thanjavur district.
19. Kalaignar Karunanidhi Agricultural Research Institute, Kudumiamalai, Tiruchirappalli district.

